

ପ୍ରକୃତ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ । ସେ ସମସ୍ତର
ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଲେ କତ୍ତ ସୁଖକର ହେବ ଥାଉ
ଯେବେ ଏକା ମାଳର ଉଚ୍ଚତା ନ ରଖି କୋ-
ଶି ବାଟେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ରେନ ଥାବାର କିଛି
ଉଧାୟ ହେବ ତେବେ କତ୍ତ ସୁଖର ବିଷୟ
ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଗଇ ରହିବାର ବାବୁ ଗୋଲକତନ୍ତୁ ବୋଷଙ୍କ
ଘରଠାରେ ଘମାରୁଷେବ ନାଟକର ଆଜି
ଥରେ ଅଛିଲୁ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ
ଅନେବ ଦର୍ଶକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଓ ସମସ୍ତେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାର ଜଣାଯାଏ । ଥମେମାକେ
ଦେଖିଁ ଯେ ଜାପାରୁକୁଳ୍ପରେ ଏଠା ଲୋକଙ୍କର
ବିଲକ୍ଷଣ ଚାରି ହୋଇ ଆସୁ ଥାଏ । ଗଢ଼ଜାଇ
ଶଜାମାନଙ୍କୁ ବିଧରିଲାଗିବ ଦରବାର ସମସ୍ତରେ
ଦେଖା ସିବ ।

ଏଠା ସରବେ ମହିମାର ଦିର୍ବ୍ରାଦାର
ବାହୁ ଶାନ୍ତାଥ କଢିବର୍ତ୍ତୀ ଦୂଷ୍ଟପୃଷ୍ଠାର ସବୁ
ଡେବୁଟି ପଦରେ ହିନ୍ଦିକାଳ ସକାଗେ ଏହା
କିଛାରେ କିମ୍ବକ ହୋଇ ଅବହି ।

ଆମ୍ବାନେ ଗଢ଼ିବେ ଆଜନ ପହଞ୍ଚ
ପାଠକୁ ଯେ ମୌଳିକ ଅବତୁଳକାଦର
ତେସ୍ମୀ ବଲେକ୍ଟର ବ ଯେ ଅକ୍ଷକାଳ ଛେଲୁ
ଏଠାରୁ ବଦଳ ହୋଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନେ-
ଶୀରୁ ଉଦ୍‌ଦିତ ଧାର ଅଛନ୍ତି । ସୁତଃ ଜାହାଙ୍କର
ଦେଇନ ଏକଶତ ଟଙ୍କା ଦିଅଥି ।

ବାରୁ କେଦାରନାଥ ଦତ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ପ୍ରେସ୍‌ଗ୍ରାଫି
କଲେବ୍ୟର ନିସ୍କର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଅସୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଗଲ ଦସମର ମାସରେ ବାଲେଶ୍ୱରକୁ
କାହାତ ବାଟରେ ଠ ୨୨୭*୯୫୯ କାର ଦୂର୍ବ
ଅନ୍ଧାଳୀ ହୋଇଥିଲ ଓ କେହି ମାସରେ
ଠ ୨୨୭୩*୯୫୯ କାର ଦୂର୍ବ ବପାଳ ହୋଇଥିଲ
ବପାଳ ମଧ୍ୟରେ ଥାଳ ଗୁରୁଳ ଓ ଅନ୍ଧାଳୀ
ମଧ୍ୟରେ ସ୍ତରା ଓ ଲୁଗା ସ୍ତରାଳ ଥିଲ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାତ ପୁରୀକୁ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଲଖିଯାଏ ସେ
ଗାୟି ପ୍ରବିଧିର ମୂଳ୍ୟ ପୂର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତ ରହିଥିଲୁ
କବି ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରବିଧିର ମୂଳ୍ୟ ନାହିଁ
ଉଥରେ ଅଛି ଓ ବିଶ୍ୱର ବିଭଳ ସୋଠାରେ
ଆମଦାନ ହେଉଥିଲା ଏବର୍ଷ ଏଣ୍ଟ ବିଜ୍ଞାପନ
କରିବ ନାହିଁ ?

ବୁଦ୍ଧେଲ କାମରେ ଜଣେ ସୁକଳ କେତେ
ଶୁଦ୍ଧିଏ ଲୋକର ପାଶ ରକ୍ଷା ବଚିବାରୁ ଗୋଟିଏ
ଜଗନ୍ମା ପାଇଗୋପିତ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତର
ଲୋକମାନେ ଶତ୍ରୁଏ ନୌକାରେ ଅସୁଖଲେ ।
ନୌକା ଦୂର ପିବାର ଦେଖି ଉଚ୍ଚ ସୁକଳ ଅଣ୍ଟା
ସେହିଶରେ ଅଛି ବେଗରେ ସେଠାରେ ପଢ଼ିଥି
କଲରେ ପ୍ରଦେଶ କରି ଲହରିଛନ୍ତି ମେମାନଙ୍କୁ
ଝାଣି ଆଣିଲେ । ଧର୍ମ ଏହାଜର ସାହିତ୍ୟ ।

କହିଲ ସ୍ଥାନେ ବଳବଜାର କଣେ ଛବିଲ
ଅମୀରାତ୍ମୀ ବଙ୍ଗଲା ବ୍ୟକ୍ଷ୍ୱାପକ ସରର କଣେ
ପର୍ଯ୍ୟ ନିୟକ୍ତ ଦେବେ ଅମୀରାତ୍ମୀଙ୍କର ବଧୁମ
ଅଞ୍ଚ ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍କର ଯୋଗନ୍ତା ବସ୍ତର ଏଥର
କିଶ୍କାମ ସ୍ଥାନେ ଜାହାଙ୍କଦ୍ଵାରୁ ସରର ଅନେକ
ବାହ୍ୟନ୍ୟ ହେବ ।

ଭରତବର୍ଷୀୟ ଗବଣ୍ଟୀମେଘୁ ସଂବାଦ ପାଇ
ଅଛିନ୍ତି କି କାନୁଳର ଅନିକର ମରୁହୋଇ
ଅଛି ମାତ୍ର ଏହିବାଦି ସତ୍ୟ ଦୋଷ କେବୁ
ଦିଗ୍ବୟାପ କର ନାହାନ୍ତି ।

କୋଆହମାଳେ ଅସୁର ହେବାର ଜେଣେବ
ଥାଉ ଅବ୍ୟାସ ଅପଶା ଗୈଶ ବ୍ୟବହାର ଶୁଭ
କାହାନ୍ତି । ଅଛଦନ ଭଲେ ସେମାନେ ସିର-
ଗୋବା ଠାରେ ଥିବା ଏକ ଯଳିତନର ପହଞ୍ଚ
ପାଞ୍ଚଶଶୀ ବନ୍ଦର ଗେନର ହେଲ ଅନ୍ତର ।

ବମେର ଅଶ୍ଵାଶେଷ ସେକାର କଣେ
ଇଂରାଜ ଅଧିକର ପ୍ରାୟ ୧୦ ବନ୍ଦାରେ ୪୫
ମାରିଲ ବାଟ ପଦବୀତରେ ତୁମଣ କରିଅଛୁଟି ।
ଇଂଗଳିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତେବେ ବଳିବାକାଳ
ଅଛି ।

ମୋନପ୍ରକାଶ କହନ୍ତି, ସାଧିନଙ୍ଗା ଲୋବଙ୍ଗର
କେଳେ ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟ କମ୍ପ ସମ୍ମାନରୁ କବାଏବ
କଲିବଜା ସଂସ୍କୃତକଲେଖର ଏବଜଧ ବକାଳା
ଦିଦିପ୍ରତି ଶବ୍ଦ ବି, ଏ, ପରିଷାରେ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ
ମୁଖେରୁ କୁମର କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ହେ-
ତାରେ ବନ୍ଦର ଚେଷ୍ଟା ଜ କର ପୁକାମୁଲଧନ
କିମ୍ବା ହୁଣି ଉତ୍ସବର ଦୋବାଜ କଲେ ।
ଅର୍ଥବକ ପ୍ରସ୍ତର ଅନ୍ୟ ଲୋକ କଣ୍ଠ ନ ପାର
ମରନବାର ଅବିଲେ ନିକେଳିନା କବନ୍ତି ଏବ
ନ ଅଧିନେ ଟିଟା ମୋଟା ହେଁସ ଉପରେ ଦେ
ଖେଳାପିଲୁବ, ମିଳନ ଗୁଡ଼ି, ରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରଭାତ
ପଢନ୍ତି । ପାଇଁ କ ଶିର ମାତ୍ର ହେଲା ପେହି
ଦୋବାନପେଟି ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାୟ
ପ୍ରାଣ ସେ ବାର୍ତ୍ତିକ ହଜାର ଟଙ୍କା ଅଧିକ
ପଞ୍ଚଶତି ବରିଅଛନ୍ତି ଏହି ସାଧିନବୁବରେ

ସଙ୍ଗରେ କାଳଯାପନ ବରୁଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର
ଜୀମ ପ୍ରମଥକୀତ ବନ୍ଦେୟାଶ୍ଵାସ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି
ଗର ଅଗ୍ରତ୍ତ ମାସରେ ଚୌନିଷଳରେ ବର୍ତ୍ତତା
କର ଗବୁର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲକର ଅମେରି ୧୯୫-
ବାହର ପାଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାକ

ସବୁରେ କାହାର କାହାର ଦେଇଲୁ ଯେ ତଳ ଛିପିବ
ଶୁଣିବାକୁ ନିବନ୍ଧନ କମ୍ପିଟର ପ୍ରସରିତ କରିବାରେ
ମୌଳିକ ଅଛି । ଅତିଥି ଯେଉଁ ମାନେ କରିବ ବରଦାରୁ
ମାହିମ ରଖିବୁବେ ସେମାନେ ନିର୍ବାଚିତ ମୂଲ୍ୟ ବାଣୀ
କଲେ ଅତି ଶୀଘ୍ର ପାଇ ସାରିବେ ସଥା—

৪০৩।১৯

ବାଚକଣ୍ଡାହଙ୍କ ପାଠ୍ୟପ୍ରସକ

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସାମନ୍ଦର
ପିଲାଳ କଟକ ସଂଚାରି

ଏହାକୁ ନିର୍ମାଣକାରୀ ଜୀବନଙ୍କୁ “ଯେ ଏହି ରହିବ
ଦେଶରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥିବା ଶାରକ ଯାତ୍ରା ନିର୍ମାଣକ
ବିଶ୍ୱାସକ ହେଉଅଛି, ଏହା ଅନୁଭିତେ ମୁଣ୍ଡିତ ହେବ
ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରି ଉପରେ ବିନାହେ ଥାଏ” । ୧୦ ।

二〇一〇·九

১৯৭৭

ବ୍ୟକ୍ତ ସାଧାରଣକ ଜୀବିତା ବାହୀନ ପ୍ରକାଶ ଦେବ ସାହିତ୍ୟର
ଅଛି ଯେ କଥକ ଉତ୍ସବରୁ ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତିଏ
ମାର୍ଗିକ ଏହି (ଅଂଶେଷ ଦୂର କର୍ମ କଲେବରରେ)
ବାହୀନଙ୍କ ଉତ୍ସବରୁ ଅଛି । ଯେହି ସଂକେତ ଉତ୍ସବରୁ
ଆମର କଥ ଉପରୁରୁ ପ୍ରକାଶ କରିବ ବହାମାନଙ୍କ
ବିଶ୍ୱାସରୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ମୁୟତୋତ୍ତ୍ଵ, ଏହି ନୂତନ
ବିଶ୍ୱାସରୁ ଉତ୍ସବ ଉପରୁ ସମାଜକଥା ଓ ଅଭିଭାବି
ବିପରୀତା ପ୍ରକାଶ ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର । ଏହି ଏହିର ମୂଳ୍ୟ
ଅଛିମ ଆହ୍ୟ ବନ୍ଦରୀକ । ମୂଳ୍ୟ ବିପରୀତ କଥା ଶାଶ୍ଵତିତ
୫୧ ଲା, କ୍ରେତାରିତ ଟେଲିଭିଶନ ଆର, ପ୍ରଦର୍ଶନ କଥା କ୍ଲିନିକରୀ
ବନ୍ଦରୀକ : ପ୍ରକାଶ ଆହ୍ୟ ଯେ ପ୍ରାଚିକ ବ୍ୟକ୍ତିକ କଥା ୧୦୦ ମି
ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୂରରେ ଏହି ପ୍ରକାଶ ବନ୍ଦରୀକ କଥା । ଏ କଥା
ପ୍ରକାଶ କଥାରେ ଦେଶପରେଣି ମଧ୍ୟମାନଙ୍କର ଉତ୍ସବ
ବିଭିନ୍ନରେ ଉତ୍ସବରୁ ପ୍ରକାଶ କଥକ ଉତ୍ସବରୁ ପ୍ରକାଶ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥାରେ ଶୈଳୀମାନିକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବରୁ
କର୍ମକାରୀ ପଠାଇଲେ କଥାରେ କଥକ ଉତ୍ସବରୁ ପ୍ରକାଶ
ମର୍ମ ଦୂର ପାରିବେ ଅର କଥକ ବନ୍ଦରୀକ ଏହି କଥକ କଥକ
ବିଭିନ୍ନ କେତେ ପଠାଇଲେ କଥା କଥକ କଥକ

-95-

ଶ୍ରୀ ମେଘାଚନ୍ଦ୍ର ପତ୍ର,

ପିକା ସ୍ତରରେ ଦିନବାଟକାର କହି
ମାତ୍ରମେ ମହ ଓ ପରମାତ୍ମା ହେଁ ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୦୯

੧੯

ଅମ୍ବେମାକେ ଶୁଣି ଆଜିଦିଲ ହେଲୁ ଯେ
ଗୁରୁଙ୍କ ଦୂର୍ବଳପାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥ
ଯାତ୍ରାରେ ସବୁ ହୋଇଥିଲ ତେ ସବରେ
ଠୁଁ ଛାଇ ରେବା ସଂଗ୍ରହ ହେଲ ଶୟକୁ
ଫେରିବଗାହେବ ତେ ବାବୁ ନରନର ଦୂବାର ତେ
ଅନ୍ୟ ଉତ୍ସବକୁଙ୍କ ଯାହୁ ମହିଳାରେ ମଧ୍ୟରେ
ଅନେକଲେବ ଉପତ୍ରେର ମୋର ଛକ୍ତାଗୁଣକ
ରେବା ସାଂକ୍ଷରିତ ବଳେ ତେ ଅନ୍ତକାଳରେ ମଧ୍ୟ
ଆଦୟ ବରଦେଲେ । ବାହେବ ପ୍ରଗ୍ରହିତ କୁ
ଠଳୀ ଏଠାକୁ ପଠାଇଥାଇନ୍ତି । ଏଥିପଣ୍ଡ
ଅମ୍ବେମାକେ ତାଙ୍କ ତେ ବାବୁ ନରନର ଦୂବାର
ଇତ୍ୟଥି ଉତ୍ସବକୁଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଇଁ
ମୁକଦାମଚା ଠ ୫୦ ଲାଙ୍କା ମଧ୍ୟପୁରବିଗାଠ ୧୦ ଲାଙ୍କା
ମୟ ବଦ୍ୟକାଥପଣ୍ଡିତ ବାହାଦୁର ଠ ୫୦ ଲାଙ୍କା
ବାବୁ ନରନର ଦୂବାର ଠ ୨୫ ଲାଙ୍କା ଚୌଥୁଷ୍ଣ
ମହିଦେବ ମହାପାତ୍ର ଠ ୨୫ ଲାଙ୍କା ଦହନ୍ତୁ ଲେଖିଦୁ
କାବ ଠ ୧୫ ଲାଙ୍କା ଚୌଥୁଷ୍ଣ କରାର୍ଦନ ଦୂପାର୍ଥ
ଠ ୧୫ ଲାଙ୍କା ତ ଅର ଅନେକଲେବ ଆଶା ସମ୍ପଦ
ଅନ୍ୟାବେ ରେବା ଦେଇଥାଇଁ ମାନ୍ଦାରାବତୁ
ପେମୋଜଙ୍କ ନାମ ଲେଖି ନ ପାର ସମସ୍ତଙ୍କ ଧନ୍ୟ
ବାଦ ଦେଇଥାଇଁ ତେ ପ୍ରଗ୍ରହ କରୁଥାଇଁ ।

ଗ୍ରାମକୁ ଓ୍ଦ୍‌ବର ସାହେବ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କିଳନ
ବାଲକମାଟିର ମହିଳାରୁ ୪୦୯ ଲା ଟଙ୍କା
ପ୍ରାଚୀର ଦର ପଠାଇଥିଲୁ । କଥିବଲୁ
ସାହେବ ୪୦୯ ଲା ଫଳ୍ଗ୍ନ ସାହେବ ୪୦୯ ଲା
କାହିଁ ଉତ୍ସବାଳାଏଇ ୪୦୯ ଲା ଓ ଅର ସମସ୍ତେ

ଦିନ ପାଞ୍ଚ ଘୁର ଛିବି ଏବୁସ ଗଲା ଦେଇ
ଅଛିବୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଓ୍ବାକରିବାହେବ ଓ
ଗଲାଦାତାମାନଙ୍କ ଧଳିଦାବ ଦେଇ ଅଛି ।
କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼୍ଟାରେ ୫୮୦୦ ଲକ୍ଷ ରାଶି ହୋଇ-
ଥିଲ ମାତ୍ର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପରିବାର ଅଧିଳ
ବଠାରେ ନାଥଗ ଧର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ରେଖା ବଂଗର
ହୋଇଥିଲ ଯାଜପୁର ଓ ଓ୍ବାକର ପାହେବଙ୍କ
ରେଦା ମହିଳ ୫୫୦୦ ଲକ୍ଷ କିଲାଚାପୁ ପୁରୀକ୍ଷ
ବାହାଯିନ୍ କମଟିଙ୍କ ନିକଟବୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ-
ଅଛି ।

ମହାମାନ୍ୟ ଲେଖୁଣେଣ୍ଟା ଗର୍ବସ୍ତିର ପାଦେବକ
ଶ୍ରୀଗମନ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଗାଣଧିଦ ଉଚ୍ଛିତକ ଲେଖ-
କେଣ୍ଟ ଜାହିର ମାନ୍ୟକର ଅବଳୀ ଉତ୍ତକ
ସାହେବ ଗତକାରୀ ଏ କଞ୍ଜନଗରରୁ ଶୁଭଗ-
ମନ କରିବାରୁ ଆମ୍ବାନେ ଥିଲା ଅଜ୍ଞବ ଓ
ଅଦ୍ୱୟତ୍ମକ ଜାକର ଅର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ
ଗାହେବ ମହୋଦୟକ ଆଗମନରେ ଆମ୍ବାନ-
ଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା ବାରଣ
ବ ୧୮ ର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସେ ଏହି ଶ୍ଵାନକ ବଳେବୁର
ଓ ମେଜଞ୍ଚର ହୋଇଥିଲେ । ଏ ପଦରେ
ସେ କେବଳ ବେଳେକମାପ ଥିଲେହେଁ ସେହି
ଅଳ୍ପକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାର, ସ୍ଵଭାବ, ବର୍ମ-
ଦିକ୍ଷା, ପଞ୍ଜାବସ୍ତୁଳତା ଉତ୍ସାହ ମହିଳା ଗୁଣର
ପରିଚୟ ଦେଇ ସମ୍ପ୍ରେସ ହୋଇ ଥିଲେ ଏପରି

ପ୍ରିୟାମା ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଶାଶକର୍ତ୍ତା ହେବାର
ଅନ୍ଧର ଦିଷ୍ଟି ପୁଣି ସେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ
ଅନ୍ଧା ଦର୍ଶନ ସକାଗେ ଏ ପ୍ରିୟାମାଙ୍କର
କଞ୍ଚ ସହ ଏଠାକୁ ଆଗମନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏହା
ଯେ କେତେ ଆଖାଦି ଓ ସୁଖର ଦିଷ୍ଟି ସହ-
ଜରେ ଅନ୍ଧାର ହୋଇ ଯାଏ ବେଳୀକା ଦର୍ଶନ
ବାର ବାହୁଦ୍ୱା ମାତ୍ର । ଗର୍ବବର୍ଷ ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ପୂଜନୀୟ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀ ଭାବରେଣ୍ଟିଗୁ ଧରି
ଧରିରଣ କରିବା ଉପଦମ୍ବରେ ଅଗ୍ରମ ଦିଷ୍ଟିବ
ହୋଇଥିଲା ଏ ବର୍ଷ ଭାବରେଣ୍ଟିଗୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ
ପ୍ରତିବିଧ ସ୍ଵରୂପ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଉତ୍ତଳ
ଯାହେବ ଏଠାରେ ଫିଜମାନ୍ ହେବାରୁ ଏ
ଅନ୍ଧକଞ୍ଚ ସମୟରେ ସୁହା ଲେବେ ଉତ୍ସବରେ
ରତ୍ନ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି । ଉତ୍ତଳଯାହେବ ବ୍ୟାର୍ଷ
ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ଏଠାରେ ଅନେକ
ଦିଷ୍ଟିଯରେ ଉତ୍ତଳ ଦେଖି ଆନନ୍ଦ ହେବେ
କିନ୍ତୁ ଦେଖିବରେ ନ କୁଳ ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ଅନ୍ଧର ଯେ ଦୁଃଖ ଓ ଅଭବ ଅଛି ତହଁପ୍ରତି
ଭାବର ବିଚ୍ଛେଶତତ୍ତ୍ଵାବୁ ଦୃଷ୍ଟିପାଇ କରି ସେ
ପରୁ ବିମୋଚନ କରନ୍ତୁ ଏହାକି ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ସାହେବ ମହୋଦୟ ଗରବାଳ ସନ୍ଧା ଏ ୨୫
ଶ୍ଵର ସୁରେ ଯୋବଗୁଡ଼ାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ ହେଲେ
ପେଠାରେ ସାଥିଆନା ଡକ୍ଟର ପ୍ରାକ୍ତ ଅଗ୍ର
ପୁରୁଷଙ୍କ ଓ ଅନ୍ଧେକମୟ ହୋଇଥିଲ ଏକ
ମହାସହା, ବଚା ଓ ଉଠିବେଳ ଓ ଦେଶୀୟ

ଉତ୍ତବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ
ଘବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବଙ୍କୁ ଅଗ୍ରଥାର କର ଅଧିକ
ସଜ୍ଜାଗେ ବିନିଶ୍ଚର ଓ ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଉତ୍ତବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ସାହେବ ବଜ୍ରପରିବାରୁ ପୂର୍ବରୁ ଧାରଥିଲେ
ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କ ଜାହାଜ ଯୋବରିବାରେ
ପ୍ରବେଶ ହେଲା ମାଥକେ ତଳ ବଳେବୁବର
ବରକଳ ପ୍ରକଳ ସାହେବମାନେ ଜାଙ୍କ ହମାନ
ପୂର୍ବକ ସମିଆନା ସ୍ଥାନରୁ ଅଣିଲେ । ଫେରୁ-
ହରେ ବେତେବେ ସିପାହି ଓ ପଲାଟନର ବାଦ୍ୟ-
ବର ଥିଲେ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ମାଧ୍ୟରେ ସ-
ମାନ ସୂଚକ ବାଦ୍ୟ ହେଲା ଓ ତୋର୍ଯ୍ୟକ ମଧ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା ବିନିଶ୍ଚରପାହେବ ସଜା ଓ ବେତେବେ
ଉତ୍ତବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାହେବ ପ୍ରଗାହିକାଠାରେ
ପରିଚୟ କରି ଦେଲେ ଓ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ
ପକ୍ଷରୁ ବାହୁ ନନ୍ଦିଗୋର ଦାସ ଅଛିନନ୍ଦନ
ପଥ ପାଠ ବଳେ ଓ ସାହେବ ମହୋଦୟ
ତହିଁର ଉତ୍ତବ ପ୍ରତାନ ବଳେ । ତହିଁ ଗାନ୍ଧରେ
ଅବେହିଏ ବର ସହିତ ବୈଜ୍ଞାନ ଦେଖି,
ଜଳବାଗ କୋଠିକୁ ବିଜେବଲେ । ସମୟରୁବରୁ
ଏଥର ବିପ୍ରାରିତ ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ ଏ ବ୍ୟାହରେ ଲେଖି
ଛ ପାଇଲୁ । ଅଗମା ପପ୍ରାହକୁ ଲେଖିବାର
ମାନସ ରହିଲା । ଉତ୍ତବ ସାହେବ ବେତେଦିନ
ଏଠାମେ ବହ ବହ ମାର୍ଗମାର ଦେବେ ଏହା
ଜାଣିବାରୁ ସମସ୍ତେ ଉଷ୍ଣକ ଥିବାରୁ ତହିଁର
ବିବରଣେ ନିମ୍ନେ ଲେଖିଥାଏଛୁ ।

ଅଜ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ସାହେବ ମହୋଦୟ
କିମ୍ବା କେହିଲଗାନା ଆଗଲଗାନା ଦେଖିଲେ
ଓ ଅସମ୍ଭବ ଏହି ଶ୍ଵା ସମୟରେ ପାଦଶାନ୍ତି
ଆଂଗାଳମାନ ଦର୍ଶନ ଦିବିବେ । ଏଥ ଏହି ଶ୍ଵା
ସମୟରେ ମଇଲାବାଗ ବୋଠରେ ଲେଖିବା
ଓ ଦରବାର ହେବ । ଉତ୍ତର ଉଲଲକ୍ଷଣ
ବ୍ୟବଶ୍ଵା ଦୋଇଅଛି ।

କିମ୍ବର ଗୁରୁ ଜନିଦାର ଓ ସରବାଗ
କର୍ମସୂରମାନେ ପାଠ ନିଜଟ ଯକ୍ଷ ସମମ୍ବେ
କ୍ଷତ୍ର ହୋଠିରେ ଉପହିତ ହେବେ । ପାଠ
ଉତ୍ତାରେ କେହି ଯାଇ ଧାରିବେ ନାହିଁ ଲଙ୍ଘେ-
ଜମାନେ ହୋଠିର ଦଶେଷବିମ କୋଠରେ
ଉପହିତ ରହିବେ ବେଳେବ ଦେଇବ ଓ ଯାହାକ
କର୍ମସୂରମାନେ ଶାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କୁ ପଦ୍ମମ
ଆପନାକାରୁ ଅଶ୍ଵଥାଳ ତର ଅଣି ଲେଇ
କୋଠରକୁ ଦେଇବିବେ ଓ ହେଠାରେ ପ୍ରଥମେ
କର୍ମରକିନାନେ ତାଙ୍କ ସମେ ଧାରାକୁ କର
ଦରବାର ହୋଠରକୁ ଅଧି ଅଧିକ ଯାନରେ

ବସିବେ । ସେଇମାନେ କେଉଁରେ ଉପରୁତ୍ତ
ହେବାକୁ ଝବାକୁ ସେମାନେ ଆପଣାହାନ୍ତି
ଥିଲୁ ଅଶ୍ଵରରେ ଲେଖି ଟିକ୍ଟ ଆଜିଥୁବେ ଓ
ସେ ଟିକ୍ଟ ସାହେବଙ୍କ ଶଶବରକ୍ଷକଙ୍କ ଦେବେ
ଲେଇ ସବୁ ଶେଷ ହେଲାରୁ ସାହେବ ମହୋ-
ଦୟ ଦରବାରରେ ବିଗ୍ରହମାନ ହେବେ ଓ
ତାଙ୍କ ଆଦିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଦଶ୍ମାୟମାନ
ହେବେ । ମୟୁରଭକ୍ତିର ମହାମତୀ ପ୍ରଭୁ
ବେଳେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଯେ ପଦ ଓ ପ୍ରିଲଇ ଦେ-
ବାର ଗତବର୍ଷ ଆଜ୍ଞା ଦୋତ୍ଥମୁଖ ତାହା ପ୍ରଦତ୍ତ
ଦେବ ଓ ସଜନ ପାଠ ଦେବ ଓ ଏ ବର୍ମ ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଦଶ୍ମାୟମାନ ଭବହେ । ତତ୍ତ୍ଵ
ଲେଖନେଶ୍ଵର ମର୍ତ୍ତ୍ଵରଗାହେବ ଦକ୍ଷତା କରିବେ
ଓ ତତ୍ତ୍ଵାରେ ବଜା ଓ କମିଦାର ଓ ଦେଶ୍ୟ
ବର୍ଣ୍ଣନାକର ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବିଦ୍ୟନକ
ଯାହାକୁ ଓ ପରିଚୟ ଦେବ । ତତ୍ତ୍ଵ ଅଜର
ମନ ବିଶ୍ୱାସ ହେଲାଉଥାରେ ସାହେବନହୋଦୟ
ଦରବାରରୁ ପସାନ ବରବେ ରେତେବେଳେ
ମନସ୍ତେ ଦଶ୍ମାୟମାନ ହେବେ ଓ ବେଳେକ
ତତ୍ତ୍ଵର ତାଙ୍କ ବଳେଇଦେବାକୁ ଧିବେ ଓ
ସ ଦରବାରଶବ୍ଦରୁ ବାହାରିବିବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଜ୍ଞା
କହି ଅପଣ ପ୍ରାକ ଜ୍ଞାନ ନ କରିବେ ।
ଆଗାମୀ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷବ୍ଦାର ସାହେବ କାଜାନ
ରିବେ କିମ୍ବା ନିର୍ମାଣ କରିବେ ।

ତା ଏ ଟଙ୍କ ସୋନବାର ପ୍ରାଗବଲକ୍ଷ୍ୟ
ସାହେବମହୋଦୟ ଚେତ୍ତବେବ ବରେଣ୍ଯ, ପୁଲିବ
ଗାଇନ, କେନରି ଦ୍ୱୟଜାଳ ଓ ଅପ୍ରକଳ୍ପି
ଏ * ଶ୍ଵା ସମୟରେ ବଲେଇ ଓ ହରାଳସ୍ତର
ଦେଖିବେ । ଆମ୍ବୂମାନେ ଶୁଦ୍ଧାର୍ଥ କି ସାହେ-
ବଳ ବଲେଇ ଦର୍ଶନ ସମୟରେ ତତ୍ତ୍ଵକାନ୍ତ
ସୁଲଭ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପୁରୁଷର ଉଦ୍‌ଦ୍ଦାନକୁ ବିଜରଣ
ହେବ । ଏହା ହେଲେ ବନେବର ଅବସ୍ଥା
ଉଦ୍ଦର୍ଶ ବରାକାଳୀ ସାହେବ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ
ପାଇବେ କାହିଁ । ବଲେଇ ଅପ୍ରକଳ୍ପିତ ଏ ବନ୍-
ବଶୀ ଅମୃମାନଙ୍କ ମନକୁ ଅପୁନାର୍ଥ, ରୁଦ୍ଧ
ଦେଖିଯୁ ସମୟରେ ମରିଲାବାଗ ବୋଠିରେ
ଦେଖିଯୁ ମଜଳର ହେବ । ଏଥରେ ଘରମାର-
ଥେବ ନାଈକର ଅରୁନମ୍ଭ ଓ ସାହେବମାନଙ୍କର
ବିହୁର କଳାପାଳାଦ ହେବ ।

ଶା ଏ ରିଗ ମନ୍ତ୍ରଲବ୍ଧାର ପଦ୍ଧତିଷେ ଗାହେବ
ଯୋଦ୍ଧରୁ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ଵା ଦେଖିବେ ଓ ଶବ୍ଦକୁ
ମେମନାନାହିଁ ନାହିଁ ଦେବ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେହ
ମନ୍ତ୍ରଲବ୍ଧାର କୋଠରେ ଦେବ ।

ତା ୨ ରିଜ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଏଠାରୁ
ପ୍ରକାନ୍ତ କରିବେ ଓ ତା ୨ ରିଜ ପୁଣ୍ୟରେ ଦିଗ୍-
ବିମାନ ହେବେ ।

ଅମ୍ବାନାରୁ କଲେକ୍ଟରିଯାହେବ ବୋଲ-
ି ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଡରିଯାନାର୍ଥୀର ଶାହେବଙ୍କ ଉତ୍ତାନ-
ସାରେ ଉପସ୍ଥିତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟବଳୀରେ ବିଶ୍ଵାସ
ପରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଥାରେ । ଅମ୍ବାନାରେ
ପ୍ରସ୍ତାନ କରୁ ଯେ ଉତ୍ତରିଯାହେବ ସ୍ଥଳର
ପାଇଗୋପିକ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କର କଲେଇବ
ଅବଶ୍ୟା ଉତ୍ତମରୂପ ରହନ୍ତି କର ଉଚ୍ଛର ଉନ୍ନତ
ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ପକ୍ଷରେ ବହି ଉପାୟ ବିବନ୍ତି ।

ଅୟୁମାନଙ୍କର ଅବଳ ହିସ ? ✓
ସଂକାଦିଗାହକାରୀ ଅବଶ ହେଲୁ ହେଲୁ
ଥିଲେ ମଧ୍ୟରେ ବୃତ୍ତ ଗ୍ୟାମାଜନ ଦେ ଗୋଟିଏ
ଅନ୍ତର କର ଓଡ଼ିଗାରେ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
କବ ଅଛି ସେ ସବୁ ମୁଖ୍ୟ ବରବା ସବାମେ
ଅଧିକ ଗନ୍ଧିରଙ୍କ ବିକଟକୁ ଆବେଦନ
କରିବର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ । ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
କବ ଗବର୍ନ୍ମେସ୍ଟିଙ୍କ ଉତ୍ତାଜାରୀ ହେବା
ରେ ଜାହା ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ ବୋଥ ହୁଆଇ
ହେଲାରେ ଆବେଦନପଦ୍ଧତି ପ୍ରକାଶ ହେବା
ଯାଇବ ବନ୍ଦରୁକଥା ଜାଣି ଧାରିବେ । ଯାହ
କି ବାଲେଗୁରୁ ବାହିମାନେ ଏଥପରେ
ନାମୋଗୀ ହୋଇଥାଇଗୁ ସ୍ଵର୍ଗର ବିଷୟ
କା । ବିଟକବାସିଙ୍କର ଅବଶ କାହିଁ ଯେ
ବର ଚିନ୍ତା କରିବେ ? ଲେଖନଙ୍କ ଗନ୍ଧିର
ବେ ଏକ କବରେ ସେମାହେ କୋଳ ହୋଇ
ଗୁରୁ । ପଢକର ଅଶ୍ୱାଶି ଧୂରେ ଧୂର
ର ପଥାର ଓ ଲେଗାନ୍ତା ଯୋଗବା ଓ
ପାତୁସିଂହ ଓ ଫୁଲ ଫୁଲାଇବାରେ ପ୍ରମତ୍ତ
ଅହିନ୍ତି । କେମନ୍ତେ ବୈଷନୋଇ କରିବେ
କେ ଦରବାର ନେଇଲାଇ କରିବେ ଏହି
ବେମାନେ ବିଷ୍ଟ ଏପରି ଶୁଣିବନ୍ତିରେ
କବ ମନରେ ପଡ଼ଇ । ବାଲେଶ୍ୱରବାହିଙ୍କ
ପ୍ରଳେ ଲେଖନଙ୍କ ଗନ୍ଧିରଙ୍କ ଦର୍ଶନ
ହୋଇଥାଏ ସେ ପ୍ରଳେ ସହସ୍ର ଅକ୍ଷର
ର ପଢ଼ିଥାଏ । ଯେତେ ଭାବ ଧାରିବୁ
କେ ଜାହାଙ୍କ ଭବନା ଶୁଣିଲେ ଅବା ଅନୁ-
ର କିନ୍ତୁ ଅବବ ମନେ ପଡ଼ିବ । ଯାହ
କି ଯେ ଭବରେ ଅମ୍ବେମାନେ ନଭ୍ୟାର୍ଥ
କିନ୍ତୁ ପୁଣ ଲବଧି ଅଭିକ କଥାମା
ହୁଏ ଯାଇ ମାହ । କାହିଁବରେ କମ୍ପି-

ମାନୁଷର କି କିଛି ଅଭିଜାତ ? କିହୁତ କୁହା
ଯାଉ ନାହିଁ । ମୂଲ୍ୟମାନଙ୍କ ଅମଳ ଅଥବା
ମରହତୀଙ୍କ ଅମଳ ସଙ୍ଗେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବ-
ସ୍ଥାବୁ ଚୁଲନା କଲେ ତାହାର ବିଶୁ ଦିଶୁ ନାହିଁ
ବରଂ ତର୍ହିର ବିପରୀତ ଜଣା ଯାଉଅଛି ।
ଏବେ ବାହୁଦି ଗତ ଦିନ ପନ୍ଧର ବର୍ଷରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳକୁ ଚୁଲନା କଲେ ସୁଧା ଆମ୍ବେ-
ମାନେ କେତେ ସୁଖ ଦେଇ ଉଦ୍‌ଦିତର ବିଦ୍ୟା
ଦେଖୁଅଛୁ ଓ ଏବେ ଯାହାଙ୍କର ଶାସନର
ସୁଧାଲ ଅନ୍ତର ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତାପ ଅଷ୍ଟନ୍ତି
ଭବରେ ଛାଇବରସରେ ବିଜ୍ଞାନୀର ତାହା
ହେଲେ ଅମୃତମାନଙ୍କର ଆଉ କେବେ ପ୍ରତାପ
ଉଦ୍‌ଦିତ ହେବ ତାହାର ଶାସନ କର୍ତ୍ତ୍ଵ ବିଦ୍ୟାକରବ
ଯେଉଁ ଶାସନ ଘରକେଣ୍ଟଙ୍କର ନିରପେକ୍ଷ
ଏକ ଦୟାଶାଲ ଶାସନରୁ ଅମୃତମାନଙ୍କର ସୁଖ
ପ୍ରୟୁକ୍ଷି ହେଉଅଛି ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଦେବୁ ଶାସନ
ନର ଭାବ ଯାହାକୁ ଦସ୍ତରେ ଅଛି ତାହାଙ୍କୁ
ଦେଖିଲୁ ଦେଲେ କି ଅଭିବ ମନେ ପତିବ
ତେଜେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତର୍ଥି ଓ ପ୍ରେମର ତରକ
ଅନୁବରଣରେ ଏମନ୍ତ ଦେଶରେ ଉଠୁଅଛି
ଯେ ଅଭିବ ତିର୍ଯ୍ୟକ ଦିଶୁ ନାହିଁ । ଏହି
ମାତ୍ରମାନେ ଅମୃତମାନଙ୍କର ନାମା ଅଭିବ
ମୋତନ ଦୟାପତ୍ର ଏକ ଏଣିକ ଆଉ ଯାହା
ଅଭିବ ଦେଖିବେ ତାହା ଅବଧି ସମୟରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । ଯେତେବେଳୁ ଏମାନେ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି ଜହାନୀଙ୍କ ଅମୃତମାନଙ୍କର ଧଳ୍ୟବାଦ
ଦେଖାଥାରେ ଉଚିତ ସେ ଅମୃତମାନଙ୍କ ଅବଶ୍ୟ
ଦେଖିଲେ ଅବଧି ଅଭିବର କଥା ଦୂର୍ଦ୍ଦି
ପ୍ରାୟବେ । ଫଳରେ ଅଭିବ ଶାସନ ନାହିଁ
ଯେତେ ଭଲ ହେଉଥିବ ଅଭିବ ଶାସନ
ତେଜେ ବର୍ତ୍ତମାନ । ସୁତମ୍ବ ସେପର ଅଭିବ
ଯେବେ ବୁଲିଲେ ଦନ ଧରି ନାହିଁ । ଯେବେ
ଅମୃତମାନେ ଅଭିବ ଚିନ୍ତା ନ କର ଦେଇ
ଅଭିବ ମୋତନ ହୋଇଥାଏ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
ବରଗୁ ତେବେ ମନ୍ଦରତ୍ନ ଛାନ୍ତି ସିଦ୍ଧ । ଏପରି
ଦେଖିଲେ ଅଭିବ ଥିବାର ମନେ ପତ୍ର
ନାହିଁ । ତେବେ ଅଭିବ ଲୋକଙ୍କର ସୁଧାଧା
ଦେଖି ଏବିକ ଲଜ୍ଜା ହେଉଥାଏ କି ତେବେ
ଯେବେ କରିବା ବା ବମେଇ ଦଜ୍ଜରେ ରେଲ-
ଥାର ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ତେବେ ଗଡ଼ିକା ଯେବେ
ଲଜ୍ଜା ତେଣେ ଲଜ୍ଜାନ୍ତ ଅଭିବେଶି ଅଭିବ
ଅମୃତମାନଙ୍କ ମନ୍ଦରୁ ବାଧନ୍ତା ନାହିଁ ।

ପୁଣ୍ୟର ଗ୍ରାଙ୍କ ମନ୍ଦିରମା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଧୃତିର ହେଲୁ ଯେ
ପୁଣ୍ୟର ମହାଶୂଳ ଦିକ୍ଷି ପୁରୁଷର ଅଗ୍ରଥ ବର
ହାଜରେ କବଦି ଅଛନ୍ତି, ସେ ଯେତିର ପୁଣ୍ୟ
ଓ ଦିଶୁର କାର୍ଯ୍ୟ ଚରିଥିବାର କଥିତ ହୁଅଇ
ତାହା ଶ୍ରବନାନ୍ତକେ ଶରୀର କଞ୍ଚିତ ହେଉଥିବା ।
ତହିଁର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହି—ଗରମାସ ତା ୨୦ ରିଜ
ରହିରେ ସେ ଜଣେ ବୈଷ୍ଣବକୁ ତାକାର ନିଅର
ମନ୍ଦିର ଯେବା ଗଲେ ଓ ତାକୁ ଅନେକ ନାତ
ନାର ତାହା ଦେହରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ
ଶିଥା ଦେଲେ ଏହିକରେ ଶାକାଙ୍କର ନିଷ୍ଠାରତା
ଶେଷ ଦେଲେ ନାହିଁ ସେ କାହା ପୁରୁଷଙ୍କ ରକ୍ତ
ମନ୍ତ୍ରରେ ଚାନ ପୂର୍ବ ଲୁହାଗଳ ଗୁଡ଼ିଲେ ଓ
ମଳଦ୍ଵାରରେ ଘୋଲ ପୂର୍ବ ଦହିଁରେ କିଥି
ଲଗାଇଲେ ଓ ତାହା ନୁହିଁ ପନ୍ଥରେ ବିଶ୍ଵା
ପୂର୍ବରେ । ସେ ମୃଦୁକୁ ହେଲାରୁ ତକୁ
ନିଅର ପାତେଶ୍ଵର ପାତେଶ୍ଵର ଦେଲେ ।
ସେ ରହିଯାଇ ଦେହପରି ଅବସ୍ଥାରେ ପତ୍ରରହିଲା
ପ୍ରଭତରେ ତାକୁ ଜଣେ ବଜନ୍ତିବଳ ଦେଖି
ଦୟପତାଳକୁ ଯେତି ଗଲା ସେ ଉପରିରକ୍ତ
ବୃଦ୍ଧାନ୍ତମାନ ଦହିବାରୁ ତଦନ୍ତ ଲଗିଲା ଓ
ମେଳକୁର ସାହେବ ସ୍ଵଦ୍ୟ ଜାରି ମନ୍ଦିର ଯାଇ
ତଦନ୍ତ କଲେ ସେହି ଦିନ ଅବା ତା ୨୫ ରିଜ
ଗ୍ରାନ୍ତି ଚଲାଗ ହୋଇ ହାଜିତ ଗଲେ । ତାକୁର
ପ୍ରପାତର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପରିଷା କର ଦହିଲେ ଯେ
ତାହାର ଦହିବାର ଆଶା ନାହିଁ ଓ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମନ୍ଦିରଗାରେ ଅଛି କି ନା ଅମୂଳକୁ
ଗୋଟିର ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ବନ୍ଦି ଅଗଣାକୁ ଦେବତା ମଣି ଓ
ରାଶ ଅର୍ଦ୍ଦମାନ କର ମନୁଷ୍ୟପରକୁ ଆସିବାର
ଅପନୀନ ବୋଧକରତ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଦୂର୍ଜ୍ଞଲେଖେ
ଚଳନ୍ତିବିଷ୍ଟ କହନ୍ତି ସେ ସମ୍ମାନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ
ମୁହଁ ହୋଇ ଏହି ପଶୁବର୍ତ୍ତ ବ୍ୟବହାର କଲେ
ଅଛି ଆଶ୍ରୟର ବିଷୟ ଅଛେ । ତେବେ ହୋ ସେ
କି କଷ୍ଟରେ ରଣ ନ କଲେ ! ବାଳର ବି ଗର !
ବାହାର ବୃଥା ଅର୍ଦ୍ଦମାନ ଓ ଅହକାର ରକ୍ତ
ଦିବ ନା । ଦୂରମାନ ପରେ ହେଠାର କଲେ
ବୃତ୍ତର ଦାଦେବ ଦରତେଜୁର୍ବଳ ବାର୍ଷିକରଣ୍ୟର
ଉପଲବ୍ଧରେ ହେଠାରେ ଏକ ମହାନ୍ତିବଳ କରି
ଗ୍ରାନ୍ତି ଦେଖେ ଆଦିରପୁରୁଷଙ୍କ ଆହ୍ଵାନ କଲେ
କିନ୍ତୁ ରଜା ବୃଥା ଗାରମାର ପରକୁ ଯିବାର
ଅପନୀନ ମଣି ଦହିକୁ ଦିଲେ କଲେ ନାହିଁ
ଏବେ ହାଜିରେ ବଜା ହୋଇ ବସିଥିଲୁକୁ

ବେ ଯାହା ଦେଉ ଓ ମୂର୍ଖଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ଯେଥର
ମନେନ୍ତି ବେ ଡେଇଗାର ବୃକ୍ଷବଣୀଯ ସ୍ଥବାରୁ
ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥାନ ଓ ଚାନନ୍ଦୀ ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵରପ ମାତ୍ର-
ବାକୁ ହେବ । ଏହର ବନ୍ଦିର ଏପରି କୁଣ୍ଡଳ-
ଦାର ଓ ଏପରି ଦୂର୍ଦ୍ଵା ବଜ ଦୁଃଖର ବିଷୟ
ସଦେହ ନାହିଁ ।

ରାଜା କାହିଁବ ଏପରି ଦୂର୍ଲମ୍ଭରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହେଲେ ଅନେକ ଲୋକ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥାଇଛନ୍ତି ।
ଆମେହାନେ ଶଶ୍ଵାସକୁ ଯେ ସେ ବୈଶ୍ଵବ
ଆପଣାର ଅଳୋଚିବିକ ମହମାର ୧୦ବ୍ୟବୀରିତି
ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟେ । ରାଜା କୁଷଙ୍ଗାର ଓ ଅଞ୍ଜା-
ନତାବନତଃ ନନ୍ଦବନ ମିଥ୍ୟା ମହମାରେ ବନ୍ଧୁବ
କର ଆପଣା କାନନା ସିଂହ ସକାଗେ ତାକୁ
ନଅରକୁ ଏହିପରି ତିକାଇଥିଲେ ଓ ସେ
ଅନେକଥର ନଅରକୁ ଗତାୟାତ ବରିଥିଲୁ
ସେ ନଅର ମଧ୍ୟରେ ବି ଅପରାଧ କଲା ତାହା
ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ । ଲୋହେ ନାନାହିଁ
କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁଥାଇଛନ୍ତି । ସେ ଯାହା ହେଉ
ଗଜା ଏପରି ଗୁଡ଼ିକ ଓ ହୃଦୟବନଦାରକ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ଉଚିତ ନ ଥିଲା । ଗଜା ଯେବେ
ଅପେ ଦେବତା ଥିବାର ଗାୟମା କରିଲୁ
ତେବେ ଭଣ୍ଟାବାଜର ଅନୁଷ୍ଠାନ କଲେ
ବାହିଁବ ଓ ପାହାର ଭଣ୍ଟାବରଣ ଜ୍ଞାନ ପାଇ
ଆପଣାକୁ ଗାସ୍ତିନ ଦେଇ ତାକୁ ଏତେ ଗାସ୍ତି
ହେଲେ କାହିଁବ ? କୁଷଙ୍ଗାର କେତେ ଅନି-
ଶୁକର ! କେବେ ତାହା ଦୂରକୃତ ହେବ ଓ
ବେବେ ଏଦେଗୀୟ ଲେବକର ଜ୍ଞାନ ଉଦୟ
ହେବ !

ସାପୁଦ୍ଧିକସଂବାଦ ।

ଗର୍ବମାସ ତା ୨୫ ରିଗ୍ର ଜୀବିଷମାଦକୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ରୂପୀଧ୍ୟା ଓ ଭୁବନ ମଧ୍ୟରେ
ବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନକୁ ଆର ବିଳମ୍ବ ନାହିଁ । ଫନ୍ଦର
ଅନ୍ତଧାନମ୍ ଶିଥୁମ୍ ମଧ୍ୟରେ ରୂପୀଧ୍ୟା ଚିରସ୍ଵର
ରଖିବାକାଳ ନେବାକୁ ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ସୁଲଭାନ ଜହାଁରେ ଫନ୍ଦର ହେଲେ ନାହିଁ
ସୁଲଭାନ ବନ୍ଧଲେ ବରଂ ରଖିବା ସବୁ ୫୦୦
କର ଦେବୁଁ ମାତ୍ର ଟଣ୍ଡିଏ ରୂପୀଧ୍ୟାକୁ ଦେବୁଁ
ନାହିଁ । ସୁଲଭାନଙ୍କର ଏପରି ହଟକୁ ରୂପୀଧ୍ୟା
ଭାଙ୍ଗିକ ପାର ସେ ସବୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ମାତ୍ର
ଏହି ଶିଥୁମ୍ ହେଲୁ ଯେ ସୁଲଭାନ ବିନ୍ଦୁ ରଣ୍ଜି
ଭାଙ୍ଗି ଲଙ୍ଘଣକୁ ଦେବେ ନାହିଁ । ସନ୍ଧର ଆର

ମେଲୁ କିମ୍ବରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥ ପନ୍ଥ ହୋଇ-
ଅଛିବୁ ଏକ ପୁଣ୍ଡର ଭରିବା ଦ୍ଵାରା ଯେ
ଆଜିଲମ୍ବରେ ବନ୍ଧୁପଦ ସାଙ୍ଗରିତ ହେବ ।

ଜୀବନ ଦିର୍ଘ ଗୋଲକ ବାବୁଙ୍କଥାରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବୁଝିର ପ୍ରସଂଗ ଲେଖି ଏହିପରି ମନ୍ଦିର୍ୟ ପ୍ରବାଗ କରିଅଛନ୍ତି ବି ଗୋଲକ ବାବୁଙ୍କର ବୁଝିରେ ଯେମନ୍ତ ଶରୀ ଅଛି ସେ ଯେବେ କଣେ ଭଲ ମନ୍ତ୍ର ଏଠାରେ ରଖି ଏଠାର ବେଳେ ନେବେଳୁ ଶକ୍ଷା ଦେଇ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କାମନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ତାହାକୁର ଏଥୁଗନ୍ଧରେ ବ୍ୟଥି କରିବା ସାର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି । ଅମ୍ବୋମାଜେ ଏ ପ୍ରକାବର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଅନ୍ତର୍ମୋଦନ କରୁ । ବେଳ କେତେଜଣ ବିଦେଶୀମାଲକୁ ପାଲନେ ଚିତ୍ର ନାମ ଦେବାର ବଥା କାହିଁ ଯେବେ ଗୋଲକ ବାବୁଙ୍କ ଅନୁଭବ ହେବୁ ଏଠାର ବେଳେ ଶୁଦ୍ଧ ମାଳ ବିଦେଶକୁ ଯାଇ କାମ କରନ୍ତୁ ତେବେ ଯେମନ୍ତ ତାହାକୁର କାମ ହୁଅନ୍ତା ତେମନ୍ତ ତାହାକୁଥାରୁ ସବେଶର ଜୀବନ ବଢିନା ।

ଅମ୍ବେନାକେ ଶୁଣି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତର ହେଲୁ
ଯେ ଏଠା ଦେଖୁ କଜାରର ସରକବ ପ୍ରକଳ୍ପ
ବାନେଶ୍ଵରରେଖାର ଲାଭ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଗୁରୀ
ଗୀମାନ ଜନଦେଶ କେଂବ ଜାହାରେ ବହାକର
ତାମାବା ହୋଇଥିଲା । ହରୁ ନଗରସ୍ଥ ଅନେକ
ଉଚ୍ଚକ ଓ ଦେଖୋୟ କୁହ ମୋହ ଅନନ୍ତର
ହୋଇ ଅସ୍ତିତ୍ବରେ ଓ ମନରେ ତାମାବା ଦେଖି
ହୁଏଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏହି ସରକବ ସାଧ୍ୟ ଆଜି
କୁ ବୁଝି ମାପ ହେବ ଏଠାରୁ ଯାଦା କର ଅ-
ନେବ ନଗର ତୁମଣି କରୁ ଅଛନ୍ତି ବୋଧ କୁ-
ଆର ସବୁଠାରେ ତାହାକର ପ୍ରକଳ୍ପା ହେଉଥିଲୁ
ଓ ଉଦୟସ୍ଥକ ଲାଭ ହେବିଥାହି ବୋଲି ଅବସ୍ଥା
ଫେର ଅବେ ଲାହାରି । ଅନୁମାନକର ଏକାନ୍ତ
ଅଗା ଏହି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଜାମା ନଗର
ତୁମଣି ବିମେଷ କୁଣ୍ଡଳ ସଫଳ ହେଉ ଓ ଜାହା-
କର କୃତବ୍ୟାର୍ଥିଙ୍କ ଦେଖି ଏଠା ଲୋକମାନେ
ଏହିପର ଅକ୍ଷ କିଛି କୃତନ ବ୍ୟବାସ୍ୟ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କୃତବ୍ୟାର୍ଥି ଅପଣା ଅବସ୍ଥା କରିବ କରିଲୁ
ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅକ୍ଷ ବୋଲିଲି ବି ମହାମାନ୍ୟ
ଲେଖୁଣେଥା ବବର୍ଣ୍ଣରଗାହେବ ଡ୍ରାଫ୍ ବର୍ଣ୍ଣନ
ବିବାର ପ୍ରଥାକ ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ତାହାଙ୍କ
ଗାୟାକର ବାଲ ଲୋକବାର ପ୍ରତ୍ୟାବ ପରିଷା
କରିବେ କର୍ମରେ ତେଜିଗଲକ୍ଷ ଠଙ୍କା ବିଶ୍ୱ
ଦେଖାର ଉତ୍ସମିତି ଦୋଷିଥାହି । ଏ କାଳ

ହେଲେ କଲିବତ୍ତାରୁ କଟକରୁ ଜାହାଜ ଦେଖି
ଶ୍ଵାରେ ଅସିବ ।

ଜେ ରହାରେ ମାଲ ଉପରି କଞ୍ଚାଗ ବାମରେ
ଏବ କଞ୍ଚାଦା ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ଅଛି । ଶାୟବୁ
ଫେଲର ସାହେବ ବାବୁ ଜୀବନକଥାର ପ୍ରକଳନ
ତଥାଣ ଅଣ୍ଣି ହୋଇ ପ୍ରତିକଥା ଝାଙ୍କା ଲେଖା-
ଏ ଦେଇ ଝାଙ୍କା ମୁଲୁଖନ କର ଅଛନ୍ତି ।
ଯେତେ ଝାଙ୍କାରେ ଖୋରଧାବିହାର ମୁକୁଠଦେବ
ମହାସଂକାଳ ରଜାଗଢ଼ ସ୍ଥିତ ସଣ୍ଠିତଥୀ ସୁଷ୍ଟୁ-
ରଣୀର ପକ୍ଷ ଉଷାରଣ କର ମାଟେ ଖୋଲ
ମାଲ ଉପରି କରୁ ଅଛନ୍ତି । ପୂର୍ବଗୋଟିଏ ଗୋମା
ଆଳ ଓ ରହମାର ବାହାର ଅଛି, ଅତିକିଳ-
ବାର ଅଗା ଅଛି । ସେ ଯାହା ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ
କଳବ୍ରତ ସମୟରେ ପୁଷ୍ଟିରଣୀ ଲୋକା ହୋଇ
ଯିବ ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବାଧାରଣକର ବିଗେଣ
ଉଗକାର ହେବ ।

ମନ୍ଦିରରେ ଗତିଶୀଳ ତା ୧୩୫୯ ଟ ୧୭
ଦିଶରେ ହୁଏ ବିଭାଗ ଥିଲା ଅନେକ ଜାହାଜର
ବିଶେଷ ସଂକଳନ ଆଛି ।

ନୂତନ ଲାଇସେନ୍ସ ମାର୍କ୍ସ ଅଭିନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶକୁ
ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ବିମ୍ବାଇରେ ସବୁ ହୋଇ-
ଥିଲା ସେଥିରେ ପାଞ୍ଚବତାର ବିମ୍ବାଇଗା
ଉପରେ ହୋଇ ଥିଲେ । ସେ ଅଭିନନ୍ଦକୁ ବିନାଶକ
ବିନାଶକ ଆବେଦନପଥ ପଠାଇବାର ପ୍ରେସ
ହେଉଥିଲା ।

ଭାବରେ କର୍ମମେଳନ ଗର୍ତ୍ତା ଓ
ପାଦ ବିଶ୍ୱରେ ପାଲିମେଳନରେ ଅବେଦନ
କରିବାରଙ୍ଗେ ବିଶ୍ୱର କରିବାକାରଣ କଲିବ-
ାରେ ଆଜି ଅଗମନ ଏ ଧ୍ୟାନ ସମୟରେ ପର
ହେବ । ଅମୂଳକର ଏବାକୁ ଲଜ୍ଜା ଯେ ସବୁର
ଉଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହେବ ।

ବଜଳାର ଉନ୍ନତ ବ୍ୟକ୍ତିମାଳାକର୍ତ୍ତର ବଂଚ୍ଛି-
ମାନେ ଅହେତୁ ଗୁଣଗୋଲ କଲେ କିନ୍ତୁ
ଦେଶବ ବାକୁଳ ମନ୍ତ୍ର ଫ୍ରେଜର ପାଇରେ ଲାଗୁ
କଲିବ ମାତ୍ର ତା ଏ ରୁହରେ କୁଳବେହାରର
ସକାଳ ସହିତ କାହାକୁ କନନର ବିବାହ
ହେବାର କଷ୍ଟପୂର୍ବହୋଲାଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ଅକୁଳଦୟମ
ଦେଇବେ ଏତେବେଳ ଗୁଜା ଜାମାଜା ହାତରୁ
ଶ୍ରଦ୍ଧଦେବାକୁ କାହାର ମନ୍ତ୍ର ହେବ ? ଅର
ପମ୍ପ ଶୁଣରେତ ଗୁଜା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛନ୍ତି ।
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ବିବାହ କରାରୁ ଗୁଜା ଇଂଲଣ୍ଡ-
କୁ ବିବାର ବଥାହେଉଥିଲା କାହା ହେଲେ ଆର
ଯାଥା ଉଣା ଅସୁରଥିକ ସେ ସମସ୍ତ ପୁଣ୍ୟହେବ ।

୧। ତିର୍ଯ୍ୟକ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ସହମରଣ ପ୍ରଥା
ଭିତାର ଦେଲେହେଁ ହନ୍ତୁ ସ୍ଥାମାନେ ସ୍ଥାମା ମୃଦୁ
ହେବୁ ବିକେ, ଅନ୍ୟ ଉପ୍ପରେ ପ୍ରାଣଭ୍ୟାଗ
ବରିଆନ୍ତୁ ବଜାଲେରରେ ଗୋଟିଏ କ୍ରାନ୍ତିକବଳାନ
ଅପଣ ସ୍ଥାମାର ମୁଦ୍ରାନୟ ଉପରୁତେ ଦେଖି, ଭି-
ଷଠ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂଷଣ ତୁଳର ସବୁ ବାହାରିଗଲା ।
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଭବାରେ ଭାବାର ସ୍ଥାମାର ମୁଦ୍ରା
ଦେଖି । କେତୁ ସେ ଖୁବି ଜେତି, କୌଣସି,
ଶାନ୍ତରେ ନିଳମ ଜାହିଁ ଅନେହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଭି-
ଭାବେ ଭାବାର ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାମାନେ ଦେଖିଲେଯେ
ଗୋଟିଏ କୁଷ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସ୍ଥାର ମୃତ୍ୟୁବ ଛଷ୍ଟ-
ଅଛି । ଯତ୍ତ ପ୍ରତି ଯତ୍ତ କୌଣସି ଭାବର ସ୍ଥା
ଲେବର ଅବଳା କୁନ୍ତି ଥାଏ କେବେ ଭାବା
ହନ୍ତୁ କାହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଏକେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଅଛୁ
ବୋଲି ବୋଥ ହୁଅଇ ।

ଶ୍ରୀ ଲହୋର ମ୍ରୁଜର ହେଉଛାଏ ବାକୁ
ଗ୍ରାମାଚରଣ କଟ୍ଟାଯିଥିଲେ ଯେ କି କତ ବେଶେ-
ମୂର ନ ସରେ କରୁଣ୍ଟିଲେଖିବର ବିଦ୍ୟର ଜହା-
କିଳ କେଇ ଧଳାଧୂଳ କର ଦୁଲେ ଏକ ଯାତାଙ୍ଗୁ
ଥରଦେବାପାଇଁ ହଜାରେଠାଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦିଆ
ଦିବାର ଯେଷଣା ହୋଇ ଥିଲା, ସେ ବେଳେ
କମରରେ ଥର ପତ ଅଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାନ

ପକ୍ଷସାମାଜିକ ଲାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଯାଇଛନ୍ତି
ଯେ ଶୁଦ୍ଧିକର୍ତ୍ତା (ଅର୍ଥାତ୍ ସହୃଦୟ କରନ୍ତି ମନ୍ଦିରାଳ୍ପର
ଅବୈଚ ଦୟାର କରିଯାଇଛନ୍ତି) ନାମକ ଶୁଦ୍ଧିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀକର
ଦହ୍ମର ଅର୍ଥ ଉତ୍ସମ୍ମାନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଏହା ପଢ଼ିବା
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଯାଇରେ କହିବ ପିଣ୍ଡିକରାନ୍ତି ପରାମୟରେ
ସକଳକ ଅଛି । ଅତିଥି ଏ ନିଃସ୍ଵରୂପ ଆର ଦେହ ଦ୍ୱା-
ରେଣ୍ଟ କରିବି ଯେହେତୁ ସହା ଅନୁମୂଳକ ମଧ୍ୟରେ
କିମ୍ବା ଏ ଦେହର ବସ୍ତାକାର ପ୍ରତିକାରି ।

৭৫৯ } ই ৭৪১০৮৭৭ বিবরণ।

ମନ୍ଦିର

କେ ଏହି ନାଚକାଳୀପଦା ସବୁରେଖାଟିକ ଦରଶାବଦାର ପାଇଁ
ହିନ୍ଦୁବନ୍ଧୁମାତ୍ରର ପରାମର୍ଶକୁ ମୁହଁର ଓ ପ୍ରଦୟନ୍ତ ହେଲା।

ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଷାକୁ ସମ୍ପଦିକା ତା । ରଖି ମାହେ ମାର୍କ୍ ସଙ୍ଗ ୧୯୭୮ ମେରିବା ।

• 46

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୩୮

四〇三

{ ଅଗ୍ରିମ କାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେୟେ
ବର୍ଷାନ୍ୟମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟେ
ମଧ୍ୟସରଳୀର ଜାକମାସୁଲ ଟେୟେ

ତେଣା ସୁଲିପର କର୍ତ୍ତନ ଅଜ୍ଞ ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ।
ଆମେମାନେ ଶତଳୁ ଯେ କଟକରେ ଦୂରତା
ବାଲେମୁହରେ ଚିତ୍ତ କଣ ଓ ସୁଲିପରେ ଏକ
କଣ ଉନ୍ନତେକୁରର ପଦ କର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ
ଓ ଦୃଶ୍ୟ ଗ୍ରୋର ଉନ୍ନତେକୁର ଏକାବେଳକେ
ଉଠିଯାଇ ଏହୁକମେ ଅଳଙ୍କାର କରନ୍ତରଙ୍ଗ
ସଙ୍ଗକର ଭଣା ହୋଇଥାଏ ଯଥା କଟକରେ
କଣ ସୁଲିପରେ ୧୪ କଣ ଓ ବାଲେଶ୍ଵର-
ରେ ୧୫ କଣ ବନ୍ଦୁବଳଙ୍କ କର୍ମ ଯାଇଥାଏ ।
ଏ ରୁ କର୍ତ୍ତନପୁରୁ ଗବହୁମେଣ୍ଟର ବାର୍ଷିକ
ଲଭ ଟ ୩୬୦୦ ଲା ହୋଇଥାଏ । ଏ ସବୁ
ସବାହ ଶତ ସୁଲିପରମର୍ତ୍ତରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ି
ଗଣ୍ଗଗୋଳ ପଛ ଯାଇଥାଏ । କାହାର କର୍ମ
ରହିବ ବାହାର ସିଦ୍ଧ ସମସ୍ତେ ଏହି ଭବନାରେ
ବନ୍ଧୁ । କଟକର ଉନ୍ନତେକୁରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାରୁ
ମଙ୍ଗଳ ବିଳ ଓ ବାରୁ ହରେକୁଷ ଦାର ବର-
ମାୟ ହେବାର ଅଜ୍ଞ ଅହିଥାଏ ଏଥମାତ୍ରରେ
ମଙ୍ଗଳ ବିଳଙ୍କର ଘେନସକ କେବାର ଥିଲ
ତାହାଙ୍କ କର୍ମ ସିଦ୍ଧ ମନ ହୋଇ ନାହିଁ । ବିହି
ହରେକୁଷ ବାରୁଙ୍କ କର୍ମ ସିଦ୍ଧ କିନ୍ତୁ ପଥର
କଷ୍ୟ ଓ ଏ କର୍ମରୀ ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ନାରଣ ହରେକୁଷ ବାରୁ ସୁଲିପରେ ସୁଜ୍ଯାତି
ଲଭ କରିଥାଏନ୍ତି ଓ କାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ସମସ୍ତେ
ପହଞ୍ଚି । ଏପରି କରନ୍ତରଙ୍ଗର କି ଏହି ସୁଲିପର
ଆମେମାନେ ଅଗା କରୁ ଯେ ସ୍ଥାନାଥୁ ବାକିନ
ମାନେ ଏହାଙ୍କର ସ୍ଵପ୍ନରେ ଗବହୁମେଣ୍ଟ

ଅନ୍ତରେ କରିବ । ଆମେମାନେ ଶୁଣି ଆଜି
ଯେ ବୋଟଲନ୍ଧେବୁ ପଦ ଉଠାଇ ଦେବ
ପକ୍ଷରେ ହେମାନେ ଅପରି କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ମାମାଂସା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଗତ ସ୍ଥାନରେ ମହାମାଳ୍ୟ
ଲେଜନ ସାହେବଙ୍କର ଶୁଭଗମନକ ବିଷୟ ସମେ-
ପରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବସ୍ତାରିତ ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ
ପାଠକବର୍ଗଙ୍କ ଜଣାଇବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦେଉଥାଏ
ଯର ରିଗ୍ରେଡ ଫେଶଲ ସାହେବଙ୍କ ସମୟରେ
ବିମ୍ବାଦେବ ମୁଦ୍ରିଷପାଇ ଟିକସ୍ଟୁ ଅନେବ
ପାଇବା ବ୍ୟଥି କର ଯୋଗଭାଗିରେ ଟିକର ଘର
ପ୍ରସ୍ତର ବିଚାର ଆନ୍ତର୍ମୟ ସେଷନରେ ହଲମଲ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥର ହିତନ ସାହେବ ଏପର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଟିକସ୍ଟୁ ବ୍ୟଥି ଅଛନ୍ତିରୁବି ବିବେ-
ଚନ୍ଦନାରେ କିଛିଟଙ୍କା ନ ଦେଲେ ସତର୍ବ ଅଭି-
ର୍ଥତା କମିଟିଙ୍କୁ ଛୁଟାଇବାକୁ ସକଳକାର୍ଯ୍ୟ
ବର୍ବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ବିନ୍ଦୀ ସବିର୍ବର ପୂର୍ବବ
ହଲମଲକୁ ମନ କଲାଇ କୋମଳ ଓ ମନୋ-
ରମ୍ୟ କୁଷଣର ଅନୁସରଣ କଲେ ଓ ଏଥରେ
ସେମାନେ ସମ୍ମୂଳ୍ୟରେ କୁତରାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ
ସାମିନାନା ପ୍ରାନ୍ତରେ ଗଜାଥିକ କବଳାବୁନ୍ଦ
ବଦଳାକାନ ସହିତ ଘୋଟା ହୋଇ ଦେବଦୀରୁ
ପଦ ଉଜ୍ଜ୍ଵାଦରେ ମଣିର ହୋଇ ମନୋହର

କୁଞ୍ଜବନ ପ୍ରାୟେ ହୋଇଥିଲା । ତାହିଁ ମଧ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ଧାନୁସ ଠଙ୍କା ହୋଇଥିଲା ଓ ବାର-
ଖାନା ଦର ଉପରେ ଅନେକ ଧାପାଳା ବଢିଥିଲା
ଅକ୍ଷୁବ୍ୟରେ ସେ ସ୍ଥାନଟି ଅଛିଶୟ ଶୋଭନାୟ
ହୋଇଥିବାରୁ ପମ୍ପେ ପ୍ରଗଂଧା କଲେ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଲାଟ ସାହେବଙ୍କ ଏବେଳୀଯୁ ଲୋକେ ଯେଉଁ
ଅଚିନ୍ତ୍ୟକପତ୍ର ସେଠାରେ ଦେଲେ ଜାହା
ଏହି ।

“ଅମ୍ବେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବଚା, ଜନିଥାର ଓ
ଆଜ୍ୟାକୁ ଉତ୍ତରାବିଧିମାନେ ଆପଣ ଏ ପ୍ରଦେ-
ଶକୁ ଶୁଭଗମନ କରିବାରେ ପରମାନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲୁ ।

“ଆମେମାନେ ଜାଙ୍କ ଅନ୍ୟପ୍ରକାଳ ସହିତ
ଦିନକମ ଓ ଏକବୀମୁକ୍ତଦ୍ଵାରା ଥିବାର ଆମ୍ବି-
ମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିକମ କରିବାର ଅନୁରିକ
ଇତ୍ତାରେ ଗ୍ରାମମା ଘରତେଶ୍ଵର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଉପାସ୍ନ
ପ୍ରତିହା କରିଥିବା ବିଷୟ ଆମେମାନେ ଚିରକାଳ
କମନ୍ତେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ଓ ଜାତୀୟରେ ସହିତ
କୃତଜ୍ଞ ରହିବୁ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଘଟନାର ଅବ୍ୟବହିତ
ପରେ ଥାପଣ ଭାବାଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାବୁପ୍ର ଏଠାକୁ
ଆସିଥିବାରୁ ଆମେମାନେ ଅଭିଯତ୍ତ ଅନ୍ୟଜି
ଅଛୁ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଉପାସ୍ନ ଆରଣ୍ୟାବା ଅମୂଳଜନ୍ମର
ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରଥମେ ଉଦିତ ହୋଇ ଜୀବ୍ରିନ୍ ଦିକ୍ଷି
ସେହି ସମୟରୁ ଆମେମାନେ ଜାଣି ପାରୁଅଛୁ
ଯେ ଆମେମାନେ ଅଛି ବିଦେଶୀ ଗଜାଙ୍କର
ପ୍ରତି ହୋଇ ।

“ବୁଦ୍ଧିମୃତ୍ସାର୍ଥରେ ଆଦେଶପାନ୍ତ ଅପଣ-
ଙ୍କର ଅପଥିଷ୍ଠାତା ବଚବନ୍ତର ବିଦିତ ଥିବା
ହେଉ ଉପରେକୁ ତରସୁରଣୀମୂ ଘେନା ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ ଅପଣ ବନ୍ଦଦେଶର ଲୋପ୍ତହେତୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବାରୁ ଜ୍ଞାନପ୍ରାପ୍ତି
ଭାବରେଣ୍ଟିଶ୍ଵରଙ୍କ ନୂତନ ବୃତ୍ତାବଳର ଅନ୍ତର
ଶୁଭରମ୍ଭ ଓ ମୋଷଧାପରେ ବନ୍ଦଳ ଦେଶ
ସବଳ ଜାତ ଓ ସବଳ ଧର୍ମର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାମା-
କଳ୍ପ ପ୍ରତି ସମ୍ମୁଖୀନୀୟ ସମାଜ ବିବହାର
ହେବାର ଯେ ଲୋଗାଥିଲା ଭାବା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିଣତ ହେବାର ଅଛି ଉତ୍ତମ ଅନନ୍ଦଜନକ
ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ ହୋଇଥିବାର ଏ ବିଭଗର
ସବଳ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରକାମାନେ ଜ୍ଞାନ କରୁଥିବାର

“ଆମୁନାଙ୍କର ହବନା କିମ୍ବା ଅଛି ଯେ
ଯଦି କୌଣସି ବିଶେଷ ଛୋଟର ସହାୟତା
ଅପରଙ୍ଗ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅପ୍ରକଟର ସ୍ଵକ୍ଷ ପାଇବାର
ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ ତେବେ ଦେଖାଯୁ ଲେବ
ମାନେ ସେହି ଛୋଟ ଅଟେନ୍ତିରୁ ।

“ଆମ୍ବାନଙ୍କ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ କଟିବା
କିମ୍ବା ବିବାହୀ ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷଙ୍କ ମାତ୍ର,
କ୍ଷେତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ନିମନ୍ତେ ସଂଘର୍ଷ
କ୍ଷମତାଦିନ୍ତି ପଦାର୍ଥ ହୋଇଥିବାରୁ କଟିବା
ପରେ ଅଭିଭାବକ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଲୋକ-
ମାନେ ଏକସମୟରେ ଅପଣଙ୍କ ଉଷ୍ଣଶାଧିକ
ଥିଲେ ଧେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିପରୀ ଅବହାରେ
ଅଛନ୍ତି ତାହା ସ୍ଵତଃକୁ ଦେଖିବା କରାରେ
ଅପର ଏ ହୀନକୁ ଶୁଭଗନ୍ଧନ କରିଥିବାର
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାର ଥିବାରୁ ଆମ୍ବାନେ
ଅନୁଭବରଣ ସହି ସୁନ୍ଦର ଅପଣଙ୍କୁ ଆଗ୍ରହି-
ର୍ଥନା କରୁଥିବୁଁ ଓ ଅପଣଙ୍କ ଶୁଭଗନ୍ଧନରେ
ଅଛିଗ୍ରୟ ଅଜନ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବୁଁ । ଆମ୍ବା-
ନେ କଣ୍ଠାର ବରୁଁ ଯେ ଏ ଶ୍ରାବରେ ଆପଣ
ପୁରୁଷ କର୍ମ କରିଥିବାରୁ ଏ ହୀନକୁ ସୁନ୍ଦର
ଦେଖିବାରେ ଅପଣଙ୍କ ମନରେ ମ୍ରଦ୍ଗ ସେହି-
ପ୍ରକାର ସୁଜାତା ହେବ ।

“ଆମେମାହେ ଅନୁଭବରଣ ପହଞ୍ଚ ଭରିବା
ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ” ଯେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାମଲ୍ଲ ଜୀବରେ-
ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଜାହାନର ଉତସ୍ତକୁ ପଢ଼ିଲୁ
ଆପଣାଙ୍କ ଘରମଧିରା ଚିରସ୍ତ ଓ ଐତ୍ତିହ୍ୟ
ଦେଉଛୁ ।”

ଇତିନ ମାହେବ ଅଭିନନ୍ଦନ ସହ ପାଠ
ଶୁଭବରେ ଶ୍ରୀଗ ହୋଇ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ହି
ଆପଣମାଜେ ଯେ ଅମୃତ ଆନୁଭବ ସମାଜ

ବଳ ଏଥରେ ଅମ୍ବେ ଆଜନଗ ଦୋର ଅପର
ମାନଙ୍କୁ ଧଳେବାଦ ଦେଉଥିବୁ । ଅମ୍ବୁ ହୀନ
ଭରବାଦ୍ୟାଗୁ ଅଧିକାରେ ଶ୍ରାମକୁ ଭରତେଷ୍ଟୁରୁ
କୁ ସମ୍ମାନ କରିଥିବୁ ମଧ୍ୟ ଗରବର୍ଷ ଶ୍ରାମକୁ
ମହାଗୀଣ ଭରତେଷ୍ଟୁରୁ ପଦ ଧାରଣ କରିବା
ଉପଲବ୍ଧରେ ଉତ୍ସାହାଦିମାନେ ଉତ୍ତମରୂପେ
ଗଢ଼ିବୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଥିଲେ । ଅମ୍ବେ କହିବୁ
ଦୂରିକାଟି ଓ ଏବେମର ଛତଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଆମୁ ନନ୍ଦରେ ଅଛି ।

ଯୋବନୀରୁ ହାତିଜାନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତେଳ
ଗୈଷକ ହୋଇଥିଲ ଓ ସେଣେକୁ ସ୍ନାବକୁ
ଚନ୍ଦନତୋଳିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତବର ଦୂରପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଗଲାଏ ଓ ଥଳିମଳର ଗୈଷକ ବଜର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହୋଇଥିଲ ଓ ଧୂଜା ପଞ୍ଜିରେ ବଜାର ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଦୟାଥିଲ । ନଗରବାମିମାନେ ସାମାଜିକ ସେ-
ପର କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଏପରି ଏ ମାହାର୍ତ୍ତ ବାନ
ହେବୁ ସେମାନେ ଦୋଷୀ ହୋଇ ନ ପାଇଲା
ଶ୍ରୀଜାନାର ଦେଖକ ସହୋତ୍ରୁ ହୋଇ ଥିଲା
ଓ ବାବୁ ବୃଦ୍ଧିଶମ ଓ ଶାର୍ମିନ ମାରିଓଡ଼ିଅ ଆ
ପଣା କୋଠାରେ ଉତ୍ତମ ଗୈଷକ କରିଥିଲେ
ଛନ୍ଦା ଠଙ୍କାରୁ ପାଗଲଜାନା, ତେଲଜାନା
ତାକୁରିଜାନା ଓ ଥାନାରେ ଉତ୍ତମ କ୍ରେଷ୍ଟ
ହୋଇଥିଲ । ହାତିଜାନା ଓ ଲାବବାରଟେ
ସୁତର ପାଠକମାନ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିଲ ।

ଜା ୨ ରଜ ଗପ କ ୯ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ
ମଙ୍ଗଳାବାଗ ଦୋଠିରେ ଲେଖିମଞ୍ଚ ଓ ହର-
ବାର ପୂର୍ବ ଲେଖାନ୍ତାରେ ହେଲା । ୧୯
ସାଲରେ ଅଛି ସୁନ୍ଦରମୁଣ୍ଡ ହାତି ହୋଇଥିଲା
ଓ ଅନେକ ବିଲେଇ ହାତି ଲାଗିବାରେ ଏକ
ମଲ ଦୟାଥିଲା । ତହଁର ଚର୍ବିଗରେ କେତେ
ବେଣ୍ଟକ ହୋଇଥିଲା । ଶିଳ୍ପ ପାଇବା ବ୍ୟକ୍ତି
ମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଶିଳ୍ପ ଠିକି ଅନ୍ତର୍ମାନରେ
ବିଷୟରେ ଲେଖାନ୍ତାରେ ଗପିଲାର ପାହେଦା
ଦିରାବାରରେ ବିଶେଷମାନ ହେଲାକୁ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର
ପାହେବ ଓ ସେହେତୁ ପାହେବ ସେମାନଙ୍କ
ଜଣା କରି ଲାଗି ପାହେବଙ୍କ ପ୍ରମୁକ ଅଣିମେ
ଓ ପାହେବ ମହୋଦୟ ସଜନ ଥାଂକର ସେମାନ
ନାମ୍ବୁ ପ୍ରଥାକ ହଲେ । ମୟୂରଗଙ୍କ ଓ ହେଇ
ହେଇ ଗାହାମାନେ ନହାମକା ପଦ ଓ ଉଦ
ପ୍ରସ୍ତର ଶିଳ୍ପ ଓ ଅଳର ଗାହା ଓ ମାହାମାନ
ହେ ବାହା ପଦ ଓ ବିଲେଇ ଓ ବାବୁ ଦେବିବ
ନାଥ ପଣ୍ଡିତ ଓ ବାବୁ କିମାରଙ୍ଗବା ବେବେ
ମୃଦୁ ବାହାମୂର୍ତ୍ତି ପଦ ଓ ଶିଳ୍ପ ଆହାରି

ଏ ହାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲାରୁ ଲଟ ସାହେବ ସ୍ଵାର୍ଗ
ତେ ଉତ୍ତମ ଚାନ୍ଦା କଲେ ଓ କହୁର ତେଣୁ
ଅରୁକୁବ ବାବୁ ଜନବିଶୋଇ ପାପ ଥାଏ
କଲେ । ତାହା ଅମ୍ବେମାନେ ସ୍ବାନାନ୍ତରରେ
ପ୍ରକାଶ କଲୁ ସେଥିରୁ ଥାଠମାନେ ଆହନ
ପୂର୍ବକ କାହିଁବେ ସେ ଲଟ ସାହେବ ଏଠା-
ଲୋକଙ୍କରପ୍ରଶଂସା ବରିଅକୁଣ୍ଡ ଓ ଏଠାରେ
ବିଲାହାରକଳବର ବରିକ ହାହୁ ଓ କଲବଜାରୁ
କହୁକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୁତ୍ର ବୁଲରେ ଗୋଟିଏ
ଜ୍ଞାଲ ହେବ କି ଯହୁର ପ୍ରଦର ଅମ୍ବେମାନେ
ପୂର୍ବପ୍ରାହରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ । ଆଉ ରେଲରେ
ତେଣାରେ ହେବ ନାହିଁ ମେଘ ଉତ୍ତମବାହେବ
ଏହିପ୍ରକାର ମତ କଥୋପକଥକରେ ପ୍ରକାଶ
କର ଅଛନ୍ତି ! ସେ ବୋଲନ୍ତି ତେଣାରେ
ଆହେବ ଜପା ଯୋଗ୍ବ୍ର ରେଲବାଟ ହୋଇଲା
ପରେ ଏ ସମ୍ମନସ୍ତର ଦେଇ ରେବ କଲେ
୧୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ପାଇବ ବଲବଜାରୁ କହୁକରୁ
ଗନ୍ଧାୟାର ଅନ୍ତରାଳରେ ଥୋଇ ନ ପାଇବ ଓ
ବର ନାହିଁରେ ରେବ ଗଲେ ତାଢ଼ିଗ ଲାଗ
ନାହିଁ । ପ୍ରସ୍ତାବର ମାଳରେ “୩ ଲିଙ୍କ ଟଙ୍କା
ଲାଗେବ ଓ ବଲବଜା କହୁକରୁ ବୁଝିଦନର ବାଟ
ହେବ । ଲାଗୁଥାବେବକର ଏଥର ଅଭିମଳ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ରେଲରେର ଅଗା କରିବା ଦୃଶ୍ୟମା
ନାହ । ଗ୍ରୀବ୍ର ଦେଇ ଲାଗୁଥାବେବ ଅନୁକରଣ
ଦିବବାରରେ ନ ରହିବାର ଜଳା ପ୍ରକାଶ କରି-
ବାବୁ କେବଳ ଗଡ଼ିଜାଇ ମୁକ୍ତାଳ ସବେ ବନ୍ଧ-
ମତ ପାଞ୍ଚାରୁ ହେଲା ଓ ଅଗର ଯାଇ ବିଜରଣ
ଥୋଇ ଦରବାର କାହିଁନ । ରାଜୁକୁ ସମ୍ମେ
ଅନୁକର ବରିଥିଲେ ଓ ସ୍ବାକ ପଂଚାର୍ତ୍ତ ଦେଇ
ବିହୁ ଅସୁଦିଖା ହୋଇଥିଲା । ପତ୍ରଭାବ ମୋ-
ଗଲବଦୀ ଦ୍ୱାରାର ଟେକବା ମୁଦ୍ରଣିତ ଓ
ଅନୁଗାନ ଦେଇବ ଜମିଦାର ଏଠାରୁ ଅବିଧିଲେ
ନଥୁର କ୍ଷତିଗତି, ମୁକ୍ତାଳ ଉପରେ ମଜା
ପାନମାନନ୍ଦିଦେବର ଅବଜ ହେବାରୁ ବୋଧନ୍ତି ଏ
ହେତୁ ଅନ୍ତମାରେ ଯେମାତେ ଦିବବାରରେ
ଭାଷିତ ହ ହେଲେ । ସୁରନାରଜାଙ୍କ କାହାପଦ
ଓ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେବାର ଥିବ ବନ୍ଦୁ ହେ ଏଠାରୁ
ଅନ୍ତି ଅନ୍ତପାତକ ହୋଇଥିମାରୁ ଦିବବାରରେ
ନପାଇ ହୋଇ ନ ପାଇଲେ ।

ଭବନାର ସହେଳ ମହୋଦୟ ଲୋକଜାତୀ
ତମ୍ଭକ ଯାଇ ସଜ୍ଜାବେଳକୁଣ୍ଡରାଷ୍ଟରିଲେ ସୋନ
ଶମଗଲବାର ପଦପ୍ରଦର ସମୟରେ ଲୋକଜାତୀ
ବୋଟିରେ ଦେଖାୟ ଉତ୍ସବକୁ ସାଥୀ

ଦେଲେ । ସୋମିର କଲେଜରେ ବିଳେ ବିର
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ପାରିତୋଷିକ ବିଭବର
କଲେ ଓ କଲେଜରୁ ଆଉ ଦୂରଦୂର ପରିଷାରେ
ରଖିବା ବାରଣ ଇଣ୍ଡିଆ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଅନୁ
ରେଖ କରିବାର ବହିଲେ । କିନ୍ତୁ ବି ପ୍ରକାରେ
କଲେଜର ଉନ୍ନତ ଶ୍ରୀମିତ୍ତିର ହେବ ଉଚ୍ଚର
ବ୍ୟକ୍ଷା ଅବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଦୋବସ୍ଥରେ
ମଲେଜର ଶ୍ରୀମିତ୍ତି ସମେଜିଯୁକ୍ତ ଅଟ୍ଟଇ ।

ରୁଚି ଜନ୍ମ ଥିବାର କହିଲେ । ସାହେବଙ୍କ
କଥୋପକଥନରୁ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଓ ସହା-
ନ୍ତୁର ଥିବାର ଜଣାଗଲା । ଅଭିନୟ ଗେଷରେ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହେବ
ମେମମାନେ ଜଳଗାନାଦି ବର ଅଭିନୟ ଉତ୍ସା-
ହରେ ଅଗ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ବହି ପ୍ରାଣ
କଲେ ଦୂର ଏକ ବଜାଦେଶୀୟ ଦର୍ଶକ ଅଭି-
ନୟରୁ ତୁଳି କର ନିମା କଲେ ମାତ୍ର ସେମାନେ
ନଥା ଅହିନ୍ଦାରୀ ଓ ଅନ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିମା

ବ୍ୟଥା ଅଛନ୍ତିକାରୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
କରିବାର ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵଭବ ବୋଲିବାକୁ
ହେବ ତାରଣ ଅନ୍ୟ ବଜାଳିଙ୍କ ମଞ୍ଚରୁ ପ୍ରଶଂସା
ଶୃଣିଅଛୁଁ । ଯେଉଁ ମହାଧୂରୁଷପାଇଁ ଏତେ
କାଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ସେ ଯେବେ ଅନୁଭବ
ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ ଦିଲେ ତେବେ ଦେଖଇ
ନିଜକ ଲୋକକୁ ବିଏ ପରିବେ କଟକ କଲି
କତା ନୁହେ ଓ କଟକର ନାଟ୍ଯାଭିନୟ କଲକ-
ତାର ନାଟ୍ଯାଭିନୟ ଭୁଲ୍ଲ ସହଜରେ ହୋଇଲି
ପାରେ ଦେଶକାଳ ପାତ୍ର ବିବେଚନାରେ ଆ-
ମେମାନେ କହୁଁ ଯେ ଅଭିନୟ ଇତ୍ତାହି ଉତ୍ତି-
ମରୁପେ ହୋଇଥାଏ ଦେବଳ ଦୋଷ ମଗରେ
ଏହିକ ଯେ ସ୍ଥାନ ସଂକାର୍ତ୍ତ ହେବୁ ବିଝର ଅସୁ
ଦିଖା ହୋଇଥିଲ ଓ ପଢ଼ିରେ ଥବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଅଭିନୟ ଉତ୍ତମରୁପେ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ
ନା ଶୁଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ତଥାର ସେମାନେ
ଜାତ୍ୟକ ନିନା କରି ନାହାନ୍ତି । ଗର୍ବବର୍ଷ ଭାବରେ
ଶୁଣିଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ ନାଟ୍ଯାଭିନୟ ଦେଖାଇବା
ପାଇଁ ଉତ୍ସବକମଣ୍ଡା ସହସ୍ରାୟତା ଠକ୍କା ବ୍ୟୟ
କରିବାକୁ ଶାକାର କରିବା ପ୍ରତ୍ୟମେ କୁତକାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ନ ପାରିଲେ ଏବର୍ଷ ଏଠାର କେତେକ
କୁତକିଦିଃ ମୁଦକଙ୍କ ଯୋଗେ ସେ ଅଭିବତ୍ତ
ପୂରଣ ହୋଇ ଏତେ ଅଭିନ୍ଦି ଆମୋଦ
ହେଲୁ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଥନ୍‌ଦାଦ ଦେଇ
ଅଛୁଁ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ବି ନାଟ୍ଯାଳାଟି
ସେପରି ତିରହାୟୀ ହେ ସେପରି ଯତ୍ନ ବରନ୍ତି

ମଞ୍ଜଳବାର ନୟରେ ସାହେବ ମେମମାନ
ଙ୍କର ନୃତ୍ୟ ହେଲା । ତା ୨ ରିକ୍ତ ବୁଧବାର
ଦିବା ପ୍ରହରକ ସମୟରେ ଲେଖ୍ଟିନେଶ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣର
ସାହେବ ଏଠାରୁ ବାହୁଡ଼ା କିଳେ କଲେ ।
ସାହେବଙ୍କ ବଳେଇ ଦେବାଗ୍ନାର ଅନେବ
ଭର୍ତ୍ତାଲୋକ ଯୋବିଲୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଇଥିଲେ
ବନ୍ଧୁଶର ଓ ବଳେହୁର ବଜ୍ରଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗଲେ । ପ୍ରାଣ ଓ ଏଥମୟରେ ପୁଣ୍ୟତାରେ
ଜାହାଜରୁ ଓଜ୍ଜ୍ଵାରକାର କଷ୍ଟକର ହେଲୁ

ସାହେବ ମନ୍ଦୋଦିର୍ଯ୍ୟ ପୁଣ୍ୟକୁ ଗଲେ ନାହିଁ
କଲାଙ୍ଗାରେ ଦୂର ଏକଦିନ ରହି ତତ୍ତ୍ଵଗ୍ରାମ
ଧିବେ ।

ଆମ୍ବନାଙ୍କର କଲେକ୍ଟର ମେଳଙ୍କୁର
ସାହେବ କଟକଶାୟରୁଙ୍କ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟୟରେ ଦର-
ବାର ଉତ୍ସାହ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମରୁଷେ ନିଷାହ
କଲେ ଓ ପୁଲାବର ଉତ୍ସନ ବନୋବସ୍ତୁ କରି-
ଥିଲେ ଏତେ ଜନଜାରେ ବିଛ ଦୂର୍ଧନା ଘଟି
ନାହିଁ । ଏଥିରୀ ଆମ୍ବନାରେ ବିଜନ ସାହେବ
ଓ ପୁଲାବର ପ୍ରଗଂଧା ବରୁଅଛୁଁ । ଅଭ୍ୟର୍ଥନା-
କମ୍ପୀ ରେଦା ବଣପ୍ରାଚ କରି ପରିଶ୍ରମ ଓ ଯତ୍ନ
ପୁଣ୍ୟ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମରୁଷେ ନିଷାହ
କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥାଏଁ ।

ସାପୁତ୍ରିକସଂବାଦ

ଅମ୍ବେମାନେ ଆଜନପୂର୍ବକ ତେଳିଲିଯୁଗ୍ର
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ତୁଷ ଓ ତୁରସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ
ଏକି ଶୁଘନ ଶୋଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇ-
ଥିଲା ।

ସୁବ୍ରନୀର ଗୁଡ଼ା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାଇଁ ଥିଲା
ର ଏଠାରୁ ମୋମକାର ରହିରେ ପ୍ରସାଦ
କଲେ । ପଥରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଧାଳାର ତଳରବ
ହୋଇଥାଇଁ କିମ୍ବୁସ ସମ୍ମାଦ ମିଳ ଜାହିଁ ଥାମୁ-
ମାଙ୍ଗର ଏକନ୍ତ ରହା ଯେ ତାହା ମିଥ୍ୟା
ହେଉ ।

ଅମେମାନେ ଶୁଣିଥିଲୁ ସେ ପୁରୁଷଙ୍କାଳ
ମେଳଦିମା ଏହି ମା । ତା ୧୯ ରାତରେ ବିଜୟ
ହେବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଦୂରହତାରୀଠଙ୍କାର
ଜୀବିତରେ ହାଜରିଲୁ ଜଳେ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ।
ପ୍ରପାତର ବୈଷ୍ଣବ ଦିବସାତାଳରେ ଫିମେ
ଆଚେଗ୍ୟ ଜାରି କରୁଥିଲୁ । ମୋକଦମା ମେଜ-
ରୁରଙ୍ଗ ବିଜୟଧୀନରେ ଅଛି ।

ମହାମାନ୍ୟ ଲେଖୁଣେଶ୍ୱର ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେଁ
କିନ୍ତୁ ବାଲେଶ୍ୱରବାସୀଙ୍କର ଆବେଦନସଥର
ଏକ ପ୍ରତିଲିପି ଆମ୍ବେମାନେ ପାଇଅଛି ।
କିନ୍ତୁ ତାହା ସାହେବମହୋଦୟଙ୍କୁ ଦିଅହୋଇ
କି ଥିବାରୁ ପ୍ରକାଶ ନ ଦିଲୁ । ତାହା ସଂଗ୍ରାମଧନ
କିମ୍ବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

ଭାବିଲଦ୍ଵର୍ଷଶତ୍ରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ
ଗୋର୍ଦ୍ବାସୁଲୁର ସବୁନିଷେକଟର ବାବୁ ଅନ୍ତର୍-
ଯବାମୀ ପଢ଼ିନାୟକ ସମ୍ପଦଶ୍ରେଣ୍ଟ ହୋଇଥାଇଲୁଛନ୍ତି ।
ଏଥର କାରଣ କିଛି ଜଣା ପଡ଼ି କାହାଁ ।

କୌଣସି ସମ୍ବାଦପତ୍ରରୁ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ
ଯେ ବନ୍ଧୁଦେଶର ଏକ ପ୍ରାନ୍ତର ବେଳେକ
ଲୋକ ଗୋଟିଏ ଶ୍ଵାଶବର ମୂଣ୍ଡାର୍ଥୀ କର କଲ-
ରେ ଶୈଖଣ ପୂର୍ବକ ରଲ ଗଲେ । ବ୍ୟୁକ୍ତିଷଣ
ଉତ୍ତାରେ ବେଳେକଥିକୁ ସେ ଗବରେ ଜାତିର
ଲକ୍ଷଣ ଦେଖି ତାହାକୁ କୁଳକୁ ଆଣିଲେ ଓ
ତାହାର ଦେହ ଘୋର ଶୁଷ୍କବସ୍ତ୍ର ପିଲାଇଲେ
ତହୁଁ ସେ ଶ୍ଵାନ୍ତେବଟି ଚେତନା ପାଇ କହିଲ
ମୋତେ ଅଛିଶ୍ଵର ମୃଥା ହୋଇଥାଏ ବିକ୍ରି
ଗାଇବାକୁ ବିଧ । ତାକୁ ବିଧ ଆଣି ଦେବାରୁ
ପାଏ ପାନ କଲା । ତହୁଁ ତାକୁ ପାଲକିରେ
ତାକୁରଙ୍ଗାନାକୁ ଦେବ ଗଲେ । ତେବେ ମୁରୁର
୧୧୪ ଶ୍ଵା ଉତ୍ତାରେ ଗବର ଅନ୍ଦେଖିକିଶ୍ଵା
କରିବାର ଶ୍ରୀଶ୍ଵାକଙ୍କର କିମ୍ବାମି ରଲ ଅଟେ

୧ । ଏହିକେଣଙ୍କ ଗଜେତରୁ ଅବଗାନ
ହେଲୁ ଶାକାପ୍ରକାଗ ଲେଖିଥିଲୁଛି ଯେ,
ଆତ୍ମର ବାସୁ ଦୁର୍ଗାଦାସ ରୀଷୁ ଜାହାଙ୍ଗର ପର
ଲୋବଗତ ଥୀର ସ୍ଵରାର୍ଥ ଫୂକ୍ ବଜଳାରେ
ପ୍ରାତିଧର୍ମ ପ୍ରଗର୍ହ ଚମନ୍ଦେ ଏକାବେଳକେ
ଠ ୨୦୦ଙ୍କା ହାଜି ବରିଥିଲୁଛି ସେହି ଟଙ୍କାର
ମାସିକ ସୁଧ ପ୍ରଗର୍ହ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଫଳ ହେବ ।
ଉଦ୍‌ଦୃଢ଼ି ଟଙ୍କା “ଶବ୍ଦଗ୍ରୀ ପ୍ରଗର୍ବଧଣ୍ଡ” ହାମରେ
ବିଜ୍ଞାତ ହେବ । ଶାଶାଦିନିଧୀରେ କ୍ଷଣକାଳର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ୟକ ବ୍ୟଥୁ ଜ କର ଏପରି
କିଛି ତିରପ୍ରାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଦେବର ମଜଳ
ହୋଇଥାରେ ।

* । ଏହିଦ୍ୱାରା ଲେଖିଥିଲୁଛି କାଗଜଲେମୁ
ରସରେ ଶ୍ଵେତଚନ୍ଦନ ପଥି ତହିଁରେ ସୁନ୍ଦରାଙ୍ଗଳ
ମିଳାଇ ଛାଇ ଉପରେ ଲଗାଇଲେ ତାହା
ଅଗ୍ରମ୍ ହେବ । ଏହି ଉତ୍ସଥକୁ ସ୍ଥାନ କଲା
ଉଦ୍‌ବାଚୁ ନିର୍ମାଣପକ୍ଷରେ * । ୨ ଫଳ ଲଗାଇ-
କାରୁ ହେବ ପ୍ରଥମେ ତଳବରୁ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
କହ ଉଦ୍‌ବାଚୁ ନିର୍ମାଣ ବମ୍ବମାନ ହୋଇଥିବ ।

“ । ଶାମବାର୍ତ୍ତା ପକାଇବାରେ ଏହିଦ୍ୱାରା
ଲେଖିଥିବାରୁ ” କାଗଜରକା ଯୋଗୁଡ଼ିବେ
ଚିତ୍ରମାସ ଶା ୧ ରଖ ଦିବ ଯ ୫ ଶା ଅନ୍-
ସୁରେ ଗୋଟିଏ ଦୂର୍ଦ୍ଵାଳା ହୋଇ ଯାଇଥିବା ।
ମେଠାର କେଷ୍ଟୀ ଯୋଗୁମାସୁର ଆଜା ଦେଇ
ମରିଥିବାରୁ ଏହୁପି ଅଭିହିତ୍ୟ କରିବାର
କାରଣ ଏଗେଦେଇ ଯାଏ ପ୍ରକାଶ ଧାର ନାହିଁ
କଜରବ ହୋଇଥିବା ଯେ ରେତୁଙ୍ଗ ତାଙ୍କ
ଅଭିଷାର କରିଥିଲେ ତାହା ପ୍ରକାଶ ହେବାର
ସୂର୍ଯ୍ୟାକ ହେବାରୁ ଏହୁପି ଦୂର୍ଦ୍ଵାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସେ
କରିଥିବାକୁ ।

୪ । ପକୁର ବାଲ୍ୟବସ୍ତାରେ ସକଳ
ଦେଶରେ ମନୁଷ୍ୟମାଂଶେବା ଗୁଣସ ଥିଲେ ।
ବୀରବର୍ଷର ଦକ୍ଷିଣାତ୍ମକ ଓ ସିଂହଳପୂର୍ବରାଜୀ
ବସନ୍ତମାନକର କଥା ବାଲୁହଙ୍କ ପ୍ରସାଦରେ
ବୀରବର୍ଷର ଅବାଳବିବଦିତା ବାହାରିବ
ଅବିଦତ ଜାହିଁ । ଆପ୍ରିଲାର ମଧ୍ୟଦେଶରେ
ଅଗି ଅକୁହନ ପୃଷ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବୃକ୍ଷର
ଥିଲେ । ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ସଂସ୍କାର ଅଛି
ଯେ ପୃଥିବୀରୁ ବୃକ୍ଷବଳ ଅନୁର୍ଭବ ହୋଇଥା
ହିନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାପୁବିଜ ଜାହା ନୁହଇ କିଲାଜର
କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାଳରୁ କିନ୍ତୁ କି ପ୍ରକାନ୍ତ ମହା-
ସାଗରର ଧାରମୋଜା ଦ୍ୱାପରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ
ମନୁଷ୍ୟମାଂଶେବା ଦିଆଏ ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।
ଚାନ୍ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଏମାଜଙ୍କୁ ଦେହାନ
ବିନ୍ଦୁ । ଚାନ୍ଦମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁବରେ ଏହିକାର
କିମେ ହ୍ରାସ ହୋଇ ଅସୁ ଅଛନ୍ତି । ଏମାଜଙ୍କ
ଦମାଖର ପ୍ରଥା ଅଗ ଆର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନ୍ତର ।
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁଠାରେ ତୁଳିଥାଏ
କହି ଜଳରେ ଗାତ ବର ମୁଲଦେବରୁ ଜାହା
ଭିଜରେ ଉପକୁଳ ବନରେ ସ୍ଥାପନ ଦେବନ୍ତି ।
ଜାହା ପାଶରେ ଦୁଇ ଜଳମ ଓ ଶୁଭାଶ୍ରମ ବନ୍ତି
ଯୋଗ ପକାନ୍ତ ଭବୁଦ୍ଧାରେ ଯେହି ଦୂରି ଉପରେ
ସୁନ୍ଦରପି ତୁଳିବର ଆହାର୍ଯ୍ୟ ପାଇ ପୃଷ୍ଠର
ଅନେକ ଲୋକ ଏବେ ହୋଇ ଦେବନ
କରନ୍ତି ।

*। କଞ୍ଚକାରୀଙ୍କ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦବୀ ହସ୍ତର
ଲକ୍ଷମବ ଏବନଶ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଦତ୍ତ ହସ୍ତର
ଅବେଳାମାନଙ୍କର ପ୍ରଦତ୍ତ ଅମୃତାରୁ କରୁ
ଥିଲେ, କେବୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ଜାହାଙ୍କ କରୁ
ପରି ସନ୍ଦେହ କର ନ ଥିଲେ । ମତ କୁଳମର
ମାସରେ କୁମାର ସାର୍ଥେର ନାମୀ କରୁ
ଇଂବତ ମହିଳା ବାନ୍ଧୁଭାତୀରୁ ସୁଜଳା ଯାଇ
ଥିଲେ, ଯେହ ସମୟରେ ଜାହାଙ୍କର ଅନେକ
ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରବଳତା ଗେଛିଗଲ ଅନ୍ତର କରେ
ମନୁଷ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଗୁଡ଼ର କିନ୍ତୁ ଏବେ
ତେଣେ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବ ଯେଉଁ
ହବୁ ଜାତର ରକ୍ଷକ ଥିଲେ, ଉହଙ୍କର ପ୍ରବଳତା
ହସ୍ତର ହଦ୍ୟାବ । ଏହେତୁ ସନ୍ଦେହ କର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବଙ୍କ ସର ଜଳମ ବରିବାକୁ
ଜାକିପାରୁ ଅନେକ ଗୁଡ଼ର ଗେଲମାର ଜାହା-
ନିର । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବ ଯେବେରେ ଜାପା-
ଧାନ୍ତର କି ଦେଖି ଅପଣାର ଅପଣଧ ସ୍ଥାପାର
କଲେ । ଉତ୍ତରପଦିମ ପ୍ରଦେଶର ପାଇବେରୁ

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତେବନ୍ଦୀର ଏହି ଅପରାଧ ହେଉ
ତାହାକୁ କଟିଲା ପଥଗମ ସହି ଚରିମାର କାଳୀ
କାନ୍ଦି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତଳ ସାହେବୀ ପ୍ରକାଶକ ମହାଶୟଦ୍ୱାରା
ପମାପତ୍ର

ଅମୃତ ଏହି ବିନ୍ଦୁଲକ୍ଷଣ ଖେଳେବ ପାଇଁରୁ
ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନକୁଥିଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ
ସ୍ଥାନଦାନ କଲେ ତରକାଶ୍ଵର ହେଉ ।
କିବେଦଳମେଘତ ।

ବାମୟୀ ସ୍ତର ପରିଶ ଏ ୨୫ ର କଷ୍ଟକର-
ଗତ କରୁଥିବା ଅପଣାଙ୍କ କରୁଛିଲା ହୋଇଥିଲ
ଦେଖିବାରେ କିନ୍ତୁ କିମେତ କରିଯୁ ଧାରାକୁ
କିମାର ଅଛି ।

ମେ ହସ୍ତିନାଜେ ଦେଖିବାକୁ ଅଛ ମନୋ-
ରିମ ହୋଇଥାଏନ୍ତି; କାରଣ ଏହିକୁଞ୍ଚରେ
ଦେଖେବ ହସ୍ତିଳ ଅସଂପ୍ରବଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଏହି ହସ୍ତିନାଜେ ବାଲଗାନ୍ଧ ସମ୍ବାଦପ୍ରାରେ ପରି-
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅବହୁନ୍ତି । କେବଳ ତରମାବିଷ୍ଟାରୁ
ଅନୁଭବ ଅଣନ୍ତି, ଅଥବା ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଏହି
ବୃଦ୍ଧକ ଦୟା ଅଛି ଯେ ଏହାର ଦନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାହୁତ ଓ ଅଲ୍ପକ ସଜ୍ଜ ମୁନ୍ଦର ଉତ୍ତରଦୟା
ଉଚିତରେ ସାରେ ତବ ଫଳ ହେବ ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏହନ୍ତା କିମ୍ବାରୁ ବାହାର ହେଲା
ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁମଳ ହସ୍ତିନାଜେ ଏହାକୁ
ଦେଖି ଦୂରକ ସଲାଘନ ଦିଲେ । ପରେ ଶାସ୍ତ୍ରକ
ନେତା ଶୀଘ୍ର ବାହାର ପ୍ରକାଶ କର ଦୂର ଗୋଟିଏ
ଦେଖି ଲଗାଇ ଅନରେ ପଞ୍ଚାର କଣ ମନୁଷ୍ୟ
ଓ ଏହି ହସ୍ତି ସହିତେ ସତର କଣ ମନୁଷ୍ୟ
ଏ ଏହି ହସ୍ତି ଏହି ଯତ୍ନରେ ଲିରବାକୁ
ବାହାର କର ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବି ଅଣିଲେ ।

ପ୍ରାଚୀରାଗିତ୍ୟ } ନିବେଦନ
ବଲବମ ବିଦ୍ୟାରୂ ବାମଶ୍ଵର
ସମ୍ମାନ ପତ୍ର ।

ଏହି ଏହୁ ଜାଗନ୍ନାଥରୀତିରେ ମହାଦେଶକ ଦରଶାଦରଶାଳ ପଢ଼ି
ଦେଖାଇଲେ ସବୁକଷୟରେ ମୁହଁଠ ଠାର୍ଯ୍ୟରେ ହେଉ ।

ଉତ୍ତରଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶାଖା ମାହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା

ମହାମାନ୍ୟ ଲେଖୁଣେଷ୍ଠ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ-
ଙ୍କର ଦରବାର ଉଚ୍ଚତାର ଅନୁବାଦ ।

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ପ୍ରଥମେ ଏତିଶାକୁ
ଆସି ଏହି ସମୟ ସଥରେ ଏ ପ୍ରଦେଶ ସେବେ-
ଦୂର ପ୍ରାକୃତିକ ଓ ମାନସିକ ଉଦ୍‌ଦିତ ଲାଭ
କରିଥାଏଇ ତାହା ଦେଖି ଅଧିକ୍ଳତ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ
କରୁଁ । ସଦତ ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ଏକସମୟରେ
ଦୂର୍ଭିଷ୍ଣ ଉପରୁତି ହୋଇ ଏଦେଶକୁ ଶୁଭଖାର
କରିଥିଲା ତଥାପି ଅମ୍ବର ବିଶ୍ୱାସ ସେ ଏପ୍ରଦେ-
ଶରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ସେବାର
ମାନଙ୍କର ଭୂମି ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି ସେମାନଙ୍କର
ସେବେଦୂର ଉନ୍ନତ ହୋଇଥାଏ ତେବେଦୂର
ଉନ୍ନତ ଭାବରେ ଅଧିକ ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରଦେଶରେ
ହୋଇଥାଏ ।

ସହସ୍ର ବର୍ଷ ହେବ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତେଣା
ଭାବରେ ଅନ୍ୟ ସମୟ ପ୍ରଦେଶରୁ ମାନ୍ୟ
ଏବି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରି ଅସମ୍ଭବ ଏବି ଯଦିତ
ଭାବରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ଅପେକ୍ଷା
ଏଠାରେ ଗମନାଗମନର ସୁବିଧା ଥର ଅନ୍ୟ
ତଥାତ ଭାବରେ ଲୋକମାନେ ଏପ୍ରଦେ-
ଶକୁ ସେବେ ଜ୍ଞାନାତ୍ମି ଏବି ଗମନାଗମନ କରିବି
ରେତେ ପ୍ରାୟ ବଜ୍ଜଦେଶର ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ପ୍ରଦେଶକୁ ଜ୍ଞାନାତ୍ମି ବାହି ବିମା ସେଠାକୁ
ଗମନାଗମନ କରିଛନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏହି କାରଣରୁ ପୁଅଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ଵାନ
ସହିତ ଏଦେଶର ଗମନାଗମନର ଅଧିକରି
ସୁବିଧା ଏବି ହୋଇଥାର ପ୍ରତିକରେ ଅମ୍ବେ
ପ୍ରଦେଶ ଏଠାର ସେବର ଅବଶ୍ୟା ଦେଖିଥିଲୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ତହିଁ ଅପେକ୍ଷା ଏତେ ଅଧିକ ଉନ୍ନତ
ହୋଇଥାର କିନ୍ତୁ ଅସ୍ତର୍ଯ୍ୟ କଥା ନାହିଁ ।

କଲକରା ସହିତ କଟକ ଏବି ସୁରାର ମଧ୍ୟ
ଗମନାଗମନର ସୁବିଧା ନିମିତ୍ତ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ସଲକ୍ଷ ଜ୍ଞାନପଥ ଜ୍ଞାନବାର ଏକ
ପ୍ରସ୍ତର ଅମ୍ବର ବିଶ୍ୱାସଧାରନରେ ଅଛି ଏପ୍ରସ୍ତର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ ହେଲେ ଏଦେଶର
ପ୍ରସ୍ତର ବିଶ୍ୱାସଧାରନରେ ଏଠାର ବନରମା-
ନକ୍ଷ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ ସେ ଶ୍ଵାନମାନଙ୍କରୁ

ଉକ୍ତ ବନରମାନଙ୍କୁ ଗଭିରଧର ସୁବିଧା ହୋଇ-
ଯିବ । ଅମ୍ବର ବିଶ୍ୱାସ ସେ ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ
କରିବାପାଇ ମଞ୍ଜୁଶ୍ଵା ଅଣାଇବାରେ ଅଧିକ ବିଳମ୍ବ
ହେବ ନାହିଁ ଏବି ଭରଷା କରୁଁ ସେ ଆମେ
ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତ ପରିଭ୍ୟାଗ କରିବାପୂର୍ବରୁ ଲୋକେ
କଟକଠାରୁ କଲକରାକୁ ଦୂରଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ଗଭାୟାର କରିପାରିବେ ।

ଏକାର୍ଯ୍ୟଟ ହେଲେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା କରି
କହିପାଇଁ ସେ ଏଦେଶର ଯେତେଦୂର ଉନ୍ନତ
ହେବ ତହିଁ ଅଧିକ ଉନ୍ନତ ଭାବରେ ଅଧିକ
କୌଣସି ଦେଶର ହୋଇ ନାହିଁ ଏବି ଭାବରେ
ଏକ ପ୍ରାକୃତି ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ
ଧାର୍ମବୁନ୍ଦେଶମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁବିଶ୍ୱେଷ ଆଦର
କରିବେ କାରଣ ସାତ୍ରିମାନେ ତାଙ୍କ ଦେବତା-
ମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ ଏବି ଜାର୍ଥପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନ
ବରିବାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବେଦୂର କ୍ଷେତ୍ର ଭାବରେ
ବରୁଆନ୍ତର ତାହା ହେବ ନାହିଁ ।

ଗୁରୁବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂତପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖୁଣେଷ୍ଠ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ସରିଗ୍ରତ ଟେଙ୍କା ସାହେବ ତେଣା
ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ସେଷମ୍ବୁକୁ ଏଠାର
ବାଣିଜ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ଅଣାଅଣିଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଅଧିକ ତାହା ଉନ୍ନତ
ଶାଲୀ ହୋଇ ଏକକୋଟି ରେଶଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସହିତ ଏ ଉନ୍ନତ ମାନ୍ୟକ ଓ
ସିଂହଦ୍ୱାପକୁ ଗୁରୁଲ ରପ୍ତା ହେବୁ କେତେକ
ପରିମାଣରେ ହୋଇଥାଏ ତଥାପି ଏଦେଶର
ବାଣିଜ୍ୟର ଚିରପ୍ରାୟ ଉନ୍ନତ ହୋଇଥିବାର
ଏଥିରୁ ସେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ତାହା ଆମେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଶ୍ୱାସ କରୁଁ ।

ଆମେ ଦେଖୁଅଛୁ ସେ ତେଣାର ସମୟକିଲାଗୁ
ଗଭିରଧର ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମହା ଧାନ ଓ
ଗୁରୁଲ ରପ୍ତା ହୋଇଥାଏ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ
କିବେଚନା କଲେ କୃଷିକାଲୋକେ ସେ
ଅଧିକର ଧନବାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏହା ଅବଶ୍ୟ
ଶ୍ଵାନାର କରିବାକୁ ହେବ ଏବି ତେଣାବେଶରେ
ସେମୁଳେ କି ଏତେ ଅଧିକ ଟଙ୍କାର ଅଧିକ
ହେଲେ ସେମୁଳେ ସବ୍ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଭଦ୍ରାର

ଲାଭ କରିବାକୁ କଦମ୍ବ ତୁଳି କର ନ ଥିବେ ।

ସେଇମାନଙ୍କର କିମ୍ବାର ଅସ୍ତ୍ର ଥାଏ ଏବା
ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ହୋଇ ଥାଏ
ପାରେ କିମ୍ବା କାଳକିମ୍ବା ଦ୍ୱାରା ମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ
ଅଧିକ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପରିଶ୍ରମ ମୂଲ୍ୟ
ଅବଶ୍ୟ ବୁଝି ହେବ ଏବି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବ-
ଶ୍ଵାସ ସେବର ଭାରତମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଇପାରେ
ସମୟରେ ସେବର ଅଧିକା ସୁଖେ ସଜାତ ହୋଇ
ଯିବ । ପ୍ରକାଶରେ ଆମେ ଏମ୍ବାନରେ ପ୍ରବେଶ
କଲା ପରେ ଅନୁସନ୍ଧାନଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରିଥାଏ ତି
ଯଦିପି ଗତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଶବ୍ଦର ମୂଲ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର କରିବା ମୂଲ୍ୟ ତିନ୍ଦ୍ରିୟ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଝି ପାଇବ ତେବେ ଭଦ୍ରାର
କରି ଶବ୍ଦମାନ ଅନ୍ତର ଅଧିକ ପ୍ରତ୍ୟବ୍ସରମା-
ଗରେ ଭସାନ କରିବେ ।

ଆମେ ଭରଷା କରୁଁ ସେ ସେଇମାନେ
ଶବ୍ଦ ଉପରେ କରୁଆଇନ୍ତି ସେମାନେ ଭକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ
ପ୍ରତିର ପ୍ରଲେଭନରେ ପଢି ଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ
ସେବେ ରପ୍ତା ହୋଇପାରେ ତହିଁରୁ ଅଧିକ
ବିକ୍ଷିତ କରିବେ ନାହିଁ ଏବି ପ୍ରାଣୀଯ ବ୍ୟକ୍ତି
ନିମିତ୍ତ ସଥେଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରି ଭାବିବାର ଆବ-
ଶ୍ୟକରା ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଅନୁଭବରୁ ଶୀଘ୍ର
କରିଥିବେ । ଅମ୍ବର ଏହି ଦ୍ୟା ହେଉଥାଏ ସେ
ଏବର୍ଷ ସେମାନେ କିମ୍ବା ଅଧାବଧାନର ପୂର୍ବକ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ନାହିଁ ଏବି ସେହି ହେଉଁ କିମ୍ବା-
ପରିମାଣରେ ଲୋକଙ୍କର କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ଏକସମୟରେ ଏଦେଶର ଭୂମଧ୍ୟକାର-
ମାନେ ଏତେ ଅଧିକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁଭବ ପ୍ରତିକ
କରୁଆଇନ୍ତି ଏବି ବନରମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ
କରିବାର କିମ୍ବା ଏବା କାର୍ଯ୍ୟକାର
କରିବାର ଧାରା କରିବାକୁ କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।
ଏବା କାର୍ଯ୍ୟକାର କରିବାକୁ କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ
କରିବାକୁ କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୭୧

四〇九

ତା ୧୬ ଦିନ ମାତ୍ର ସବୁ ୧୦୮୮ ମସିହା । ମୁଁ କେବେ ଦି ଏ ଜୀବନ ପରି ୧୦୮୯ ସାଲ ଅଳିବାର

{ ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟୁୠ୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟୁ୨୮
ମଧ୍ୟବଳୀର ତାଙ୍କମାତ୍ରାଲ ଟୁ୧୫୮

ଏ କିଳର ଯେତମୟ ନାଥାଟ ଗ୍ରସ୍ତ
କିମୟ ପାହେବଳ ଅନଳରୁ ଶାର ବନୋବସ୍ତୁ
ରେ ଥିଲା ଆଗାମୀ ବର୍ଷକୁ ଅଉ ସେପରି
ବନୋବସ୍ତୁରେ ଗଲିବ ନାହିଁ । ଗଜଦର୍ଶ ଏ ପାଠ-
ମାନଙ୍କୁ କିଳର ଦେବା ଜାରଣ ନିରାପିତା
କମିଶନରମାନେ ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମାତ୍ର
କିମୟ ପାହେବ ସେବମୟରେ କିମିଶନର ଥିବାରୁ
ଭାବୀ କରୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଯେମନ୍ତ
କିମୟ ପାହେବ ଏ କିଳର ବଦଳ ହୋଇ
ଗଲେ ତେମନ୍ତ ମାରିପ୍ରେସ୍ ପାହେବ ସୁଯୋଗ
ପାଇ ପାଠଧରୁ କିଳମ କରିବାର ଉପ୍ରାହାର
ଦେଲେ । ଗଜ ହାଲ କିଳମର ଭାରଣ ଥିଲା ।
କିଳମର ଧଳ କି ହୋଇଥାଏ ଅମେରିକାନେ
ଜାଣିବାର ଅବବାଶ ପାଇ ନାହିଁ । ଉରବା
କରୁ ଶାର ବନୋବସ୍ତୁରୁ ଅଞ୍ଚଳ ଜମା
ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବ । ପାଠ ରୂପରମାନେ ଏବେ-
ହନେ ଅନାପ୍ତ ହେଲେ !

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବ-
ଗନ୍ଧ ହେଲୁ ଯେ ସୁନ୍ଦାର ପକ୍ଷା ଗଜ ଦର-
କାର ସମୟରେ ଏଠାରୁ ପାଞ୍ଜଳ ହୋଇ
ଗଜକୁ ଯାଇ ବେଠାରେ ମାନବଙ୍କାର ଗେଷ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ଉଣଜା ଅର୍ଥାତ୍
ରଗଜ ଧରାଙ୍କର କରିଷ୍ଟ ଯୁଦ୍ଧ ରକ୍ତଗାଢ଼ରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ହୋଇଥିଲା । ସୁନ୍ଦାର ପକ୍ଷାଙ୍କର
ଅବସାନ ମୃଦୁ ବନ୍ଦ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟଇ

ମୁଗଲୁବଟୀ ଭାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅବିଭତ୍ତମ
ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଅଗ୍ର ପଦକଳରେ ବାହୁ
ନାଶ୍ୟଣ ପ୍ରଥାଦ ଖୁଲିଛ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆପଣା
ଦିଲ୍ଲୀର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର ଚିର୍ତ୍ତକଳରେ ୪୫୦୦୦୯
ଜମାରୁ ଠ ୧୦୦୦୦୯ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କଲେ
ପ୍ରଜାନାନଙ୍କଠାରୁ ଅଳ୍ପାୟୁ ଉଷ୍ମମାନ କେ-
ବାର ମଧ୍ୟ ରହିବ କରିଥିଲେ । ଏହିଷବୁ
ବାରିବୁ ଜାହାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଜାମାନେ
ଯେମନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ ତେମନ୍ତ
ଜାହାଙ୍କ ଶୁଣରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଜାହାଙ୍କର
ସମ୍ମାନ ବଚାଇ ଥିଲେ । ଗଜବର୍ଷ ସେ ରାଜା-
ପଦ ପାଇଥିଲେ ଓ ଗଜ ଦରବାରରେ ଖଲିତ
ଓ ହଜନ ପାଇଥାନ୍ତେ ମାତ୍ର ଦେବ ଜାହା-
ଙ୍କାର ଦେଲା ଜାହାଁ । ଦରବାର ପୂର୍ବରୁ
ଦାରୁଣ ଗ୍ରେ ଜାହାଙ୍କ ଅନ୍ତମଣ କର ଗେବରେ
ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଗଲା ।

ଗର୍ବପ୍ରାହରେ ସବାଦ ଅନ୍ତିମ ଯେ ରୁଗୀଧୂ
ଓ କୁରସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଧିହୋଇ ସନ୍ଧିଧର୍ମ ସାକ୍ଷରତ
ହୋଇଥାଏ । ବନ୍ଦୁ ଏବଂପାହରେ ଯେବମ୍ଭୁ
ହବାଦ ଅନ୍ତିମକୁ ଜାହାନୀଏ ଯେ ସନ୍ଧି
ଧର୍ମ ସାକ୍ଷରତ ହୋଇ ନାହିଁ କେବଳ ସନ୍ଧର
ପୂର୍ବକୁଶମନାନ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ । ସନ୍ଧର
ମମ୍ଭୁ ଜିପୁନ ଅବ୍ୟାକଣାଯାଇ ନାହିଁ ଓ
ଉନ୍ନିଧର୍ମ ସାକ୍ଷରତ ହେବାର କିଲମ୍ ଅଛି ।
ଏଥମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରେଷୀଧୂ ଗଢି ସମସ୍ତର ପ୍ରତି-

କିଥିରୁ ଯେଉଁପାଇଁ ବେତନବେତନ ନଗରରେ
ଦେବାର ଥିଲା ଜାହା ପରିବର୍ତ୍ତି ହୋଇବିଲେନ
ନଗରରେ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ ଅଛି ।
ଜମେମାର ସମ୍ରାଟଙ୍କର ସମ୍ମାନରେ ଏଷରୀର
ବାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଛଂଳଗ୍ରୁ ଓ ପ୍ରାକୃତି ବିଲ୍ଲନ
ନଗରରେ ସବୁ ହେବା ପଞ୍ଚରେ ସମ୍ମାନ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତୀ ମଧ୍ୟ ଏଷରାକୁ ଆହୁତି ହୋଇ
ଅଛି । ଏଣେ ଅଷ୍ଟିଥା ଦୁଇମୁଦ୍ରା ମଧ୍ୟରୁ କେବେ-
ଗୁଡ଼ିଏ ବଜନ ଅନ୍ଧକାର ଦେବାର ଛକ୍କା ପ୍ରକାଶ
କରି ଅଛି ଓ ସେହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ସେଠାରେ
ସୁନିର ଉପକରଣ ସମସ୍ତର ଆଧ୍ୟାତ୍ମନ ହେଉଥି
ଅଛି ଏଗୁପେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଛାଇରେପରେ
ମାନ୍ତ୍ର ବସ୍ତାର ଦେବାର ସ୍ଵଲକ୍ଷଣ ଅବସ୍ଥା ଦେଖା
ଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ମୁହିଁ ଦେବାର ମଙ୍ଗା ହେଉ
ଅଛି ।

ପୁଣ୍ୟର ମହାରତୀ ଚଳନମାସ ଜା ୧୯ ରୁକ୍ଷରେ
ଦୌର ପୁରୋଦ ହୋଇଥିଲା । କେଉଁଠାରେ
ବେବେ ଦୌର ବିଶ୍ୱର ହେବ ବିହି ପୁର
ହୋଇ ନାହିଁ । ଚଳନ ମାସରେ ବଟକ ଓ
ପୁଣ୍ୟର ଦୌର ହେବାର ଥିଲ ତାହା ହୋଇ
ଯାଇଥିଲା ପୁଣ୍ୟ ଅଗମୀ ମେ ମାସରେ ଦୌର
ହେବ । ଭେତେକାଳ ଅବଶ୍ୟ ମହାରତୀଙ୍କୁ
ଦ୍ୱାକ୍ଷରରେ ବସି ଅପେକ୍ଷା ଦରିବାକୁ ହେବ ।
ମାସ ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଶ୍ରୂଅରୁ ଯେ ଏହି ମାସରେ
କଣେକ ଦୌର ବିଶ୍ୱର ଏ ମହାମା ବିଶ୍ୱର

କରିବାର ସବୁ ହେଉଥିଲୁ ଯଦି ତାହା ସିଂହ
ହୁଅର ତେବେ ମହାରଜ କୁ ଅଧିକ ଦିନ
ପିନ୍ଧିତ ରହିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ଯାହା ହେବାର
ଗୋଟିଏ ଶାସ୍ତ୍ର ଦୋଷିବ । ଅପରାଧି ବଜା
କଠିନ ହୋଇଥିଲୁ । ପ୍ରଥମେ ମହାରଜଙ୍କ
ଉପରେ ଦଣ୍ଡବିଦ୍ୟର ୩୨୭ ଧାରା ଅପରାଧର
ଅର୍ଥଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିମାତ୍ରରେ ଚଳିଛି
ମାସ ତା ୧୦ ଦିନରେ ଶାକୁଦେବ ନର ଗଲେ ।
ସୁରଗୁ ଅପରାଧ ଶୁରୁଭର ହୋଇ ମହାରଜଙ୍କ
ଉପରେ ୩୦୨ ଧାରା ଅନୁଶାର ଅର୍ଥଯୋଗ
ହୋଇଥିଲୁ । ମହାରଜଙ୍କ ସହି ଅନ୍ତର
କି ୫ ଶ ଦୀର୍ଘପୋଦ ହୋଇଥିଲା ।

ଏପ୍ରସାଦ ଲେଖାହେଲ ଉତ୍ତର ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ଏହିମାପତ୍ରର ଉତ୍ତର କରିବାରେ ବିଧକରେ
ଦୋଷ ହେବାର ପ୍ରିଯ ହୋଇ ଥାଇ । ମହା-
ବ୍ୟକ୍ତି ପଞ୍ଚବେ ଜଣେ ବାରଫୁଲର ବଳିକତାରୁ
ଆଶାରବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦେଇଥାଇ ।

ସମସ୍ତେ କହିବୁ ବିଲଷେ କଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ
ଦେଲେ ବିବାହ ହୁଆଇ ଗାହିଁ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଦେଖିଥିବୁ ଯେ ବାବୁ ଦେଶବରଙ୍ଗ
ବେଳକୁ ବୁଝିକାଳେ ବିବାହରେ ଲକ୍ଷ କଥାରୁ
ଅନେକ ବଳ ଗଲାଗି । ପ୍ରାୟ ଏକମାତ୍ର ହେବ
ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କରେ ଦେଇ କଥା ଏହି
ବିବାହ ପଞ୍ଜିକରେ ବାହାର ଅଛି ତହିଁର ବିଳ
ସୀମା କାହିଁ ଠେ ଅବ୍ୟ ପରାଦ ବାହାରବାର
ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ ଚଳଇମାନ ତାତରଙ୍ଗରେ
ସଥାବିଦ୍ଵତ୍ ସମାଗେବ ପୂର୍ବକ ବିବାହ ବାର୍ଯ୍ୟ
ପଞ୍ଜିକ ଦେଇ ମାତ୍ର ଫେରୁର କଥା ଅବ୍ୟ ଶେଷ
ପାଇ ନାହିଁ । ବିଦେଶୀରେ ବିଲଙ୍ଗକାରେ ପୂର୍ବ
ପର ହୋଇ ଗଲା । ପ୍ରଥମ ସରଟି ଆଲଗର୍ଜିତର
ନାମକ ଅଟ୍ଟିକାଳିକାରେ ହୋଇଥିଲା । ହେଠା-
ରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବର୍ତ୍ତମାନେ କୁତବେହା-
ରି ମହାଶ୍ରଦ୍ଧାଙ୍କ ପହିଜ ଦେଶକ ବାବୁଙ୍କର
ବନ୍ଧୁର ବିବାହକୁ ବ୍ରାହ୍ମିର୍ମର ପ୍ରଗଭ ଓ ଉନ୍ନତି
ଯକ୍ଷରେ ଅବ୍ୟନ୍ତ ଶୁଭକର ଜ୍ଞାନ କର ମହା
ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏକ ଦେଶକ ବାବୁଙ୍କ
ଅବ୍ୟନ୍ତ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ଅନ୍ୟ ସର୍ବତ୍ର
ମାଉନହିଲାରେ ହୋଇଥିଲା । ହେଠାରେ ଉପ-
ସ୍ଥିତ ଥିବା ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ଦେଶକ ବାବୁଙ୍କର ଏ
କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ ମତ ସହିତ ଅନ୍ତେକିମ୍ବନ୍ତ
ଥିବାର ଜାଣି ତାହାଙ୍କ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ ସେଫେ-
ଠିକ୍ ପଦର ଅନ୍ତପୁସ୍ତକ ଥିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥ-

ଏଥମଧ୍ୟରେ ଲାଇସେନ୍ସ ଟାକ୍ସ ଆଜିଲେ
କାଣ୍ଡା ହୋଇ ଟାକ୍ସ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବାର
ମହିଳାମା ମହୋମାତ୍ର ହେଲାଣି । ଏ ଲାଇସେନ୍ସରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବାର ସାହେବ ମହିଳାମା
ଗେ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁ
ସେ ବାବୁ ନିମାଇ ଚରଣ ନେଉଗୀ ପ୍ରଥାନ
କରିଗୁଣ୍ଠ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଏ ମହାଶୟ ସବୁର
ସବତ୍ତବକଳନର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବେ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବତ୍ତବକଳନର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର୍କାରୀ-
କର ବାର୍ଷିକ ଦେଖିବେ ବାବୁ କେବଳବାନଙ୍କ
ମହାଶୟ ଯାଇପୁର ଏବଂ ବାବୁ ବଲସୁନ ଦାସ
ବେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ସବତ୍ତବକଳର ରାଜ୍ୟାଳ୍ୟକୁ
ପ୍ରଥମେ କାନ୍ଦିନଗୋଲିମାନେ ଟାକ୍ସଦାତାଙ୍କର
ଆଜିବା କରିବେ । ସବତ୍ତବକଳର୍ତ୍ତମାନେ
ହେ ଭାଲିବା ଉଦ୍‌ବାଗ କର ଅବସରମାନେ
ଫେର ବନ୍ଦଳ କରିବ ଓ ପରିମେଶରେ ଏବଂ
ସବତ୍ତବକଳର ବଲେକୁଟ୍ଟର ବାବୁ ନିମାଇବରଣ
ନେଉଗୀ ଦେଖିବାରେ କରିବ ଓ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କିମ୍ବା
ବଲେକୁଟ୍ଟରଙ୍କ ମହୁଣ୍ଠ ସବାଗେ ପଠାଇବେ ।
ଗୁରୁ ପଞ୍ଚମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ମେ ମେଷ
ଦେଖାଇ ଅନ୍ଦମାନ ହୋଇଥାଏ । କିମାଇବା-
ହିଙ୍କ ପଦବୁକିରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଣନ୍ତୁ ଅନ୍ତର
ଦିଲ ହୋଇଥାଏ । ସଜ ୧୯୦୦ ସାଲର
ଜନକମ ଟାକ୍୨୦୦ରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ
ଟାକ୍ସ ବଦିଅଛି ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଟାକ୍ସର ବନ୍ଦୋ-
ବସୁରେ କିମାଇବାରୁ ଦୟକୁ ହୋଇ ଏ ଲାଇସେନ୍ସ
ଅବସ୍ଥାରୁ ଦିଲାଖପୁରେ ଅବଗର ଅଛନ୍ତି ।
କିମର ଲୋକମାନେ ଜାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦିନରୁଥେ
ଜାଗନ୍ତି ଓ ବଦନ୍ତ ଯେ ବେବଳ ଟାକ୍ସ
କଷାଇବା ସବାଗେ ଗର୍ବମେଘ ଏବାଙ୍କୁ ଏ
ଦିଲରେ ରଖିଥାଇନ୍ତି । ମାତ୍ର ଦୃଃଜର ବିଷୟ
ଯେ ଏଥର କିମାଇବାରୁ ବେବଳ ଲୋକଙ୍କ-
ମାରୁ ଗାଲ ଖାଇବେ ଓ ପରିଶାନ କର ଦେବା

ଶୁଣାକରିବେ କେନ୍ତେ ଅଧିକ ବେଳନ ଦ୍ଵାରା
ପାଇବେ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଇଲା
ଯାହା ଥିଲୁ ଉତ୍ତରେ ଟାକୁଥର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇବେ ।
ବିଲେଖିତର ସାହେବଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ନି-
ର୍ଦ୍ଧ୍ୟା ଓ କୃତିଗା ଦେଖୁ ଆମ୍ବେଗାନେ ହଜାର
ହୋଇଥାଏ ।

ଚଳଇ ମାସ ଜା । ରଖିଲା କଲାକାର
କୁରଜକର୍ଣ୍ଣୀୟ ସବର ଉଦ୍‌ଘରେ ଧାଉନକାଳ
ଅଞ୍ଚଳକାରେ ଏହି ହିସ୍ତ ସବୁ ହୋଇଥିଲା ।
ସବରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରକାର ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ
ଥିଲେ । ଏଥାଟିରେ ଯୋଗ ଦେବା ସବାମେ
ସମସ୍ତ ଛୋଟାର ଲୋକଙ୍କୁ ଅମରଣ ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ଇଂରାଜମାନେ କେହି ଅସିଲେ ନାହିଁ ।
ସୁରଖି ସବୁଟି ଏବା ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କୁ
ହୋଇଥିଲା । ସବର ଉଦ୍‌ଘରେ ଅତି ମହିଳା
ଥିଲା । ତାହା ଏହି ଯେ କର୍ଷକୁ କର୍ଷ ଭାବର-
ବର୍ଷର ବ୍ୟୁତ ଓ ଟାକ୍‌ବ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା
ତହିଁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା କାରଣ ବିଜ୍ଞାନ
ଆର୍ଦ୍ରମେଣ୍ଡୁ ସବରେ ଆବେଦନ କରିବା ।
ସବରେ ଏହାଟି କିମ୍ବାରେ ଅନେକବ ଶୁଦ୍ଧ
ସୁନର ବକ୍ତ୍ଵା ହୋଇଥିଲା ଓ ସବରେ ଉପ-
ସ୍ଥିତି କ୍ଷମା ସମ୍ଭବ ଲୋକ ଏହିବାବ୍ୟରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ବଲେ ଯେ ଭାବକର୍ଣ୍ଣୀୟଙ୍କର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ଶନ
ପ୍ରଥାକ ବାରଣ ଅନ୍ତର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ
ଅଧିକରେ ଆର ବୈଶିଷ୍ଟ ପ୍ରକାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ନ
କରିବାର ବ୍ୟୁତ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରିବାପ୍ରକାଶ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟଙ୍କ
ବିଦ୍ୟମିଳ ମର୍ତ୍ତ ସବାମେ ପଦ୍ମୋଦିନ ଥିବା
କାର୍ଯ୍ୟର ସୁରାର କରିବା ଉଚିତ । ବ୍ୟୁତ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
କରିବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାୟ ମଧ୍ୟରେ ସେବକ
ବ୍ୟୁତ ଓ ସାଧାରଣ ନିର୍ମିଳ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟୁତ
ଅନେକ ଛୋଟା କରିବାର ଉପାୟ ଅଛି ।
ପ୍ରକାର ବ୍ୟୁତ ସମ୍ଭବ କାହିଁ ଦେବେ ଏ ହୀନ
କରିବାରେ କିମ୍ବା ଏକା ବସ୍ତୁପାରେ ସବା
ଅବେଦନ ପଢ଼ିରେ ତାହା ବାହୁଦିନ-
ପୁଷ୍ପ ଦେଖାଇ ଅଛିଲା ଓ ଯନ୍ତ୍ରପି ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ
ମଣ୍ଡଳ କରିବାରେ କର୍ମ କରିବା ଭେଦେ ଆର
ବ୍ୟୁତ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତକ ହେବ
ନାହିଁ । ସେହି ଆବେଦନପଥ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଏ
ଦେଶରେ ସାକ୍ଷରତ ହେଉଥିଲା । ତହିଁରୁ
କରିବୁ ପାର୍ଶ୍ଵମେଣ୍ଡୁର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଏବଂ ଏବଜ୍ଞା
ନିଷ୍ଠାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅର୍ପି ହେବ । ଲକ୍ଷ

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଫର୍ମେଟ ସାହେବ ଆବେଦନପଥ-
ମାନ ଦେବା ସକାଳେ ମହୋମାଲ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଆମୁମାନଙ୍କର ଏବନ୍ତି ଭବିଷ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଯେ ଗାଲି ମେଘ ଅବଶ୍ୟ ଏ ଆବେ-
ଦନପଥର ଯଥାର୍ଥ ବିଶ୍ୱର କରିବେ । ଅମେ-
ମାନେ କେବଳ ସ୍ଵର୍ଗର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାରୁ
ଏବଂ ଇଂରଜିକପର ଜ୍ୟୋତିଶାସ୍ତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ
ତତ୍ତ୍ଵ ଅମୁମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବ କରିବେ କହାଗମନ
କୁ ଆସୁ ନାହିଁ । ଇଂରଜିକ ଗଜହରେ ଅମୁମା-
ନାନ୍ଦର ସବ୍ରପ୍ରକାର ସ୍ଥାନ ହୋଇଥାଏ । କେ-
ବଳ ଶାକ୍ତସ କତ୍ତା ବାଧୁଅଛି ଏକାଶକ୍ର ସବୁଷୁଣକୁ
ଘୋଡ଼ାର ଦେଉଥାଏ । ସଦର ମୋଦ୍ଦମଳ
ଯେଉଁଠାରେ ଶୁଣ ଲୋକେ ଟାକ୍କର ଜାମରେ
ଥରହର ଓ ହତାଶ ହେଉଥାଏନ୍ତି । ଟାକ୍କର
ଦାୟ ରହିବ ହେଉ ଲୋକଙ୍କର ସୁଖର ବୀମା
ରହିବ ନାହିଁ । କଥାନା ଅମଳରେ ଏତେ
ପ୍ରକାର ଟାକ୍କର ନ ଥିଲା ଲୋକେ କତ୍ତା ଆନନ୍ଦ
ଥିଲେ । ଏଣିକି ଦିନ ଟାକ୍କର ବୁଦ୍ଧି ହେଉଥାଏ
ଓ ତାହା ଦେଖି ଲୋକେ ସବୁଷୁଣ ପାଗୋର
କଳାପ କରୁଥାଏନ୍ତି । ଉପାୟ ଥାର୍ଯ୍ୟ ଯେବେ
ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଟାକ୍କର ନ ବରିବେ ତେବେ
ଏ ଦୃଢ଼ନ ଅର କପର ଦୟାକୁ ।

ଗୋଲବାବୁଙ୍କ ପ୍ରସାଦରେ ଜଳ ରହିବାର ଦିନ ଏ ନଗରବାସିମାଙ୍କେ ପୁଣିମୀ ମହିମଧି ଦେଉଥିଲେ । ପୁରୁଷର କାଠମୋଡ଼ ନାମ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥର ବାବୁଙ୍କ ବୋା-କଲରେ କ ହୋଇ ଏଥର ବାବୁଙ୍କ ବୋା-କଲରେ ହେବାରୁ କୋଣସି ଗୋଲମାଳ କ ଠାରେ ହେବାରୁ ବର୍ଣ୍ଣବନଶ୍ଳେଷି ସୂଚି ସ୍ଵର୍ଗରେ କୁଣ୍ଡ ଦେଖିବାକୁ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥର ଦୂର ଯୋଗ ମନ୍ତ୍ରର ସୁନ୍ଦର ଦେଲ । ପ୍ରଥମେ ଯାହା-କର କୁଣ୍ଡ ହେଲ ସେମାନେ ଉଦୟ ପଞ୍ଜାବ କରୁ କୁଣ୍ଡ ହେଲ ସେମାନେ ଉଦୟ ପଞ୍ଜାବ କରୁ କୁଣ୍ଡ ହେଲ ଏକବଣ ଏଠାକୁ ଅଛି-ଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ମନ୍ତ୍ରର ଏକବଣ ଏଠାକୁ ଅଛି-ଥିଲେ ଅପିଅଛି ଓ ଅନ୍ୟକଣ ବାବୁ ମହାମୟଙ୍କ ସର୍ବୋତ୍ତମାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ଯାପନରୀର ଭୂତା ଅଟେ । ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର ସମାଜ ବଳ ଥିବାର ବୋଥ ହେଲ ମାତ୍ର ନୃତ୍ୟ ବିନ୍ଦୁର ଅସ୍ତ୍ର ହୁଣ୍ଡି ଅଛି ବୋଲି ସମସ୍ତେ କହିଲେ । ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର ଘୋରତର ସର୍ବାମ କଲେ କିନ୍ତୁ ଅବମେଷରେ ନୃତ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ବେଦମ ହେବାରୁ ସହଜରେ ପରିପ୍ରେସ ହେଲ । ଉଥାତ ଅଜନ୍ମ ମନ୍ତ୍ର ଏକ ଦର୍ଶକମାନେ ଜାହାର ସୁନ୍ଦର ଭରା ଓ କୋ-ଶଳ ଦେଖି ଆନ୍ଦୋଳ ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ଦୃଷ୍ଟିଧ୍ୱନି

ଯୋତ କୁଣ୍ଡିର ଫଳରେ ଅମେମାନେ ଯଷ୍ଟ-
ଗେହାପ୍ରି ଆଜନ ଲାଭ କରିଥାଏଁ । ଏଥ
ନାଥରେ ଏକଜଣ ପଞ୍ଜାବ କି ଯେ ଏଥିପୂର୍ବେ
ଅନେକ କୁଣ୍ଡି ଜିନିଥିବାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମଙ୍ଗମାନେ
ତାକୁ “ଶନିପା” କହି ଅଦର କରନ୍ତି ଓ
ଅନ୍ୟଜଣ ଏ ନଗର ବାହୁବଜାର ଜିବାସା
ହର ଲକ୍ଷେର କାମକ ଏକପୁବା ଅଟେ ।
ଯେତେବେଳେ ଏ ଦୁଇଜଣ ରଣତୁମିରେ
ଉତ୍ତାପ୍ତି ହେଲେ ସେ ସମୟରେ ଅନେକ
ମୋକ ଅନମ୍ବାନ ବଲେ ଯେ ପଞ୍ଜାବ ଜନିପା
ହରକୁ ହରିର ଧେବ ମାତ୍ର ଦର୍ଶକାଣ ମଧ୍ୟସୁଦାମ
ଜାହାର ବିପରୀତ ଘାଇ ଦେଲେ । ଯୁଧ ଘର-
ମତେ ଅରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବେ ହର ଅପଣାର
ବଢ଼କା ଦସ୍ତୁରକୁ ଅନୁସର ପଞ୍ଜାବ ଜନିପା
ଗଣ୍ଡବେଶରେ ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦ୍ରପାତାତ କଲ
ଏଥରେ ଦର୍ଶକମଣ୍ଡଳୀ କହି ଅସନ୍ତୃତ ହେଲେ
ଓ ଜନିପା ରାଗାନ୍ତ ଛୋର ହରକୁ ପରମୋହ
ଦେଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ତର ସୁଖରମ୍ଭ ହେଲା ମାତ୍ର
ଜିନିପା କେଥର ବଗବର୍ତ୍ତୀ ଗୋଇ ଅପଣାର
କଳ ବୈଶଳ ସବୁ ପାପୋର ଗଲ ଓ ଦୁଇ
ଏକଥରର କୁଦା ମାର ପରିଶେଷରେ ପରିଷ୍ଠ
ହେଲେ । ଲକ୍ଷେର ଜୟ ହେବାରୁ ସମସ୍ତେ
ଜାହାର ପୁଣ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ଓ ଅମେମାନେ
ମନ୍ତ୍ର ଜାହାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଏଁ । ରରବା
ବରୁଁ ଯେ ସେ ଏତବରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କି ରହି
ଭବିଷ୍ୟତରେ ଥୟକ ଜ୍ଞାନିଲିବ କରିବାପାଇସେ
ଯନ୍ତ୍ରିଲ ହେବ ଓ ବାବୁ ଗୋଲକବନ୍ଦ ବୋଷ
ଜାହାର ଉତ୍ସାହବର୍ତ୍ତନ କରିବାହୁମ୍ତ ଡେଇଗାର
ଜ୍ଞାନ ରଖନ୍ତି । ତୁହା ବିଦେଶିଙ୍କୁ ମୁଥାଇଲେ
ଜାଦୁଗ ଲାଭ ଲାଭ ହେବି ତଙ୍କା ଏଠାମୋକଙ୍କୁ
ମୁଥର ଓ ଏକଜଣ ଭଲ ଶିକ୍ଷକ ରଖି ସେମାନେ
ଜଳ୍କି ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଏଠାରେ ଅନେକବୟକ୍ତିଏ
ଯୋଜା ହୋଇ ବିବେ ଏକ ଧେମାନେ ଜ'ନ
ପ୍ରଦେଶରେ ଅପଣା ଗୁରୁ ଦେଖାଇ ବାବୁକବ
ଜାମ ପ୍ରଗ୍ରହ କରିବେ ।

ସାପାଦ୍ଵିକସଂବାଦ

ଶତ ପାନବାର ଏଠାର କଲେକ୍ଟିଙ୍ଗ
କରେଣାକୁ ଗେଡ଼ିଏ ମଳ ମାବଡ଼ ହୁଆ ଅସ୍ଥି-
ଥିଲା । ତାହାର ଦିଦ୍ୟୁତି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦୂରଗୋଟି
ଲାଙ୍ଘିଲ, ଧଜ ଏବଂ ଛୁଟାଦାକ ଗରି
ଦୂରମୁଣ୍ଡ ପରିଷ୍ଵରରୁ ଦୂର ଅଞ୍ଜଳ ଅନୁବି

ଓ এক সন্মান এক উন্নতির অবস্থাক সবু
পঞ্চমী থলু। ধতি লুণের দেলে দুর মাবজু
কুআ একসরে বিশ্বাসা তুল্য দিশুথলু।
বে মাকড়ুকুআ পহুচল্পুরে প্রাপ্তি হোৱ
থলু।

ଜୋରଧାର ଜଣ୍ଠ ମେଳକୁର ଗ୍ରୀଭ ସାହେବ
ଛିନମାସର କୃତୀ କେବାରୁ ଭାଙ୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣରେ
ଫିଲିପ୍‌ସ୍ ସାହେବ କି ଯେ ପୂର୍ବେ ବେନଗାପ୍-
ହାରେ ଖୁଲେ ଏକଟଂ ସ୍ଵରୂପ ଅମ୍ବ ଅଛନ୍ତି ।

ଏଠାର ଏକଟିଂ କଳ ଉଚନସ ସାହେବ
ତଥିଆର କଳ କର୍ମରେ ନିୟମ ହୋଇଅଛନ୍ତି।

ମୌଳିକ ଅବସ୍ଥାର ବାଦର ଦିପୋଡ଼
କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଏଠାକୁ ନଦିଳ ହେବାର ପୂର୍ବେ
ଆଜ୍ଞା ହୋଇ ଥିଲ ଗାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ରହିଛି
ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ଲାଗିଥିଲା ଆଜର ବଦଳ ହେଲା

ଜଣ ଦିନମୂର ମାସରେ କଟକକୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ବାଟେ ଦେଇଲକ୍ଷ ଠଙ୍କାର ପ୍ରବ୍ୟ ଅମଦାବାଦ
ଓ ଏଠାରୁ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଠଙ୍କାର ପ୍ରବ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରାବା
ହୋଇ ଥିଲା ଅନେକି ମାସରେ ସଂଗ୍ରାମ ଓ ଲୁଗ୍ଳା
ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରାବି ମାସରେ ଘସ୍ଯ ଓ ରହି ପ୍ରଥାନ
ଅଟକାଇଲା।

ଗତ ଯାନ୍ଦେଶ୍ୱରେ ବାଲେଶ୍ୱର ବନ୍ଦରକୁ
ପ୍ରାୟ ଚରିଷ୍ଟ ଠଙ୍କାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅମେରାକି ହୋଇ
ଥିଲା । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ସୁତା ଓ ଲୁଣା ବ୍ୟାପାରକ
ଧାରୁ ପ୍ରଥାଳା । ଏହି ମାରରେ ଉକ୍ତ ବନ୍ଦରକୁ
ଆଠିଲେଖ ଠଙ୍କାର ଦ୍ଵିତୀୟ ରପ୍ତାନି ହୋଇ ଥିଲା ।
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଧାନ ଗୁଡ଼ିଲର ମୂଲ୍ୟ
ଛାଇଲେଖ ଠଙ୍ଗା । ଏକମାରରେ ଆଠିଲେଖ
ଠଙ୍କାର ଦ୍ଵିତୀୟ ରପ୍ତାନି ଗାମାନ୍ୟ ନହିଁଲା ।

ଭକ୍ତିର ଦର୍ଶନରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ଗତ ପିବରସ୍ତି ଦିନ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଏହି
ଅଛଗ୍ରମ ଦୃଶ୍ୟବହ ଧାନୀ ଘଟି ଯାଇ ଥାଏ ।
ମୋରିଗଞ୍ଜ ବଜାରରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ନାମକ
ଜଣେ ଦୋକାନର ଦୋକାନରୁ ସମ୍ମାନ
ବିଷ୍ଵବି ପରେ ଜଣେ ଗରହାର ଭାରପିତା ତେଣୁ
ନେଉ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଦୋକାନ ଅପଣା ବନ୍ଦ
ବୋତଳରୁ ପ୍ରାହିକର ସାନ ଶିଖିରେ ଆପ
ପାଖରେ ଉକ୍ତ ତେଲ ଜାଲୁଥିବା ସମୟରେ
ଆପର ଗୁରୁ ଦ୍ଵିପରି ଉକ୍ତ ତେଲର ଥାବରେ
ପଡ଼ିବାରୁ ସମୟ ତେଲ ଅଗ୍ନି ମୟ ହୋଇ ଦ୍ଵାରା
ଉଠିଲା । ତହିଁରେ ଦୋକାନ ବ୍ୟସ୍ତ ଓ ଝାଲ
ହୋଇ ବିଢ଼ ବେଳିଶାକୁ ବାହାରରୁ
ଫୋର୍ମାଟ ଦିଅନ୍ତେ ତାହା ଦ୍ୱାରା ପାଖରେ ଥିବା

ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସୁଲକ୍ଷଣ

ମୁଖ୍ୟ

୧୯୩୮ ଏବେ ମାହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ସଙ୍ଗ ମସିହା । ମୁ । ଟେଲିକ ୧ ୧୨ ଜୁଲାଇ ୧୯୩୮ ସାବ ପନ୍ଥବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେକ୍ୟୁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେକ୍ୟୁ
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଡାକମାସୁଲ ଟେକ୍ୟୁ

ଭାରତବର୍ଷର ବାର୍ଷିକ ଆୟୁ ବ୍ୟସର
କଜେଠ ବାବକ ସନ ୧୯୩୮୯୯ ଏବଜଣ
ଅଛିରୁ ଉତ୍ସବ ଗଜେଠରେ ପ୍ରବାସିତ ହୋ-
ଇଥିଲା । କୌଣସି ନୂତନ ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳ ବରବାର
ପ୍ରୟୋଚନ ନ ହେବାରୁ ବିବସ୍ତୁପଦ ସବରେ
ଜାହା ବିନ୍ଦର ଲମ୍ବିତ ଆଗର ହୋଇ ହାହିଁ ।
ଆମେମାନେ ଅସମ୍ଭବରେ ଜାହା ପ୍ରାଣ ହେବାରୁ
ଜାହିଁର ବିବରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖି କି ପାଇନ୍ତି ।
କେବଳ ଏହି କହୁପାରୁଁ ସେ ଅଗାମୀ ଜାନ୍-
ୟାଶ ଉତ୍ସବ କୌଣସି ନୂତନ ଝାଡ଼୍ସ ବୃକ୍ଷର
ହେବ ଜାହିଁ ଏକ ଅନେବିପ୍ରକାର ଲୁଗା ଓ
ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦ୍ୟ ଉପରେ ସେ ପରମିତ ମାସୁଲ
ଲୁଗୁଥିଲା ଜାହା ଦ୍ୱାରାଇଥିଲା । ଭାରତବର୍ଷର
ଅୟରୁ ବ୍ୟୁତ ଯାଇ କିନ୍ତୁ ପକ୍ଷା ବିନବାର
ଆମେମାନ ହେବାରୁ ଏପରି ହୋଇଥିଲା ।

ମନ୍ଦ ଯାଥା ଲଗିଥିବା ପ୍ରାୟ ଦିନିଲା । ତେଣାର
ସମ୍ପ୍ରଥାନ ମାନ୍ୟବଦୀର ଏ ପ୍ରକାର ଦୂରବସ୍ତୁ
ଦେଖି ସମସ୍ତେ ସମ୍ମାନିତ ହେଉଥିଲେ । କେଲ-
ଗାନ୍ଧା ଭିତରେ ମହାମନ୍ଦିର ଗୋଟିଏ ପୃଥିବୀ
ବୋଠର ଦିଆଯାଇଥିଲା ଓ ଏକଜଣ ପାତର
ଓ କଣେ ଶୁଭର ତାହାଙ୍କ ସେବାନ୍ତିତ ଦିଅ-
ଯାଇଥିଲା ।

ସୁଲାଅଞ୍ଚଳର ଗୋଟିଏ ଜାହାନି ଆମେମା-
ନେ ଶୁଣିଥିଲା । ଜାହା ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ କୌତୁକଜଳକ
ଥିବାରୁ ଲେଖିଲା । କିନ୍ତୁ କୁଅଥିର,
ଏବଜଣ ବାରୁ ପାତର ପାନବରେ ବିଷିଲେ ଓ
ପୁରକଣ ବରଜନାକ ହୋଇ ସମ୍ମାନରେ ଦିଅ-
ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏକ ଫାଣିରେ ପଢ଼ିଥିଲା ପାଇ-
ବୋର୍ତ୍ତରୁ ଅମୁକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଘର କୋରିବ
ବରବାରୁ ଅସ୍ଥିବାର କହି ପରିବ୍ରାନ୍ତା ଦେଖାଇ
କନ୍ଦିକାର ପାହାଯି ନେଇ ଜାହା ଏବଠାକୁ
ଯାଇ କୋଟି ଟଙ୍କା ଓ ଦୁଇଥାହି କ୍ରୋବ କରି
ଫାଣିରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଦ୍ୟ ଓ ଅଧିକା କିନ୍ତୁରେ
ନୋଟ ଉପରେ । ସେଠାରୁ କନ୍ଦିକାରମାନଙ୍କୁ
ଜଳିଥିଲା କିଣିବା ସବାଗେ ପଠାଇ ଦେଇ
କୋଟି କନ୍ଦିକା ଅଧିକାରେ ଖୋଲି ଲୋଟା ଦେଇ
ପଢ଼ିଥିଲା ଗଲେ ଅଭି ପେର ଅପିଲେ ହାହିଁ ।
ବେହେଗ ଓ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରମାନେ ହରବରରେ
ପଞ୍ଚଅକ୍ଷର । ସମ୍ବାଦଟି ସତ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ
ପରେ ଜାହାନିବ ନୋହିଲେ ସେ ଏହା କଲୁହା

ବରାଥିଲୁ ସେ ଜୁଥିରେ ହେବାର ସମ୍ମୁଖୀ-
ବୁଧେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଇଲା ।

ଦେଖିଯାଇଥାରେ ପରମ ହେଉଥିବା ସମ୍ବାଦ
ପରମାନନ୍ଦ ଉପରେ ଏଥମ୍ଭରେ ଅକସ୍ମାତ୍
ଦୋର କପତି ପଞ୍ଚମାନ । ତତ୍କାଳ ମାସ
ତାହା ରଜ ପୂର୍ବ ଏଥର କିଛିମାତି ସକାଳ
ଜଣାଯାଇ ନ ଥିଲା । ସେହିବିଜ ଭାରତବର୍ଷାୟ
ବିବସ୍ତୁପଦ ସବରେ ଦେଖିଯାଇ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମା-
ନ୍ଦି ବିନବା କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ମାନ୍ୟବର
ଅବଥନଟ ମାହେବ ଏକ ଅଭିନର ପାଣ୍ଡ-
ିଲିପି ଉପସ୍ଥିତ କଲେ ଉତ୍ସବାତ ଉତ୍ସବରେ
ବିନବା ହେଲା ଓ ସର୍ବମାନେ ସମସ୍ତେ ଏବମତ
ହେବାରୁ ସେହି ସହରେ ଜାହା ବିଦ୍ୟବନ୍ତି ହେଲା ।
ଜାହାନାକ ଯୋଗେ ଉତ୍ସବକୁ ଏ ସମ୍ବାଦ
ଯାଇ ବେଠାରୁ ଆଇନ ମନୋମନି ହୋଇ
ଅସ୍ଥିଲା । ଆଇନ ଜାର ସଙ୍ଗେ ଜାହା
ବିମେର, ପଞ୍ଜାବ, ଉତ୍ସବପତ୍ରମ, ଅସ୍ମା ଓ
ବିଜଳାରେ ଜାର ହେବାର ଯୋଗଣାପଦ ମଧ୍ୟ
ଜଳିଥିଲା ଗଜେଠରେ ବାହାରିଥିଲା ଆମେମାନେ
ଅବବାଶାବଦରୁ ଏ ସଂଗ୍ରାମରେ ଅଭିନର ମର୍ମ
ପାଠମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ଅଷ୍ଟମ ହେଲା ।
ଆମେମାନେ ଏହମାତି ଶୁଣି ଯେମନ୍ତ ଚମକି
ଉଠିଥିଲୁଁ ପାଠମାନେ ଜାଗ ସେହିପରି ହେବେ
ଦେଖିଯାଇଥାରେ ପରମ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଦ୍ୱାରା
ଗବଞ୍ଜିମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏମନ୍ତ କି ଅବିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା

ଅଛି ଯେ ତହିଁ ପାଇଁ ଏକାମନରେ ଏମନ୍ତ
ଗୋଟିଏ ଆଇନ ଜାରି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ହେଲା ଏହିକି ଦିତ ବ୍ୟବ୍ସ ଜଣା ଯାଉଥିଲା ।

ଏଥେ ମଞ୍ଚରେ ମାନ୍ୟବର ଲେପ୍ଟକେଣ୍ଠ
ଗବର୍ତ୍ତର ଚତୁର୍ବୀମ ସନ୍ଧର୍ଜନ କର କଳିବତାକୁ
ଫେର ଅସଲିବି । ଚତୁର୍ବୀମରେ ଶାସ୍ତ୍ର
ମନ୍ୟ ସାହେବଙ୍କ କୋଠିରେ ଲେପ୍ଟକେଣ୍ଠ
ଗବର୍ତ୍ତର ବୈଠକ କର ଛୋଟାର ଭୃଦ୍ରଲୋ-
ଙ୍କ ସହିତ ସାଶାତ୍ର କରିଥିଲେ । ଏ ବୈଠକର
ବିନୋଦସ୍ଵମାନ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲ ବୋଲିବା
ବାହୁଦିଲ୍ୟ ଅଟେ ବାରଶ ଶାସ୍ତ୍ର ମନ୍ୟ ସାହେ-
ବଙ୍କର ଦରବାର ସଜାଇବାର ବିଚକ୍ଷଣରେ
ଏଠା ଲେବକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜଣାଅଛି । ଏ
ବୈଠକରେ ଗଣ୍ଠିବ ଅବେଦନପଦ ପଠିତ
ହେଲା ଓ ଜହିରେ ଅକଣ୍ଠାଯ କିଷ୍ଯୁ ମଞ୍ଚରେ
କାଳକାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ଵାର ବରବା ଓ କିମିଶନର ଓ
କଳ କର୍ମରେ ପୃଥିବୀ ବ୍ୟକ୍ତି କିଷ୍ଯୁରୁ ବରବାର
ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଥିଲ । ନାଲ କାର୍ଯ୍ୟ କିଷ୍ଯୁରେ
ଲେପ୍ଟକେଣ୍ଠ ଗବର୍ତ୍ତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ
ଚତୁର୍ବୀମର ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ
ଆସଇ ସ୍ତରର କାଳର ଧ୍ୟୋଜନ କାହିଁ ।
ନାଗପଣଗଞ୍ଜାରୁ ଚତୁର୍ବୀମଙ୍କୁ ଏକ ରେଲ-
ବାଟ ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ଅସ୍ତବ ଭଲ ହେବ ।
ଚତୁର୍ବୀମ ବାସିଙ୍କର କଷାଳ ନନ୍ଦ କୁନ୍ଦେ
ସେମାନେ ନାଲର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ରେଲବାଟ
ପାଇଲେ । ଅମ୍ବେମାନେ ରେଲର ପ୍ରାର୍ଥନା
କର ନାଲ ପାଇଲୁ ।

ଏବର୍ଷ ଦୋଲଯାଧା ଅଛି ସାମାଜିକରେ
ବିଦ୍ୟାତି ହୋଇ ଗଲା । ବାହାରମନରେ ସୁଖ ନାହିଁ
ଯେବେ କେବଳ ନିୟମ ପ୍ରତ୍ୟାଳଳ କଲେ ।
ସୁଖର ମୂଳ ଅନ୍ତରେ ହେଉଥିଲା । ଧେଠକୁ ରତ ନ
ମିଳିଲେ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ କାହାର ପ୍ରକରି
ହେବ । ବର୍ଷମାନ ଯେଉଁ ଦାରୁଣ କାଳ ଉପ୍-
ଦ୍ଵାରା ହୋଇ ଅଛି ଯେବେ ଜାହାଦେଶ ଅଭ୍ୟାସ
ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଛିଲା । ଅଜବାର ଝଙ୍କାକୁ
ସେ ଏଇ ଗଢ଼ଳ ଟିଲାଥାରୁ ଡେଫନ୍ସ ଉପରେ
ଦେବାର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଦିଶୁଆରୁ । ଯେବେ
ଫାଲ୍ଗୁନମାସରେ ଏପରିହେଲ ଜେବେ ଜୈଷ୍ଠ
ମାସରେ କି ହେବ ତାହା ସହଜରେ ଅନମାନ
ହେଉଥିଲା ସତ୍ୱର ଏହାକୁ ଦୁର୍ଦ୍ରିଷ୍ଟ ଦୂର ଥିଲା
କି ବେଳେ ଯାଇ ପାରେ ? ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଯେମନି

ଭାଇ ଭାଇ ହେଉଥିଲେମନ୍ତ ଏଠାରୁ ଉପାଳ
ଅଧିକ ହେଉଛି ଓ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ମଳଙ୍କ ବୃଦ୍ଧି
ହେବାରୁ ଲୋକଙ୍କର କଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା । ସଦର
ଠାରୁ ମୋଧୁଗଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁଠାରେ ଗୁଡ଼ଳର
ଭାବନା ଓ ସବୁଟଙ୍ଗ ଏହିକାଟେ ବାହାର ଯାଉ
ଅଛି । ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଦୁଆର ଯେ ମୋଧୁଗଲରେ
ଗେଣ୍ଟ ଘରପୋଡ଼ ହେବାର ଆରମ୍ଭ ହେଲଣା
ଯେବେ ଜାତି ସର୍ବ ଦୁଆର ତେବେ ଏହି
କାଳରୁ ଗଦର୍ମିମେଘ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଉନ୍ତା । ଏପରି ପୃଷ୍ଠମୟରେ ଲୋବେ ଲୋ-
ସେନ୍ଧୁମାତ୍ର କାରିହେବାର ଦେଖି ଆହୁର ଚିନ୍ତାର
ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ଆମୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ଏବର୍ଷ ଏଠାରୁ ଖାଦ୍ୟ ଆଦାୟର ତେଜ୍ଜ୍ଞ
ନ କଲେ ଭଲ ହେବ ।

ଦମସ୍ତେ ଏହି ଆଗାବରଥିଲେ ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
ଓ ବମ୍ପେଇର ଦୂର୍କଳା ଏଥିଥିରୁ ଗୋଷ ହୋ-
ଇଥିବ । ମାତ୍ର ସେ ଆଗା ଫୁଲ୍ଲି ହେବାର କିଛି
ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେଲାଜେ ପୃଷ୍ଠ-
ଗର ସହିତ ଅବଶରହେଲୁଁ ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୁରୁତର ଦିଲ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଅଛି ।
କୌଣସିଠାରେ ଉଣା ହେବାର ନାହିଁ । ଦେଲ-
ରିକୁ ତାରତାକ ଯୋଗେ ସଂବାଦ ଅଛିଆଛି
ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବର୍ନ୍ମେଙ୍କ ପୂର୍ବିକ ମାହାଯା-
ବର୍ମ ପୁନର୍ବାର ଅରମ୍ଭ କରିବାର ଆଶ୍ରମ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଗର ସପ୍ରାହରେ ପିଲାଜକାର ଲୋକ
ରେଲେଖତବରେ କର୍ମ କରିବା ଲୁଗି ପ୍ରେରଣ
ହେଲେ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଯେଉଁମାର ଧରନ
ପାଇଁର ଆଗା ଥିଲ ତାହା ହେଲା ନାହିଁ ସୁଭବ୍ରଂ-
ତିକ ସେବନୀରେ ଗୁରୁଲ ଓ ଅନ୍ୟଥିବୁ
ସୁଲଭ ହୁଅନ୍ତା ସେହି କାଳରେ ପର୍ମି କୁ ହୋ-
ଇଥିଲା ଏଥିରୁ ସହଜରେ ଅନୁଭବ ହେଉ-
ଅଛି ଯେ ଆଗାମୀ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ
ଅର୍ଥାତ୍ ବିଅଳାପିଲ ହିମ୍ବଗର ହେବା ପରି
ସେ ପ୍ରଦେଶରୁ ପୂର୍ବିକ ଅନୁଭବ ହେବ ନାହିଁ ।
ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠୀବରେ ଏବନୀରେ କରି
ପୂର୍ବିକ ସହିଅଛି ଓ ବିଦୁର ଲୋକ ଅନୁଭବରେ
ମରୁଅଛନ୍ତି । ଗବର୍ନ୍ମେଙ୍କ ଯଥାମାତ୍ର ବାହାଯା-
ବରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କଥାତ ହୁଅଇ ଯେ ଉତ୍ତର
ପଞ୍ଚମ ପ୍ରଦେଶରେ ରକିଟିଲ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଜଳ
ହୋଇଥାଏ ଓ ତାହା କଟାବିବାର ଏହି ସମୟ
ସୁଭବ୍ରଂ ଅଳ୍ପବାଲରେ ଏ ଅଳ୍ପଲର ପୂର୍ବିକ ବି-
ବାରଣ ହେବାର ସଙ୍କୁଳ ସମ୍ବାଦନା ଅଛି ।

କଳିକତା ଚିତ୍ରପୁରବେଳେ ନ ଏହି ମର
ବରେ ଆସୁଦେବୋକୁ ଭାଷାଲୟ ଗେଟିଏ
ଅଛି ଜହିର ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ବିନୋଦିଲାଲ ଦେଖ
ପ୍ରତି କବିକୁ ଗେଟିଏ ଆସୁଦେବୀଯ ବିଦ୍ୟାଲୟ
ହାପନ ପକାଗେ ଉଦ୍‌ଦିନ କରି ଏକଣ୍ଠ ଘୋଷ-
ଶାପଦ ବାହାର ବରୁଥରୁ । ଜାହାଙ୍କର ମା-
ନ୍ଦମେ ଏହି ଯେ ଏଠାରେ ଆସୁଦେବୀଯ ଚିତ୍ରପୁ-
ର ଅଭିନ୍ନ ହିତକାରୀ ହେଲେବେଳେ ଜାତୀ ପିନ୍ଧୀ
ବରଦାର କୌଣସି ଉପାୟ ଏଠାରେ ନାହିଁ ।
ଯେବେ ଧନଲୋକମାନେ ମିରି ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ଗେଟିଏ ଉପସ୍ଥିତ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ପାଇବ । ଅନୁଭବ ଅଧିକାରୀ
ଟଙ୍କା ହେଲେ ଏହି ପ୍ରକାରରେ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ
ହୋଇପାରେ । ଏ ଟଙ୍କାର କଞ୍ଚାରକାଗଜ ପ-
ରିଦ ହେବ ଏ ଜହିର ସୁଖରୁ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହୋଇପାରିବ । ଆମ୍ବିମା-
ନଙ୍କ କବେତନାରେ ପ୍ରତ୍ୟାବତି ଅଛି ଉତ୍ସମ
ଅଟଇ ଓ ଯେବେ ଧନକାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତେ-
ଣ୍ଡା କରନ୍ତି ତେବେ ଅଛାପାରେ ସଫଳ ହୋଇ-
ପାରେ । ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ଶୈଳୀର ଅଛନ୍ତି ବି-
ଦେମାନେ ଇଂରୀସ ଭାଷା କ୍ଷେତ୍ରର କରନ୍ତି
ନାହିଁ ଏ ରାଜ ଶିକ୍ଷୟକ ଏବିବି ହେଉ ନ ଥି-
ବାରୁ ଦେବୀଯ ଚିତ୍ରପୁର ଦୂରବିଦ୍ୟା ଦିନ ହଜାର
ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ
ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇ ଦାନ କରିବାକୁ ଜଞ୍ଜା କରିଲି
ଦେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାବକାରୀ କବିମଙ୍କଳ ଥିଲା ମ-
ନ୍ଦ୍ରବ୍ୟ ଜଣାଇ ଦେଇନ୍ତି ।

ଛଉରେଥିଥୁ ସମର ହଙ୍କରେ ଏ ସାହୁ
ରେ ଯେଷଂବାଦମାନ ଅଧିଅଳ୍ପ ତର୍ହେ ସୁଧ
ମେଲ୍ଲ ହେଲାର ଉଚ୍ଚା ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ।
ଅଞ୍ଚିଥୀ କହ ଅଛି ଯେ କୁର୍ମିଥୀ ସମସ୍ତ
ଶିଥିନ ଛଉରେଥିବୁ ହୃଦୟକର ସରର ମହୁର
ସବାନେ ନ ପଠାଇଲେ କୁର୍ମିଥୀ ପଛଜ ସୁଧ
ହେବ । କିନ୍ତୁ କୁର୍ମିଥୀ ଭାବା କରିବ ଏମନ୍ତ
କରିବା ହେଉ ନାହିଁ । ସେ କୁର୍ମି ସମେ
ଗୋପନରେ ମନ କରିବାକୁ ଯାହୁ କିମ୍ବୁ ଆଜ୍ଞା ।
ଏବେ କୁର୍ମି ବନ୍ଦର ବନୋବନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ର ଥାଇ
ଅନବଜ୍ଞ ବନ୍ଦୁ ନାହିଁ ଓ କୁର୍ମି ଗୋଲକାଳ
ପଳକନ୍ତୁ କରିପୁଣିନୋପଲ ନିକଟରୁ ଘେଜିଥୋ
ନଗରରେ ଥୟ କୁର୍ମି ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ଡଂଗୁ
କବ ରଣର ସଂଗ୍ରହ ଗାଲଫୋଲ କବିତରେ
ବନ୍ଦି ହେଉଥାଲ ଓ ସୁଦିର ଶାମଶା ପ୍ରାଣକଟିଛି

ବାର ଭୁଟ୍ଟି ନାହିଁ । ପ୍ରଯାହର ଇନ୍ଦ୍ରଗ୍ରୋଧ
ସମ୍ଭବରେ ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟର ପ୍ରକଟିତ ହାଜି ଦେବାକୁ
ଛଳଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବୁଣିଦ୍ଵା
ତହିଁରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ ଚାହିଁ ।

ତା ୮ ରିଗରେ ଲକ୍ଷଣ ନଗରରୁ ସଂବାଦ
ଅସି ଅଛି ଯେ ଚଳନ୍ତମାସ ତା ୧ ରିଗରେ
ଦେଖାଇପିର୍ବର୍ତ୍ତ ନଗରରେ ରୁଣ୍ଡିଯୁ ଓ ଦୂରକ୍ଷେ
ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବନ୍ଧୁଗତ କୁତୁନ୍ଦ ହୋଇ
ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ହେଲା ସକଳ ନିୟମମାନ
ଉଷ୍ଣଶାକ ପ୍ରମରିତ ହେଲା ଓ ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନଙ୍କ
ବିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲା । ଏହି ସଂବାଦ ପଛେ,
ଲେଖାଯାଇ ଅଛି ଯେ ରୁଣ୍ଡିଯୁମାନେ ମାନ୍ଦିବର
ତିବିପୁ ଦେବେ ଗୁଣିବ ପ୍ରାମ ଅନ୍ୟବାର କର
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମୁନତାନଙ୍କ ଅପରି ନ ମାକ
ଅଗ୍ରବର ହେଉ ଅଛନ୍ତି ।

କୁଳବେହାରର ମହାଗ୍ରାଙ୍କ-କିଳଙ୍କ ଗନ୍ଧ
ପଞ୍ଚକ୍ଷରେ ଯେ ସମୟ ସଂବାଦ ସଂବାଦପଥ-
ମାଜଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ସେବରୁ ଉପର୍ଯ୍ୟ
ହେଲେ ବଡ଼ ଘଣ୍ଟର ବିଷୟ ଅଚ୍ଛାର । ସେ ଦିନ
ତାହାଙ୍କର ବିବାହ ହେଲା ଜହାର ସୁଖ ଦେଇ
କରିବାକୁ ଅବଳାଗ କା ଦେଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ୍
ତାହାଙ୍କୁ ବିଲାତକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ।
ତାହାଙ୍କର ମାତା ମହାଗ୍ରାମାନେ, ବଜାରାଟିର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକ ଏକ ନଗରର ଯାବନ୍ତି ହନ୍ତୁ
ପ୍ରକା ଏଥରେ ଅଗ୍ରମୟ ପୁଣ୍ୟତଥାଳୀ
ଛନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟ କଥାର ହୁଅଇ ଯେ ମହାଗ୍ରାମାନ୍ତି
ତେଣୁ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ସାହେବ ଆପଣା କୋଠିରେ
ଆଗ୍ରହାର କରିଥାଇଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ-
ଠାକୁ ବିଦ୍ୟାଧୀ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବାକୁ ସୁଧା ଶାତ୍ରୁ
ନାହାନ୍ତି । ଏଣେ ମହାରାଣୀ ଓ ଅନୁଧୂରର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦ୍ୱାମାନେ କାନ୍ଦି ଅପ୍ରିକ୍ଟ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ମହାଗ୍ରାମ ମୁଣ୍ଡ ବୋତ ଏମନ୍ତ
କା କରିଥାଇଲା ଯେ ତାକୁରର ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା
ହେଉଥିଲା । ମହାଗ୍ରାମ ନାନାନିର ଥିବାକୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ୍ ତାହାଙ୍କର ମହାପିତା ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ବିନ୍ତ ମହାରାଜାଙ୍କର ଧର୍ମକର୍ମ ରକ୍ଷା-
କରିବାର ଭାବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ୍କ ହୁଏଇ ଥାଇ
ମାବ ଯହିରେ ମହାଗ୍ରାମର କାଳ ପିପି ଓ
ହନ୍ତୁ ପ୍ରକାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ଅଗ୍ରତଥା
ହେବ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ୍କର
ଯୋଗ ଦେବା ଉପର ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ
ତାଙ୍କ ବୋର୍ଡ ଅବଶ୍ୟକତାର ନିମ୍ନମର ବନ୍ଦ-

ଦୂର ଅପ୍ରକାଶିତ ଯେବେ କିମ୍ବା
ଦେଖିବାର ରହୁ ଅଛି ତେବେ କିଏ ମନା
ବରକ । ବିହୁ ସେ ବାଲଗ ଜ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜାହା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏତେବେଳେ
ପରଦୋଷ ମରବିକୁ ଉପରେ ପଞ୍ଚିବ ।

ପୁଣି ଗୋଟିଏ କାଳ ।

ଆମେମାନଙ୍କ ଲେଖଣିକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର କାହିଁକି
ଆସିଥିଲେ ତି କରିଗଲେ ବନ୍ଦୁଜ ଲୋକ ଏକଥା
ପରିଚୁ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶନରେ ଦେଖା ଗଲା ଯେ
ଦିରବାର ହେଲା, ମଜଳେ ହେଲା, ବୈଷନାର
ହେଲା ନାଶିଜାନା । ହେଲା ବିନ୍ଦୁ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ
କି ହେଲା ? ଆମେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇଥିବୁ
ଯେ ଲେଖଣିକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଆଉ ଗୋଟାଏ
ନାଲ ପିତାରବା ସକାଗେ ଏ ପ୍ରଦେଶକୁ ଥସି-
ଥିଲେ । ଏ ନାଲ ଘିରାଇଲେ ଓଡ଼ିଶାର ବି
ଭିପାର ହେବ ତାହା ଲେଖଣିକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ସାହେବ ଅପଣା ଦରବାର ବନ୍ଦୁଜାରେ ସି-
କ୍ଷେପରେ କହିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଓଡ଼ିଶାର ଅବସ୍ଥାଦେଖି
ସାହେବ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅନ୍ଧର ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଟ । ଓ
ତାହାଙ୍କର କିମ୍ବାସ ହୋଇଥିବୁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାପର
ଭାଇତରରେ କୌଣସି ପ୍ରଦେଶ ଅନ୍ତକାଳରେ
ଏତେ ଉନ୍ନତି ଲାଗ କର ନାହିଁ । ଏପରିବାର
ଉନ୍ନତ ଏଠାର ବାଣିଜ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରାବ୍ୟାସ ହୋ-
ଇଥିବୁ । ବାଣିଜ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରାବର ପ୍ରଧାନ ବାରଣ
ଦୁଇଥାଦି ଆମଦାନୀ ରପାନୀର ସୁଧିଥା, ସତକ ଓ
ହାଲ ଓ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ସଂଯୋଗରେ ତାହା
ହେଉଥିବୁ । କିନ୍ତୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତକାଳରେ ଓଡ଼ିଶାର
ସମସ୍ତ ବନ୍ଦର ଦେଇ ବଳକଜାରୁ ସିହାର
ଜେମନ୍ତ ସୁଧିଥା ନାହିଁ । ଯେବେ ସମସ୍ତ ବନ୍ଦ-
ରକୁ ସିହାଥିବାର ସୁଧିଥା ହେବ ଓ ବଳକ
ଜାରୁ କଟକ ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ପମସ୍ତରେ ଗଜାୟୀର
ହୋଇ ପାରିବ ତେବେ ଓଡ଼ିଶାର ଆହୁର
ବସ୍ତ୍ର ଉନ୍ନତ ହେବ ଓ କୌଣସି ଅଗ୍ରବ
ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି ସକାଗେ ସେ ଥର
ଗୋଟିଏ ନାଲ ଶୋଳାଇବାର ପସ୍ତା କର
ଅଛନ୍ତି । ଉନ୍ତୁ ଜାଲ କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ର ନାଳଠାରୁ
ବାହାର ଶୁକଳେ ଶାଖାନାଲ ଗଣ୍ଠାକଥ ଦେଇ
ଦୃଶ୍ୟରେ ଯୋଗ ହେବ । ସେଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ
ନିଃପାରେ ମିଶିବ ପ୍ରତିରଂ ଗନ୍ଧବାଲର ବାପ
ସହଜ ହେବ । ଦୃଶ୍ୟଠାରୁ ଜାଲ ସାହାର
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବୁଢାବିଲଙ୍ଘ ନିଃପାରେ ମିଶିବ
ଓ ସେଠାରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଣ୍ଟ ମୁହାଶ ପିପଲଠାରେ

ପ୍ରବେଶ ହେବ । ସୋରୁ ବାଗଦା ନିଃଶ୍ଵର କାଲିନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହେବ ଓ ସୋରୁ ଗୁଆଜାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ନାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତର ହେଉଥିଲେ ସେହି ବାଟେ ଗଞ୍ଜାନିଷାରେ ପଞ୍ଚ ଅନାୟାସରେ କଲକତାରେ ପଢ଼ିଛି-
ପାରିବ । ଏରୁପେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏ ନାଳ ସମ୍ମୁଦ୍ର କୁଣ୍ଡେ ଗଞ୍ଜାନିଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧିକ ଓ କଲକତାରୁ କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳପଥରେ ଯାଗାୟାଣର ଯେମନ୍ତ ସୁକିଥା ହେବ ତେମନ୍ତ ଡେଇଗାର ଏକବନ୍ଦରାତିରୁ ଅନ୍ୟ ବନ୍ଦରକୁ ଦିବାର ମଧ୍ୟ ସୁକିଥା ହେବ । ପ୍ରସ୍ତରର ନାଳରେ ଚୌତିର ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ସମେଷ ହୋଇଥିଲୁ ଏକ ବନ୍ଧୁ ହୁଅଇ ଯେ ଏହି ବାଟେ ଦୂରଦିନ ଦୂରସଥରେ ବଲି-
କତାରୁ ବଟକବୁ ଅସିବାର ସୁକିଥା ହେବ । ରେ-
ଲବାଟ ସକାଗେ ଅମ୍ବେମାନେ ଘୁମଥ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଥିଲୁ ଓ ଲେଫ୍ଟନେଞ୍ଚ ଗବଣ୍ଟିରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ-
ରେ ଅନେକ ସମ୍ମାନ୍ଦବ୍ୟକ୍ତି ଜହାଁ ସକାଗେ ପ୍ରା-
ର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଦିନ ଲେଫ୍ଟନେଞ୍ଚ ଗବଣ୍ଟିର
ବସନ୍ତ ଯେ ତହାଁରେ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏବେଠି
ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଦେବ ଓ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦରାବା ବଜ୍ର
କଟିନ କର୍ମ ଦେବ ସୁତରଂ ଡେଇଗାରେ ଜାହା
ହୋଇ ଜପାରେ । ଅତିବ ଧାତୁମାନେ
ଦେଖିବେ ଯେ ଡେଇଗାରେ ରେଲବାଟ ହେ-
ବାର ବୌଧି ସମ୍ମାନମା ନାହାଁ । ଲେବେ
ବୁଲିଲେ ବି ହେବ ଗରୁଣୁଷାନେ ନ ରୁହି-
ଲେ ବେବେ ଜାହା ଘଟନା ହେବ ନାହାଁ । ଅଛି
ବଜ୍ରପୁରୁଷମାନେ ଅବା ବି କରିବେ । ଡେଇଗାର
ଯେମନ୍ତ କପାଳ ସେହପର ଫଳ ଦେଖ କରିବ ।
ସଂତ୍ରେରେ ରେଲବାଟ ବିଦ୍ୟାର ହେଉଥିଲୁ ବିନ୍ଦୁ
ଡେଇଗା କପାଳରେ ଯେ ନାଳ ଲେଗା ଅଛି
ଜାହା କୁଡା ସେ ଅଭିଷିଳ୍ପ ଧାରବ ନାହାଁ ।
ସେଥର ସବୁ ଉପରେ ଡେଇଗାରେ ହାଇଲେବଲ
ନାଳର ବଥା ବୁଝିବାରୁ ଅସିଥିଲେ ଓ ସେହି
ବାଟେ କଲକତା ବସନ୍ତ କଟକ ଯୋଗ ଦେବାର
ବଢ଼ ଆଗା ସ୍ଥଳ ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା ଜାହା ମେଷ
ହେଲା ନାହାଁ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଗୋଟିଏ
କାଣ୍ଡ ବାହାରିଲା । ହାଇଲେବଲ ନାଳଠାରୁ
ସମ୍ମ କୁ କୁଳ ନାଳ ବାଟେ କି ଅସବ ସୁକିଥା ହେବ
ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଜାହାଁ ବିନ୍ଦୁ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର
ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ ନାହାଁ ଯେ ସମ୍ମ ପ୍ରକଳର ନାଳ
ଦୀର୍ଘାୟୀ ହେବ ଏବଂ ସେବାଟରେ ଦୂରଦିନ-
ରେ କଲକତାରୁ ବଟକବୁ ଅସିବାର ସୁଯୋଗ

ହେବ । ଜୀବନକିମ୍ବାରେ ନାଲଦ୍ଵାରା ଯେ-
ମସି ହଟିବିଟା ଦେଖାଯାଏ ତାହା ମନେକଲେ
ହାଲପ୍ରାସି କଷ୍ଟର ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ବାଦନା
ନାହିଁ । ଗବ୍ରଣ୍ମେଘୁ ଅବଶ୍ୟ ଭଲ ଅନୁପନା-
କବର ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି
ଦିଲ୍ଲି ଥମେମାନେ ଭଲାଥାହୁଁ ଯେ ବେଳବା-
ଟର ସୁଧିଧା ନାଲବାଟେ କଦାଚ ହୋଇ ପାଇବ
ନାହିଁ ତାହୁଁ ନାଲଦେବୁରୁ ଥମେମାନେ ଭେ-
ଲବାହୁଁ ବଞ୍ଚିବ ହେଲୁଁ । ଯଥାର୍ଥ ଜାଲ ଆମ୍ବ
ମାନଙ୍କର କାଳ ହୋଇଥାଏ ।

ପରିମେଷରେ ବକ୍ତୁବ୍ୟ ଏହି ଦି ବଳପୂର୍ବକ
ଚଳବର ପ୍ରଦିଶ କରିବେ ଜୀବି ବୋଲି ଲେ-
ଫ୍ରାନ୍ସରେ ଗବଣ୍ଟେର ଯାହା ଉଚ୍ଚଯା ଦେଇଥ-
କରି ସଦ୍ୟପି ଜାହା ବାର୍ଷିକରେ ଦେଖାଯାଏ
ତେବେ କାଳ ଯେବେ ଯାହା ଜଣା ହେଲ
ଜାହା ମନକୁ ବାଧିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେଇରବୀ
ଯେ କିମ୍ବାପୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଡ ଗବଣ୍ଟେର
ଏମନ୍ତ ବସ ନାହାନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ ବକ୍ତୁଗାର
ଦିବ ଏହି ଯେ ଲେବେ ଉଚ୍ଚାପରକ ଜଳ
ନେଲେ ବଳପୂର୍ବକ ତର ମେବାକୁ ସେ ଉଚ୍ଚା
ବଳାଇବେ ଜାହିଁ । ମାତ୍ର ଯେବେ ନ ହେବେ
ତେବେ କି ହେବ ? ଗଭିର୍ଷର ଅବସ୍ଥା ସ୍ଵର୍ଗ
ଦ୍ୱାରା ଲୋକେ ପୂର୍ବବର୍ଷାପେଣ୍ଠା ତିକିଶ୍ଵା କଳ
ନେଇଥିଲେ । ସେପର ଅବସ୍ଥା ସବୁବର୍ଷ ଘଟିବ
ଜାହିଁ ଓ ସକାଳରେ ଜଳ ନେବାକୁ ଲୋକେ
ଅଶ୍ରୁକୁ ନ ହେଲେ ବଳପୂର୍ବକ ଜାହାଙ୍କଠାରୁ
କର ଦିଆଯିବ । ସ୍ଵତଃଂ ଦିବବାର ବକ୍ତୁଗାରୁ
କିମ୍ବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉ ଜାହିଁ ଯେ ବଳାହାର
ବଳବରକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ନ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଥାରୁ ।

ସାଧୁହିକସଂବାଦ ।

୪ ସୁର୍ଯ୍ୟ ମହାବୃକ୍ଷର ମୋକ୍ଷଦିନ ତଳାରେ
ବା କାଶର ବିଲିକଣାରୁ ଉବାଜମ୍ ସାହେବ
ବାରିଷ୍ଟର ଅସ୍ତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତିଦିନ ଏବଚଗାର
ଠଙ୍କା ତାଙ୍କୁ ସହିତ ଚାଲୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଏଥର ବାଟିଙ୍ଗର୍ ଦେବକୁ ହେବା ଶୁଣିଲୁ
ଯେ ଅଗ୍ରେ ଦିଗନ୍ତର ଠଙ୍କା କେଉ କିମିକ-
ଭାବୁ ଯାଏ କରିଥାଏନ୍ତି । ଏଠାକୁ ଏଥିପରେ
କେହିଁ ବାରିଷ୍ଟର ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏଥର
ଅଭିନବ ଉଚ୍ଚମ୍ଭୁବ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ
ଲୋକ ଅସିବେ ତହିଁରେ ପୁଣି ସୁର୍ଯ୍ୟ ମହାବୃକ୍ଷ-
କର ମୋକ୍ଷଦିନ ଏମୋର୍ ଅନୁରତିତରେ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ର ରେବନନ୍ଦା ସାହେବ ଅଂଗାରକ
କୁଣ୍ଡି ପାର୍ଥନା କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଅଗାମୀ ମାସ
ଅର୍ଧମୌରେ ଇଲଙ୍ଗୁ ସିବେ ଚୋଇ ଶୁଣାଯାଏ
ଜାହାଙ୍କ ଶୁଣରେ ତାକର ବିନିଶ୍ଚର ପ୍ରଥମ
ସାହେବ ଅସିବେ ଏପରି ଜନରତ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ
ବିଦ୍ୟା ପାଇଁ ତଣା ପତ୍ରକ ।

ମରମାସ ତା ୧ ରଙ୍ଗ ଠାରୁ ଲଗାଏଇ
ତା ୨ ରଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଗନତ ସବାଗେ ଛଳ-
କିମ୍ବିତ କାଳମାନ ବନ ହେବ । ମହାକଳ-
ମାନେ ଉଚ୍ଚ ସନ ୧୨୩୮ ସଲ ଅପ୍ରେଲ ମାସ
ତା ୩ ରଙ୍ଗରେ ଦିମା ତୃତୀ ବେ ଉଚ୍ଚ କାଳରୁ
ଆପଣାର କୌକା ଉଚ୍ଚଥ ବାହାର କର
ହେବେ । ଏପରି କିମ୍ବାପନ ଦିଥା ଯାଇଥାରୁ ।

କାଳଦଣ୍ଡା କାଳ ।

ପ୍ରଥମ ୨ ମାତ୍ରକ ଦେଇଗୁପଥା ଏହିପ୍ରେରିପଣ

କାର୍ଗିବାହିତାର ଲେଖ

ପୁରୀ ଜାତିକାର ମୁଦ୍ରା ହେବାରୁ ଜାହାଙ୍ଗ
ଧର୍ମତିର ବିନୋବସ୍ତୁ ସକାଳେ ବିଲେହୃତ୍ୟର
ବାହେବ ଖେତାକୁ ଯାଇ ଥିଲେ । କି ପ୍ରକାରେ
ବିନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ ଅବସ୍ଥା ଅମ୍ବେଲାକେ
କିମ୍ବା ଚାଷେ କାଣିନାହିଁ । ଜଳବିବ ଶୁଣାଯାଏ
ଯେ ପୋଣ୍ଡପୁର କିଷ୍ଟରେ ବିଲୁ ବନ୍ଦେହ ଆହି ।

ଲୁହପେନ୍ଦ୍ରାବ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବମ୍ବେଇରେ
ଓ କଳିବକାରେ ସମାଜ ହୋଇ ଯାଇ ଅଛି
ସମ୍ପ୍ରତି ମନ୍ଦିରରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ବ ଦେବାଶୀ
ସବାଦ ଅଧିଅଛି । ସମସ୍ତ ଜୀବବର୍ଷ ଏହାହେ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ମତପ୍ରକାଶବଳେ ଏଥରେ ଜନ୍ମିତ
ମେଘ ବିବରବେ ଦେଖାଯିବ ।

ଅଜାନୀ ମାସ ଗାଁ ରିଗତାରୁ ଶକ୍ତା
ଉପରେ ଦେଇ ପ୍ରତିଟି ଠାରୁ ଏବେଳା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଲିମ୍ବାନିବ ।

ଏବର୍ଷ ଅଧୀନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଗବହୁମେଣ୍ଡର
ଅନେକ ଲଭ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ବର୍ଷାଭାତ୍ର
ହେବାରୁ ମାତ୍ରା ଅଧୀନ ଫିଲ୍‌କ ବାଟା ନେଇ
ହୋଇ ଥିଲା । ମାତ୍ରା ଅଧୀନର ମୂଳ ଅନେକ
ବଚି ଥିଲା ଓ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ଅପ୍ରାପ୍ରଦେବ ବୋଲି
ଗଢା ହେଉ ଥିଲା ।

ଗାନ୍ଧୀ ପରିଚାରେ ଏବର୍ଷ ଯେଉଁ ସବୁକାର
ନେବା ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ଏ ଘର ହାଲ୍
ଧସପ୍ତ ଅଛିବୁ । ଏ ଦୀପମାନେ ଶିଖିଲ ହେବା
ବାବର ଜାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ଅଛିଲି ।

କୁଚବେଦାରର ମନ୍ଦିରଜୀ ଗତ ତା ୧୩ ଟଙ୍କା
ଲାଗିରେ ବମ୍ପେକୁ ଯାଏ କଲେ ସୋାରୁ
ଅଶାନ୍ତି ତା ୧୫ ଟଙ୍କାରେ ଛାଲଣ୍କୁ ଯାଏ
ଦିଇବେ । ସିଂହାଳିଜ ନେଲର ସାହେବ ତାହାକୁ
ସବେ ଯାଇ ଆହୁରି । ଗଣ୍ଡର ମହାଶୟଦ୍ୱୀପାର-
ଅହୁରି ବିନାହୁ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ମହିରୁରରେ ଧୂଳଗାର ଅନୁବନ୍ଧ କୃତି
ହୋଇଥାଏଛି । ଶାହୀଯାବ ବର୍ମ ଅରମୃ ହେବାର
ପ୍ରିରହୋଇ ଆଜି ଦିଗନ୍ତର କର୍ମଚାରୀ ଦେଖାକୁ
ଧୀରବା କାରଣ ଗବର୍ନ୍ମମେଲୁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ହୋଇଥାଏ ।

ମର ଫଳଶୁନ ମାଘରେ ବନ୍ଧନତାରେ
ଭାଗୀ ସମାବେହ ସହଜ ଗୋଟିଏ ବିବାହ କର୍ମ
ସମାଧା ହୋଇଥିଲା । କତ ଲେଖନ ମଧ୍ୟରେ
ଏପରି ବିବାହର ସମାବେହ ବହୁଜ ଦିନରୁ
ହୋଇଲ ଥିଲା । ବାବୁ ବାଲାବିଷନ ଠାକୁର-
କୁର ଦୂରସ୍ଥ ବିବାହ ହେଲେ । କୁଞ୍ଚିତ ଓ
ବହୁ କୃତ୍ୟମୁକ୍ତ ବିପ୍ରର ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ସାମଗ୍ରୀ
ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦାନ କରଇଲା ହୋଇ ଥିଲ ଓ
ବେଳେତଥିଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଗ ଓ ଅଧିକର
ହୋଇ ଥିଲା । ଏହା କୁତା ବାବୁ ବାଲାବିଷନ
ଠାକୁର ଦେଖାୟ ପୃଷ୍ଠରେ ଉପକାର୍ଯ୍ୟେ
ଟ୍ୟୁଣ୍ୟ ବା ଶ୍ରାନ୍ତ ଦାତବ୍ୟ ସମାଜକୁ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଅପ୍ରକାଶ ବିଜ୍ଞ ଦାନ
ଦରବେ ବୋଲି ଶାଶ୍ୟାବ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ମହାମାତ୍ର ଶାକ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଖିବାରେ ଏକାର ବାହୀର ଥାଏ ।
କିନ୍ତୁ ବିଷକ୍ତ ଦିନର ବୟାଧିରୁ ପରିପାତରେ ବୁଝିଲମନର ବନ୍ଦିବା
ପରିପାତରେ ସହିତ ସେଇନାହା ଅନେକ କରି ନମିତେ ସେଇ
ପରିପାତରେ ମହାମାତ୍ର ଏହା ପ୍ରତିକିଳ ସାହାର କିନ୍ତୁ ମାତ୍ରେ
ଯାନା ପ୍ରତାନୀ ବନ୍ଦିବାରେ ତହିଁର ରହିଥିବୁଗୁରୁ ସେମାନଙ୍କ
ନାମ ଏ ଜାଗର ବନ୍ଦିବାରେ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁର ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ
ପ୍ରାଚିର ବନ୍ଦିଲାପିତାମାନଙ୍କରେ ବଳିପରିବାର ପ୍ରସାର
କିମ୍ବା ଯାଦକ୍ଷର କର୍ତ୍ତାମାନ ଏହି ମାର୍ଗମାସରେ ଯଳିଲେବେଳେ
ଯାହାପ୍ରସାରାନ୍ତେ ମନୀ ପ୍ରତାନୀ ବନ୍ଦିବାରେ ତହିଁର ରହିଥିବୁ
କିମ୍ବା ପ୍ରସାରାନ୍ତେ ନାମ ଏ ଜାଗର ବନ୍ଦିବାରେ ତହିଁର
ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଏ ବନ୍ଦିଲାପିତାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରସାର ବନ୍ଦିବାର ଏହା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପ୍ରସାରାନ୍ତେ

ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠ ପଟ୍ଟନାୟକ ଶିଖିବାର ସମେତ ବିଷୟରେ ଏହାର ବିଷୟରେ ଏହାର
ବିଷୟରେ ଏହାର ବିଷୟରେ ଏହାର ବିଷୟରେ ଏହାର

J. M. Roy.

ଏହି ମହାନ୍ ସମ୍ପଦିବା ମହାନ୍ ବନ୍ଦକ ବନ୍ଦଗୀରଙ୍କାଳ ହେଲା
ମହାନ୍ ବନ୍ଦକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଂବନ୍ଧ ଏକାକିତ୍ତ ହେଲା।

ପାତ୍ର ମହାନ୍ତିର

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରେସ୍

... ଦୁଇ ମାହେ ମାର୍ଗ ସଙ୍ଗ ୧୯୮୮ ମରିଥା । ମୁଁ ତେଣେ ବି ୧୫ କ ସଙ୍ଗ ୧୯୮୯ ସାଲ ପଳକାର

୧୯୫୪

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟସାଲୀପଣୀଙ୍କ ଜାକମାସିଲ ୩୫୫୯

କରିଥିଲୁ କି ତୁରଷ୍ଟ ବୁଝିଯୁ ସଙ୍ଗେ ଭଲ ମନରେ
ଯୋଗ ଦେବାକୁ ସ୍ଵିକାର କଲେ ସଙ୍କର ନିଷ୍ଠ-
ମମାନ ଅନ୍ତର ଶିଥୁଳ କର ଦିଆଯିବ ।

ପୁଣ୍ୟମହାରାଜୀଙ୍କ ମକ୍କଦମା ଆଜିକାଲି ସମ-
କ୍ଷକର ମନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିବାରୁ ଅମେଁମାନେ
ଏ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ପରିଚ୍ୟାଗ
କର ଯେବେଦୁର ପାରିଲୁଁ ସେଥର ବିବରଣ
କେଇଲୁଁ । ଶୁଭାଙ୍କ ଯେବାନବନୀ ସମ୍ମୂଳିତ-
ପେ ଲେଖିବାକୁ ଏ ସୁଦୂରପତ୍ରିକାରେ ପ୍ଲାନ
ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ତାହା ସମସ୍ତ କରେଶାରେ
ବସି ଲେଖି ଆଖିବାର ଚେଷ୍ଟାରୁ ଯାନ୍ତି ହୋଇ
ଥିଲୁଁ । ଯାହା ଶୁଣିଥିବୁ ତହିଁରୁ ଯେବେ
କଥା ସୁରଣ ପଡ଼ିଲା ତାହା ସମେପରେ ଲେ-
ଖିଲୁଁ । ଏଥରେ କୋଣସି ଥିଂଶରେ ଛାଇ
ହୋଇଥିଲେ ପାଠକମାନେ କମା କରିବେ ।
ଯେବୁ ସକାଳୀୟବାବ ଅବିକଳ ଲେଖା ହୋଇ
ଥିଲେ ପାଠକଙ୍କର ମନ ତୃପ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତା-
କାହା ନ ହେବାରୁ ସୁତରଂ ଯୋବାନବନୀ
ବରୁ ଅସମ୍ମୟ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଅଛି । ହେବେ
ପୁଲ କଥାରେ ଅଧିକ କରିବନାହା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ
ଏହି ଅମ୍ବମାନଙ୍କର କଥାମା ।

ଦେଉଣ୍ଟ ବେଳକୁ ତାଙ୍କର କାଳ ହୋଇଥିଲା
ଭାବ୍ୟମାନେ ମୃତସଙ୍ଗକୁ ପାଲିବିରେ ଗଡ଼କୁ
ନେଇ ତାଙ୍କର ଉଣଜାକୁ ଅଣାଇ ଏହା କରି
ଅନ୍ତେସ୍ଥି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିଥିଲାର
ଉଣଜାକୁ ପୋଷିଥିଲୁ କରିଥିବାର କଥିତ
ହୁଅଇ କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତୃପତ୍ରମାନେ ଏ ପଥରେ ସନ୍ଦେହ
କରନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ କଲେକଟରସାହେବ
କଲାକୁ କୋଠ ଅଧି ଓର୍ଧାର୍ତ୍ତର ଛଳେ ଆଣି ଜମି-
ଶକର ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ରଖାର୍ତ୍ତ କରିଥ-
ଇନ୍ତି କହି ନିଷ୍ଠି ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଆନନ୍ଦର ହେଲୁଁ ଯେ
କାରିକମାଞ୍ଚର ଡୋକରାହେବ ମାନ୍ଦ୍ରା ଜଦୁର୍ଭିଷ
ସାହାଯ୍ୟ ସକାରେ ଆହୁର ଟେ କ୍ଳା ହେଦା
ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ହେଦା ସେ ମହାନଦୀ
ଡିବିଜନର କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି
ମେକମିଲିକ ସାହେବ ଟ ୧୦ କ୍ଳା କୁନ୍ଦିଅର
ସାହେବ ଟ ୧୫ କ୍ଳା ଓ ବାବୁ ସଦାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି
ଟ ୧୦ କ୍ଳା ଓ ଅଛୁ ସମସ୍ତେ ଅପଣା^୨ ସନ୍ଧା-
ନସାରେ ହେଦା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଡୋକର
ସାହେବ ଦୁଇଥରରେ ଟ ୩୦୦ କ୍ଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହେଦା ପଠାଇଲେ ଏଥିଧାର ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନୀ
କରୁଥିବୁ । ଏଠାରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜଦୁର୍ଭିଷ ସାହାଯ୍ୟ
କମିଟିରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା କି ମେମରମାନେ
ଯନ୍ତ୍ର ସହିତ ହେଦା ସଂଗ୍ରହ କରିବେ ଏ ପ୍ରସ୍ତା-
ବକୁ ଏକା ଡୋକରାହେବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପର-
ଣତ କଲେ ଅଛୁ କୌଣସି ମେମରର କିଛି
ଯତ୍ତ ଦେଖିବାରେ ଅବି ନାହିଁ କେନ୍ଦ୍ରାଧିକାରୀ-
ରେ ପ୍ରାୟସଦଶେଷଟଙ୍କା ହେଦା ହୋଇଥିବାର
ଶୁଣିଥିଲୁଁ କିନ୍ତୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିନ୍ତୁ ସଂଗ୍ରହ
ହେବାର ଶୁଣା ନାହିଁ । ଏବେ କିନ୍ତୁ କାହିଁବ ।

ପୁରୁଷଙ୍କର ମୂଳ ଦିଗ୍ବୟୁରେ ଆମ୍ବାନ୍ତଙ୍କର
କଲେବୃତ୍ତରାହେବ ଓ ଯାଜମ୍ବରର ଅଭିଧିଶ-
କଲେବୃତ୍ତ ତଥା କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗର୍ଭ ସ୍ପା-
ଦରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ବହିର ଫଳ ଏହି ଯେ
ଶକ୍ତା ମୁଦ୍ରାପନ ଅବସ୍ଥାରେ ଏଠାକୁ ସାରଥିଲେ
ତାଳିକୋଡ଼ାରେ ଭାବର ପାଲବ ଓଜାଇ

ଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଉଦୟ ସମ୍ପାଦକ ମଧ୍ୟରେ
ମନାନ୍ତର ଦେବାର ଉପକମ ହୋଇଥାଏ
କଥିତ ଦୁଆର ସେ ଲଙ୍ଗଣର ରଣତଥାମାନ
ଜାର୍ତ୍ତନେଲୀସ ପ୍ରଶାଳି ଓ ମାରମୋର ସମ୍ବୁ-
ରେ ରହିବା ବିବୁଦ୍ଧରେ ବୁଝିଯୁ ଆଦେଶ
କରିଥାଏ ଏବଂ ବୁଝିଯୁ ଏପରି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଆଗାମୀ ମାସ ତା ୧ ରଖିବୁ ଯେଉଁମ୍ବାଟୁ ନାଲି
ମସମତି ସକାଶେ ବନ୍ଦ ହେବାର ଏଥି ପୂର୍ବ
ଦିନାପନ ଦିଆଯାଇଥିଲୁ ବାଦା ରଦ ହେଲା ।
ସେ ସବୁ ନାଲ ଏ ବର୍ଷ ମସମତି ସକାଶେ ବନ୍ଦ
ହେବ ନାହିଁ କେବଳ ମାଛଗାଁ ଲାଲର ପଞ୍ଚମ
ମାରଇ ରିଲକ୍ଟୁ ବନ୍ଦ ହେବ । ମରାନାଥ ତ୍ରିବି-
ଜନର ବାରିକମାଣ୍ଡରଙ୍କ ଚିଠି ଅନୁସାରେ ଏ
ସବାଦ ଦିଆଗଲା ।

କଲିକବା ଗଜେଟରେ ଦେଖାଗଲୁ ଯେ
 ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ରେବନ୍ଧସା ସାହେବ ଆଂମାଷର ଛଟା
 ପାଇଥାଇନ୍ଦ୍ରି ଏବଂ ତାକାର ଏକଟଙ୍କ କମିଶନର
 ଏ, ସ୍ଵିଅ ସାହେବ ଏଠାର କମିଶନର ନିୟମଙ୍କ
 ହୋଇଥାଇନ୍ଦ୍ରି ।

ବାଲେଶ୍ୱର ତେଷିକୀ କଲେକ୍ଟର ପଣ୍ଡିତ
ଆଶିତ୍ତୁ ନିଦ୍ୟାରହୁ ବାବତ୍ତାକୁ ବଦଳ ହୋ-
ଇଥିଲୁଛି ଏବଂ ହାବତ୍ତାର ଏକଟି ତେଷିକୀ
କଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖ୍ୟମ୍‌
ବାଲେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସୁଥିଲି ।

କଲିବଜାର ଉନ୍ନତ ବ୍ୟାପକମାଳରେ ବିଶେଷ
ଜାତ ହୋଇଥାଏ । ଗଲିଭାବ ଜା ୧୭ ରାତ
ରବିବାର ଦିନ ବ୍ୟାପକମାଳରେ ବାବୁ ପ୍ରାପଚନ୍ଦୁ
ମନ୍ଦୁମଦାର ଉପାସନାକାର୍ଯ୍ୟ ଦିନାହିଁ କରିବା
ସକାଗେ ବେଦରେ ବସିବାରୁ ଅନେକମୁଢ଼ିଏ
ପ୍ରାଣ ଷ୍ଟୋରୁ ଏକବେଳକେ ଉଠି ଅସିଲେ
ଏ ମନ୍ଦର ବିଦ୍ୟରେ ଖୁବ୍ ଡାକୁର ଉପେକ୍ଷା
ତନ୍ଦୁ ବୋଷକ କେଂକଣାନାରେ ପୃଥିବୀରେ
ଉପାସନା କଲେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବରଜବର୍ଣ୍ଣାୟ
ସମାଜର ଅର୍ଥର୍ୟ ଓ ସମ୍ମାଦକ ପଦରେ ବାବୁ
ବେଗବଚନ୍ଦୁ ଷେନ୍କୁ ବରିବାର ଉଚିତ ଅନ୍ତର
କି ନା ଜହାର ବଜର ସକାଗେ ସର୍ବ ହେବ
ବୋଲି ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରାଗିକ ହୋଇଥିଲା ।

୧ ଏହିକେବଳ ଗେଜଟରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ
ଯେ ଥାନା ଗାଡ଼ାପୋତା ଅନ୍ତର୍ଗତ ବାଗାଳ
ଗ୍ରାମରୁ ଶ୍ରାସ୍ତ ଦ୍ୱାରକାନାଥ କିଶ୍ଚାବ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି, ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମାର୍ଜନ
ପୋତା ନାମକ ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ବିବାହ
ମାତ୍ରିକ ମଣ୍ଡଳ ନାମକ ଏବଜଣ ମୁଖଲମାନର
ଗୋଟିଏ ଆସ୍ତର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଇ ଶିଖି
ଅହି ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିବାରୁ ଯାଇ ଥିଲୁ ।
ଯେଉଁ ଦେଖିଲୁ ତାହା ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା କର
ବ୍ୟାଥାର । ସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବାଲକ

ତେ ଗୋଟିଏ ବାଲକାର ଶରୀର ଯୋଗ୍ୟରେ
ଉପଦ୍ରିତ । ତାହାର ଠିକ ମଧ୍ୟପୁଲରେ ଗୋଟିଏ-
ମାତ୍ର ନାଚିଦେଖ । କାରିର ଦୁଇଦିଗରେ ଦୂରାଜ୍ଞ
କଳେବର ସୁଗଠିତ ହୋଇ ଅଛି । ତାହାର
ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ପୃଥିବୀ, ଚଣ୍ଡ, ବର୍ଷି ନାଚିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ଉତ୍ତମାଙ୍ଗ ଅଛି ଏହି ଉତ୍ତମର
ଶ୍ଵାସ ପ୍ରଶ୍ଵାସ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ଭର ଫିଟ୍‌ପୁରୁଷ ରହ,
ନାଚିର ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵର ଏବଂ ଭଗରେ
ବାଲକର ତେ ଅପର ଭଗରେ ବାଲକାର
ଅଥମାଙ୍ଗ ସବୁ ଅବସ୍ଥିତ । ଅମ୍ବେମାଙ୍କେ ପ୍ରାୟ
୧୯ ମନ୍ଦିର କାଳ ତାହା ବିବରଣେ ବସି ସମ୍ବୁ-
ଦୀପ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠନ ବର ଅଛୁଁ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବା-
ଲକାଟି ଥରେ ଦିନଙ୍କ କରି ଥିଲ ଅମ୍ବେମାଙ୍କେ
ଦେଖିଲୁଁ ସେ ସମୟରେ ବାଲକଟି ବିହିମାନ
ଏବଂ କଲା ନାହିଁ । ପୁଣି କାଳକଟି ଥରେ ମଳ-
ଧାଗକଳ; ତହିଁରେ ବାଲକାର ମଳଧାଗ
ଏଗରିଆର ହୋଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାଙ୍କେ ଶୁଣିଲୁଁ
ଦେଖେ ପୃଥିବୀ ଆହାର, ମଳମୁଖ ଜ୍ୟାଗ ଓ
ନଳ କରନ୍ତି । କାଳ ଦେଲ ଅଠେଷ୍ଟା ହମ୍ମ
ରେ ଭୂମିକୁ ହୋଇ ଅଛି ଏପରିନ୍ଦନ, ଜାହିତ
କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁଭାବରେ ଆହାର ତେ ମଳ
ଏ ଜ୍ୟାଗ କରୁ ଅରୁଣ ତହିଁରେ ସହିର
ରାହାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନନା ନାହିଁ ।

ଥିଲେ ପ୍ରକାଶର ସହକାରୀ ସମ୍ପଦକ ବାରୁ
ଗଢ଼େନ୍ଦ୍ରନାଥ ବରୁ ଜଣ୍ଠିବ ବିସ୍ତର ଗଛ ଲେଖ
ଅଛନ୍ତି । ଉହରେ “ ପ୍ରାଚିଳ କ୍ଷରତର ପ୍ରକାଶ-
ବଳୀର ବବରଣ, ସେ ସବୁର କଳ କିମ୍ବିମ୍ବ ଏକ
ସଂକଷିତ ସମାଲୋଚନ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବ । ”
ଗଛ ଜଣ୍ଠି ଖଣ୍ଡ, ପ୍ରକାଶିତ କେବ ବାର
ମୃଦୁଙ୍କଳ ସାହାଧ୍ୟାତର ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାରୁ ସାଧା-
ରଣ ସାହାଧ୍ୟର ପ୍ରକାଶୀ କୋଇ ଅଛନ୍ତି
ଏ ପ୍ରକାର ବିଷୟରେ ବାଧାରଣର ସାହାଧ୍ୟ
ବିରବା ଉଚିତ ।

ଉତ୍ତର ପକ୍ଷମରେ କଲା ପୁରୀର ପନ୍ଥବାରୁ
ଦେଖି ଗବ୍ରଣ୍ମେଘ ବନ୍ଧୁଜାଥ ଓ ବେଳାରଜା-
ଥକୁ ବିବାରୁ ମନ୍ଦ ରତ୍ନଥବା ଯାହିମାନଙ୍କୁ
ସାବଧାକ ବରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଚାର ଜାପି
ଶାମଗୀ ସଙ୍ଗେ ନ ନେଲେ ବେହି ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ତର
ଧର୍ମ ଶାନକୁ ବିବେ ଜାହିଁ ।

ଭାଲୁ ଦେଗରେ କୁଳ ସତା ଅରୁଷିକୁ
ହେବାରୁ ପ୍ରଥାର ଗଜୀ ଲାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମଳିବା
ସତାରେ ଦୂର ଧରାଇବାର ମାଳିଷ ରଖିଅଛନ୍ତି ।
ବିଶ୍ୱର ହିଅଇ ଯେ ଫିରିଦିନାଟିଲୁ ଘରକ-

ବର୍ଷାପୂର୍ଣ୍ଣ ସେନା ଜୟରେ କୁରାଶି କରିବା କାରଣ
ମାତ୍ରାକର ଦେଲିଆଧ୍ୟକ୍ଷ ଅନୁଗ୍ରେହ କରିଥାଏନ୍ତି
ଏକ ବର୍ଷର ସମସ୍ତ କାଗଜପଦ ବିଲାକ୍ଷକୁ ପ୍ରେ-
ରିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ତା ୨ ରାତରେ ଯୋଆବା ଦେ-
ଖିବୁ ଇଂବକ ସେହା ବାହୁଡ଼ ଅସିଲେ ତେବେଳୁ-
ପିତା ମୂଳ୍ୟ ଧାଇ ଅଦିମଙ୍ଗେଲ ପ୍ରତିରୂମାନଙ୍କୁ
ସତ ଦେଲେ ଏବଂ ସୁଷରେ କେଇଥିବା କନ୍ଦି-
ମାରକୁ ମୁଣି ଦେଲେ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍‌ଟିଆର୍ ଲେଡ଼ିଆକ୍ଷଣ୍ଟ କି ବଜାର-
ଅବାଦ ଗ୍ରାମ ଧରେ ଏକ ରୂପଙ୍କର ତଥା-
ଜଣ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଗ୍ରାମକୁମାର ଅପରା-
ଧାରୀ ସହି ଅପରା ଧରେ ଶୋଇଥିଲେ ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଗେର ସେହି ଧରେ ପଶି ଦୂର-
ଦିକ୍କାର ତଳା ମୂଲ୍ୟର ଅଳକାର ଧେନେ ଗଲା ।
ଗ୍ରାମକୁମାରେ ଅନେକ ଧବଳବାଜା ଭାବାଜ
ମଧ୍ୟରେ ଦିପର ଦେଇ ପଶିଲା ଆଶ୍ରମ୍ୟର ବିଷୟ
ଅନ୍ତର ।

ମୁଢି କର୍ତ୍ତା କାହିଁ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରମୁଖୀ ର-
କିଛି ଯାଏ କାଣ୍ଡ ଉଗରେ ବଜୁଡ଼ଙ୍ଗା ନଗରରେ
ଶୁଣିତ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେଲା ।

ବୁଦ୍ଧବିଗର କବାମୀ ବାବୁ ଯୋଗେଷ୍ଟନ୍ତୁ ବା-
ନୂର୍ମା ଅପାଣୀ ପାତା ମାତାଙ୍କ ସ୍ଵରଶାର୍ଥ ସେଠା
ବାଲେକରେ ଦୃଷ୍ଟି ରୂପର ଉପମା ପ୍ରତିକର୍ଷ
ଦୀନ ବରହାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲୁଛି ଗୋଡ଼ିଏ
ପ୍ରଦେଶରୀ ତେ ଅଳ୍ପପ୍ରାପ୍ତିଆର୍ଥିବ ପରାମାରେ
ଅଳ୍ପର କୁତୁଳାର୍ମ୍ଭ ଲଭିଥିବା ପ୍ରଦମାଳକୁ ଦଧା-
ଧିବ ।

ପ୍ରେସଲ ପତ୍ର

ମାଲ୍ୟବର ଶ୍ରୀଦୁଇ ଉତ୍ତଳପାତିକା ସନ୍ଧାନକ
ମହାଶୟ ସମୀପେଷ ।

ମହାଶ୍ରୀ

ଆପଣଙ୍କର ବିଗନ ତା ୧୭ ରଖ ମାର୍ଛ ପାଇ-
ବାରେ “ଜଣେ ଟକଳା” ନାମକ ଘନ୍ତପ୍ରେରକ
ତମସା କହିବାରେ ଅନୁଯାନ ୨୦୦ ପାଇବି ଥିବାର
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଧେମାକଳ୍ପ ମା ୨ ଶ ଲେଖାଏ
ମା ୪୦୦ ଶ ଦେବାରୁ ହେବ ବୋଲି ଅନୁମାନ
କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପ କଥା ବାହା ନୁହେ ।
କମାରୁ ଜ ୩୦ ଶ ପାଇବି ସରକାର ରଜାକା-
ରୀକୁ ନେଇ ଆଥପର ପାଣିରେ ଲମ୍ବାଲୁ କରି
ଲାଗିଅଛନ୍ତି । ଏହି ଜ ୩୦ ଶ ପାଇବକଷ୍ଟ ମଧ୍ୟରୁ
ପ୍ରବେଦକରୁ ଏକ ଚକର ମା ୨ ଶ ଲେଖାଏ

ଜମି ଦେବା ପାଇଁ ସାତ୍ରନ ସାହେବ ରାଜାଙ୍କ-
ଠାକୁ ପରୁଆନା କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏକ ଚକ-
ରେ ଦୂର ଦୂର ମାଣ ଜମି ଦେବାର ଅସ୍ମୟବ
ବିବେଚନାରେ ଓ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ୩୦ ଟଙ୍କା ପାଇକିଙ୍କ
କର୍ମ ବିବେଚନାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ପାଇ-
କଙ୍କର ଏକ ଚକର ଜମି ନ ଥିବ ସେଠାରେ
ମା ୨୫ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଟୁକରୀ ଜମି ଦେବାର
ଆସ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଏତିବ ପ୍ରକର କଥା ।

କଣ୍ଠମୃଦ୍ଧ
କେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶ୍ରୀରାମକର୍ମର ସନ୍ଧିପୁ ଲକ୍ଷିତାସ

ଏହି ସ୍ମୃତିକ ଲୁହନ୍ତରୁ ଏବଂ ମାରକରନ୍ତି ପରିଷକାରେ
ପାଠ୍ୟସ୍ମୃତିକ ଭୁଲେ ନିର୍ମାଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଅଛି ପ୍ରାଚୀନ
କଳାକାରୀ ଶର୍ମିଳାଙ୍କ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ସଂକଳନ ସଂଖେପରେ
ସହଜ ଲୁହନ୍ତରେ ଲୁହନ୍ତରେ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସ୍ମୃତି ଏକାଗ୍ରରେ
ସମ୍ପଦୀ

ମୂଲ୍ୟ ୪୦୫ କାରାତିଆ ମାତ୍ର
କଟକ କରେନ ଏବଂ ସମ୍ମତ ହେବୁଣୀ ଉନ୍ନଶ୍ଚକର ଓ
ସବୁ ଉନ୍ନଶ୍ଚକର ମାନଙ୍ଗଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତିବିଦ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀ ଶାରୋଦାଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର ଗେଣ୍ଡୁଳ

ପରା ମହାଶ୍ଵର ଦୌତ୍ତବ୍ୟ ।

ବିଶେଷ ଦୌରାର ଅଧିବେଳନ ଅଛେକ
ତାଳକୁ ଦେଖାଯାଇ କି ଥିଲା ପୁରାର ମହାବ-
ଜାଙ୍ଗ ବିର୍କୁ ସକାଗେ ସଞ୍ଚିତ ଜାହା ଦେଖାଗଲା
ବିନ୍ଦୁ କର୍ତ୍ତମାନ ଦୌରାଟି କେବଳ ଅପରମପୂରେ
ହେବାରୁ ଏପରି ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ତ ନୁହେ
ଦୌରା ନିପୁଣିତ ସମୟରେ ଏ ମୋରଦମ୍ଭମା
ପଢିଥିଲେ ମୁଣ୍ଡା ଏବା ବିଶେଷ ଦୌରା ବୋଲି
ବାଚିଥ ହୋଇଥାନ୍ତା । ବାସ୍ତବରେ ଏପରି
ଦୌରାନିମଳ ଏ ନିରାରରେ ଭେବେ ଦେଖା-
ଯାଇ ନାହିଁ ବୋଲି ପୁରାଜନ ଲୋକମାନେ
ମୁଣ୍ଡା କହୁଥାଇଛନ୍ତି । ଏ ବିଶେଷ ଦୌରା ଅଧି-
ବେଶର ସମସ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ ବିଶେଷ ପ୍ରକା-
ରଲେ ହୋଇଥାଏ । ଦୋରିନିମଳର ବିଶେଷ
ବନୋବସ୍ତୁ ବିଶେଷ ପୁଲାସ କିମ୍ପୋଗ ବିଶେଷ
ଦର୍ଶକଙ୍କର ରିତ । ଶ୍ରୀମତୀ ଶରଜେଶ୍‌ପାତ୍ର
ପକ୍ଷରୁ ମୋହମ୍ମା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସରକାର
ଉଦ୍ଦିଲ ଛାତା ଏଠାର ପୁଲାସ ସ୍ଵପନଶ୍ରେଣୀ
ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଗ୍ରେବସ ସାହେବ ଲିପୁକୁ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି
ଏପରି ପୁରାର ତେସତ୍ତା କଲେକ୍ଟର ବାବୁ
କୁଳନାଚନ୍ଦ୍ର ସେନ ଏବଂ ଫ୍ରେଜିକାପାତ୍ର ସିରପ୍ରା-

ଦାର ବାବୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛମୋହନ ବୋଷ ଶାୟକ
ଗ୍ରେବ୍ସ ସାହେବଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ସକାଶେ ଥିଲେ-
ଅଛନ୍ତି । ମହାରାଜା ଓ ଜାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ଅପରି-
ଯୁକ୍ତ ସକାଶେ ଶାୟକ ଇବାନ୍ସ ସାହେବ ଓ
ଫାଣ୍ଡଲ୍ ସାହେବ ବାରଷ୍ଟରମାନେ ଅସିଥାଇଲୁ
ଏବଂ ସରକାରରଙ୍ଗରେ ଛତା ଏଠା ବଢ଼ିଅଦ୍ୱା-
ଳଭର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତାଳ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଇଲୁ
ସୁଭର୍ଣ୍ଣ ଫାର୍ଯୁଧା ପକ୍ଷରେ ଚାରିଜଣ ଓ ଆବା-
ମିଳ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତାଳ ମୁକ୍ତାର ହୋଇ କି ୧୦ ଶତ
ବିଷୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଦୂରଥାତେ
କି ୧୪ ଶତ ହାବାନ ଓ ଅମଲ କି ୪ ଶତ ଅଧି-
ସର ଦୂରଜଣ ଓ ଆମାରି କି ୧୦ ଶତ ଓ ତପରସି
କିନ୍ତୁ ଶୁଭଲ ଘେନି ମିଳି ଉପରେ ପ୍ରାୟ
କି ୫୦ ଶତ ବିଷୁଅଛନ୍ତି । ମହାରାଜା ଏବଜଣ୍ଠ
ତୌଳାରେ ବିଷୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୂର ରହିବା
କିନ୍ତୁ ରହିବାକ ଦର୍ଶକ ମଧ୍ୟ ଅବୁଅଛନ୍ତି । ଭିନ୍ନ-
ଲୋକଠାରୁ ବିଭାଗୀ ନାଚଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ
ମୋହମ୍ମାର ଫଳ ଜାଗିବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ଓ ବିରୁ-
ଦର କୌରାକ ଦେଖିବାକୁ ଅବୁଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମ ଦୋଗ୍ର ବେଠକ ଚଳଇ ମାସ
ତା ୨୭ ଜାଣରେ ହେଲା । ସେଦିନ ବେଳ
ଏ ୫ ଶ୍ଵା ସମୟରୁ କଟେଇବୁ କର୍ମଶୀଳ ଛାତ୍ର
ନାନାପ୍ରକାର ଦର୍ଶକଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ବର ଥରମୁ
ହେଲା । ଅନେକ ଲୋକ କଟେଇବୁ ନ ଯାଇ
ଜେଲଗାନା ସମ୍ମାନରେ ବସି ରହିଲେଯେ
ହାଜିଛି କୁ ସିବା ଦେଲେ ଶକାଙ୍କର ଦର୍ଶକ
କରିବେ । ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକର ସମାଜରୁ
ଉତ୍ସାହ ଜୁମୁଥିଲା । ଆମେହାନେ ଦେଖିଲୁ
ଯେ ଅନେକ ଘୋକାନୀ ମୂଲ୍ୟପ୍ରଦର ଆଶା
ଗୋଟିଏ ପରମ ଉତ୍ସାହ ଓହିଲାଇ ରଖି ଶକାଙ୍କ
ବାଢ଼ିବୁ ଗୁହଁ ରହିଥିଲେ ଓ ଏହି ଅନସାରେ
ଏକ ଦର୍ଶକ ଥୁବିକ କାଳ ରହିଲେ ସୁନ୍ଦର
କାହାର ବାହାର ସିବାକୁ ନନ୍ଦ ବଳିଲା ନାହିଁ ।
ଯେତେବେଳେ ଶକାଙ୍କର ପାଲକୀ ଅଧାରିତକୁ
ଯାଉଥିଲା ଲୋକେ ଗୁରୁଥୁତୁ ବେଳେ ଉଚ୍ଚପ୍ରଦର
ହରିବୋଲ ଧୂଳ କରି ସଜ୍ଜରେ ଦୌଡ଼ିଥିଲେ ।
ଶକାଙ୍କ ପାଲକୀ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚହଜାର
ଲୋକ ଅଧାରିତର ଗୁରୁଧିଗରେ ବେଚିଗଲେ ।
ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ସକାମେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଅସବା
ପୁଲିସ କର୍ମଶୀଳ ଅସିଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ଲୋକଙ୍କୁ
ସମ୍ବାଲ ଅନ୍ତରରେ ରଖିବା ବଢ଼ି କିନ୍ତିକର୍ମ
ହୋଇଥିଲା । କେତେବେଳ ଯାଏ ହରିବୋଲ
ଧୂଳ କରି ପୁଲାସର ପୁନଃ ଭାତନାରେ ଲୋକେ

ପୁର ହେଲେ ବିନ୍ଦୁ ଅସୁରାଙ୍ଗ ଲୋକ ଗର୍ଭରେ
ସେହିଠାରେ ପତରରୁ କୁଆର ପାଣି ଶୁଣାଇଲେ
ଉଥାର ପରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ । କଚେଶାଙ୍କିବା
ସମୟରେ ଏହପର ଉଡ଼ ହୋଇଥିଲ ଓ
ସମୟେ ରଜାଙ୍କର ମୁକୁପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ।
ପୁଣ୍ୟ ମହାରଜାଙ୍କ ଡେଣାର ମହାରଜା
ବୋଲିଯାଏ ଓ ଯଦ୍ୟପି ବ ଅନେକବର୍ଷହେଲୁ
ସେ ବଳ୍ପରୁ ବଜା ହୋଇଅଛି ଉଥାର
ଅବସ୍ଥା ଯେ ଲୋକର ବଜାରକୁ ବିଜ୍ଞମାଧ
ଉଣା ହୋଇ ନାହିଁ ତହିଁର ଅଭାବ
ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁରଣ ଏହି ଘୋଣ ମିଳିଲଗୁ ମିଳିଥିଲା ।
ଅପରଧିଟି ବେମନ୍ତ ପୁରୁଷର ଓ ମହାରଜା
ତାହା କର ଆଜିନ୍ତା ବ ନାହିଁ ତହିଁର
ବିଶ୍ଵରଦିଗକୁ ଲୋକଙ୍କର ମନ ଯାଉ ନାହିଁ
କେବଳ ମହାରଜାଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂରବସ୍ଥା
ସମୟକୁ ଅବସ୍ଥା ବୋଧ ହେଉଥିଲା ବୋଲି
ତହିଁରୁ ବଜା ମୁକୁ ଦେଉନ୍ତୁ ଏହିକଥା ସମୟେ
ମନୀଷ ଅଛନ୍ତି । ବାସୁବରେ ଡେଇୟମାନଙ୍କ
ବଜାରକୁ ପଢାନ୍ତର ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଦିନର
ଉଡ଼ ଅନ୍ତରାଳ୍ୟ ଦିନର ଟିଗଲରେ ନ ଥିଲ
ଉଥାର ମହାରଜାଙ୍କର ବିବା ଅସିବା ସମୟରେ
ପ୍ରତିଦିନ ଦୂର ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ଲୋକରୁ ଉଣା ହୋଇ
ନାହିଁ । ଜଳ ସାହେବ ଯେବେ ପୂର୍ବରୁ ସରକ୍କ
ନ ହୋଇ ଅଥବା ପୁରୀ ପହଞ୍ଚ ଆଶାର କ
ଆନ୍ତେ କେବେ ଲୋକର ଉଡ଼ରେ ମିଳିଲରେ
ବସି ମୋକଦମା ବରବା କଠିନ ହୁଅନ୍ତା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଥାଗା କରୁଁ ଯେ ଏ ବିଶେଷ
ଦୌର୍ଯ୍ୟ ବିଶେଷ ସମାଜେତିର ପରିଚୟ
ଉପରିଲେଖି ବିଶେଷ ପାଠକମାନେ ଜାଣି
ପାଇବେ । ଏଥର ଉପରିଲେଖି ପୃଥିବୀ ହୁଅଛି ।

ଜା ୨୭ ରିଖ ଦେଲ ଏ ୧୯ ଶା ସମୟରେ
ମୋକଦମାର କରି ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ପ୍ରଥମେ
ଫର୍ମିଯାଣ ପକ୍ଷରୁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଗ୍ରେବ୍‌ସ୍‌ସାହେବ ମୋ-
କଦମା ଆରମ୍ଭ କର ସଂକ୍ଷେପ କବରଣ ଓ
ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣାଦ୍ୱାରା ଜାହା ସାହୁମୁଖ ବରତେ
ଜାହା ଅଦୀଳକୁ ଛଣାଇଲେ । ଉତ୍ତର ପ୍ରଥମ
ସାଂକ୍ଷେପ ଯୋବାନବନୀ କିଅଗଲା । ଏ ସାଂକ୍ଷେପ
ପୁଣ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଲୟର ତଣେ କଞ୍ଚାରିଣ୍ଡର, ସେ
ଦୂରି ଯେ ଗିର୍ବୁଦ୍ଧାସ ବାକାଚିକୁ ଏକ ପାଲବି-
ରେ ପକାଇ ପୁଣ୍ୟ ହାସପାଜାଳକୁ ଅଣିଲେ
ସେ ଦିନ ଜାହା ଗୁହ୍ୟଦ୍ୱାର ବାଟେ ଶି ୩୪ ଶ୍ରୀ
ପୋଲ ବାହାରିଲା । ଦୁଇଦିନ ଉତ୍ତାରୁ ଯୋଗାକ
ଦେବାରେ ଥାହୁର ପାଞ୍ଚମଣ୍ଡ ଘୋର ବାହାରିଲା

ଶିରୁଦୟର ଘର ପାତ୍ର ଓ ସହାୟ ବୋଲଥିଲା
ସେହି ପାତ୍ରରେ ସେ କଳକମାସ ତା ୧୦ ରଙ୍ଗ-
ରେ ମରଗଲ । ଯେଉଁ ଖୋଲ ସବୁ ବାହାର
ଥିଲା ସେ ସବୁ ମେହେତର ଛମା ଥିଲା ତାହା-
ଠାରୁ ମାଛଟ୍ଟେଟ୍ଟକ କିଟକୁ ଆସି ହେଠାରେ
ବୋଲଲାରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ଦୌରମିଲକରେ
ତାହାରୁ ସେ କିନ୍ତିଲା ଓ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧ ଖୋଲକୁ
ସେ ବିମେଶରୂପେ ତଢ଼ିଥିଲା ।

ସୃଷ୍ଟି ପାଶୀ ପୁରୁ ବେତ୍ତସେ ଇଲାକାର ଛା-
ନ୍ତିକିଂ ଉଞ୍ଜିନୀଧୂର କେବ ପାହେବ । ସେ
ଗୁରୁକୁ ନିଅରର ଜଣେ ନକ୍ଷା ମାଛଟ୍ଟେଟ୍ଟକ
ଆଜ୍ଞାନ୍ତିକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଥିଥିଲା ଅନାଲ-
ଭରେ ତାହା ଦାଖଲ ଓ ଜୟଦକ କରି । ମୃତ
ବଣ୍ଡିକୁ ନିଅର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାନରେ
ଯେପରିବର ପାତ୍ର ଦିଅଯାଇଥିଲା ତାହା ସବୁ
ଫୁଲିଥ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକରତାରୁ ଅବଗତ ହୋଇ
ନକ୍ଷାରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବାର ସେ ଖୁବିବଲା ।

ଏଥେ ଉତ୍ତାରୁ ଗ୍ରେବ୍‌ପ୍ର ପାହେବ ତନିଶ୍ଚି
ଦିଲାଲ ଦାଖଲ କଲେ ଓ ସେ ସମସ୍ତ ଅଳ୍ପ
ଜର୍ଜ କିର୍ତ୍ତ ଉତ୍ତାରୁ ଅନାଲଭରେ ଗୁପ୍ତ
ହେଲ । ସେ ସବୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉତ୍ତାର
ଅଟର ବି ଯାହା ଦାଵପାତାଳରେ ସ୍ଵୟଂ ମାଛ-
ଟ୍ଟେଟ୍ ସାହେବ ତାହାଠାରୁ ନେଇଥିଲେ ।
ଜହାରେ ସେ ଲେଖାଇଥିଲେ ଯେ କାଜା ଜା-
ହାକୁ ଉଗବାନ୍ତିକ ମାଗାପରେ ସ୍ଵୟଂ ଓ ଅପଣା
ଲୋକଦ୍ୱାରା (ଯେଉଁମାନେ ଅବାମା ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି) ମାତ୍ର ମାର ଗୁପ୍ତଦ୍ୱାରରେ ଖୋଲ
ଇନ୍ଦ୍ରିୟରେ ବୁନ୍ଦ ଜନ୍ମିତା ପୂରାର ମନାଳରେ
ଦେହର ନାକାଶାଳ ପୋଡ଼ି ଦେଇ ମେହେତର-
ପୁରୁ ବିଷ୍ଟା ଓ ମୂର ଶୁଅର ଶତିଲା ବାଟେ
ଧାରୁ ତାହାର କର ଦେଇଥିଲେ । କାଜା
କାହିଁକି ଏ ପରାର ପାତ୍ର । ଦେଇ ଜହାରେ
ହେତୁ ସେ କହ ନାହିଁ । ଏହିପ୍ରତ୍ଯେ କଣ୍ଠାଳ
ତକାଳ ନିଅରର ଅନେକ କିମ୍ବାଥାନର
କଥା ବାହାରିଲ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥା ମଧ୍ୟରେ
ଏ ଗୁହାର ବହବାରୁ କଣାଗଲ ଯେ କାଜାକ
ନିଅରର ସମସ୍ତ ପାଇଗାନାର ଦ୍ୱାର କାଣ
ଦିଗକୁ ଅଛି ମେହେତର ଦାଣ ଅତ୍ର ପାଇଖାନା
ଧାର୍ତ୍ତିନେଇ ଯାଏ । ନିଅର ଉତ୍ତରକୁ ଦାଇ
ଗଲେ ଅଥବା ଦ୍ୱାର ଅଧିନେ ଘର ମାରୁଥିବ ।
କାଜାକ ନିଅରରେ ଏଥରୁ କଥାର କର
ଧରେଣ ଜଳାଇଏ ।

ତା ୨୭ ରଜରେ ଗୋପୀ ସିଂହ ଉପରେ
ଯେତ୍ରବାଲ ହେଲା ଉତ୍ତାରୁ ପକ୍ଷମଗନ୍ଧା ନାମ
ଦେହେନ୍ ବହଲ ହ ଯେ ତାଜକାଦେଇସୁର
ବଜାରରେ ଯାଇ ଗୁଆ କିମ୍ବାଥିଲା ଏମନ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦେଖିଲା ଯେ ବାବାଜା ଓ ତାହାର
ବଜେ ପଢ଼ି କାଏକ ବାଲକ ନିଗ ଓ କିମ୍ବ
ମିଶି ଗୋପୀ ହିଂହ ଦିଗରବି ତେ ମାହାରଥା ଅନୁ-
ଅବହୁ । ବାବାଜା କହିଲେ ପୁରୁ କାଜା
ତାହାମୁ ଅଧିବାରୁ ପାଇଥାକୁ ‘ତୁ ସବେ

ଆସିଗୁବ ଥା’ ସେଠାରୁ ସେ (ମାଲା) ତହାକୁ
ସବରେ ଗଲା । ସୁରୁ ସଦରଥାନା ଠାରେ
ବାବାଜା ବିରଧାର ବାବୁଙ୍କ ସହି କଥା ବାର୍ତ୍ତା
ବର ନିଅରଥାରକୁ ଗଲେ । ବାବାଜା ବାର-
ନାରେ ବଦିଲେ ସର୍ବିମାନେ ଉଲେ ବଦିଲେ
ମାହାରଥା ଉତ୍ତରକୁ ଯାଇ ପୁଣି ଲେଇଛି ଅଧି
ବର ବାବାଜାକୁ ଉତ୍ତରକୁ ଦେଲା ଗଲା ଓ
ଗୋପୀ ଦିନ ତାହାଙ୍କ ପାଇରେ ବଦି ରହିଲା ।
ବିଲମ୍ବ ହେବାରୁ ତାହାଙ୍କ ବଦି ମାନ୍ଦିଲ ତହୁଁ
ପଦବିବାଲ ତଣକୁ ବହୁ ସେହି ବାରନାରେ
ଦେମାନେ ଗୋଲାଇଲେ । ବାବାଜା ପରୁ ଅଧିକା
ଦେଲେ ଖଣ୍ଡେ ଲୁଗା ଅନ୍ତାରେ ବେତାଇଥିଲେ
ଓ ଜଣେ କାନରେ ପକ୍ଷବାନରେ । ଉତ୍ତରକୁ
ମାଲ ତାହାଙ୍କ ବେବର ଥିଲା । ବଦିରକୁ
ଅଧିକା ମାଲକୁ ବାବାଜାକୁ ବେବର- ମାଲ
ବୋଲ ତହିଲ । ବଦି ଦୂରପ୍ରଥର ଦେଲେ
ବାବାଜାକ ତାକ ଶୁଣି ତାହାର (ମାଲାର) କିମ୍ବ
ବଜିଲ ବାବାଜା ତାହାକୁ ଲୁଗିଲେ ‘ନାଲାରେ
ପଦବରେ ଥାର ଅଧି ମୁଁ ମରଗଲ’ ସେ ଏଥର
ତାକ ଶୁଣି ମରିମାନଙ୍କ ଉଠାର ଦେଇ ବାର-
ନାରୁ ଜେଇ ପାତ୍ର ବାବାଜାକ କିଟକୁ ଗଲା ।
ଆଜି କୋମାନେ ତାହା ପରେ ଗଲେ ।
ଦେଖିଲ ବାବାଜା ଲାଭଲା ହୋଇ ମାଟିରେ
ପଦବରୁ ଗାନ୍ଧିରୁ ଦେଲ ବଦିକାର କିମ୍ବ
ହିତ । ଦେହର କାନାପ୍ରାନ ପୋତ ଯାଇ
ପ୍ରୋଟକା ହୋଇଥିଲ ସେ ଅପଣା କିମ୍ବର
ମାଟିରେ ପକ୍ଷବାର ଦେଲ ବାବାଜା ଉତ୍ତର ଉପରେ
ଲୋଚିଥିଲେ । ପାରି ମାଗନ୍ତେ ପହଳ ପାଣି
ଅଣି ଦେଲ ବାବାଜା ପିଲାର ଉତ୍ତାରୁ
ନାଲା ଯାଇ ବିରଧାର ବାବୁଙ୍କ ଥାହାରୁ ତାକ
ଅଣିଲ । ବିରଧାର ବାବୁ ବନ୍ଦକୁଳ
ଦେଲ କେଇ ଅଣ ଅକୁଥ କାଳ
ବାବାଜାକ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି କିମ୍ବାନାରୁ
ଉତ୍ତରକୁ ଉତ୍ତରକୁ ଉତ୍ତରକୁ ଉତ୍ତରକୁ
‘ଗାନ୍ଧୀ ଗଣ୍ଠ ସାର ବାହାରିଲ ସେ କିମ୍ବ
(ଠାର ଦେଲ ।)

ତା ଏହ ଉତ୍ତରକୁ ସହିବାକିମ୍ବ ବନ୍ଦକୁଳ
ପ୍ରକାଶନାମାନଙ୍କ ସହାଯତାମୁ ମୁହଁତ ଏ ପ୍ରମାଦର ହେଲା ।

(୪, ପଣ୍ଡା ଉତ୍ତର)

ଦିନ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହି ଏବଲୁ ଗଲ
ନଥରତ୍ନାରେ ଅଠଶ୍ଶୀ ବେଳେ ସେମାନେ
ମହୁରୁଥିଲେ । କେବଳ ଗରି ପାଞ୍ଚଜଣ ପହଞ୍ଚ-
ବାଲ ପ୍ରାଚୀରୀରେ ଥିଲେ ବାରନାରେ ବେହି
ନ ଥିଲେ କି କିଛି କବେଣ୍ଟ ଦେଉ ନ ଥିଲା ।
ଏ ଗୁହା ଉପରେ ଥମେକ କେବୁଷବାଲ ହୋ-
ଇଥିଲ ଉପରେ ଗେଷକୁ ସେ ଉତ୍ତର ନ
ଦେଇ ବହିଲ ମୁଁ ପିଲ ମୋତେ ଥାର ବିଶି
ପଇଠ ନାହିଁ ଯାହା ତଣିଥିଲ ବହିଲ ଥାର
କିଛି କିହୁ ପାରିବ କାହିଁ । ଏଥରୁ ବାରଙ୍ଗର
ପରାଗରେ ବି ରୁ ଯେବେ ବ ୩୨ ର୍ଦ୍ଦ ବୟସ
ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ପିଲ ହେଲୁ ତେବେ କେବେ
ମନୁଷ୍ୟ ହେବୁ ବୋଲି ଥାର ରଗ ଏଥର
ମନୁଷ୍ୟ ହେବୁ ମଧ୍ୟ ସେ ବହିଲ କି ମୁଁ ପିଲ ଥାଏ ।
ଉତ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ସେ ବହିଲ କି ମୁଁ ପିଲ ଥାଏ ।

ଏହି ଦିନ ଅପରିହ୍ଲା କାଳରେ ଧର୍ମଜୀବି
କର ଯୋବାଛବନୀ ହେଲା ସେ କହିଲା କି
ଆପଣା ଘରଠାରେ ଥିଲା ବାବାଙ୍ଗ ତାହିବାରୁ
ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥିଲା । ଜାନବାବେଳିଷ୍ଟର-
ଠାରେ ନାଲାବେଳେର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା ହେଲା ।
ପେଠାରୁ ବାବାଙ୍କର ତାତୁରଜାହାରେ ରହିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୁ କଥା ଯେମନ୍ତ ନାଲାବେଳେର
କହାନି ସେହିପରି କହିଲା । ଏ ଲୋକର
କହିବାମତେ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଥମେ ସେ ବାବା-
କୁ ଦେଖିଥିଲା ସେଠାରେ ବାବାଙ୍ଗ ପାଲ-
କିରେ ବସି ନ ଥିଲେ । ଯେମାନେ ବାବାଙ୍କଙ୍କ
ପାଲକିଅନ୍ତା ପାଗକୁ ଟେବି ଥିଲେ
ହେଠାରୁ ବାବାଙ୍ଗ ପାଲକିରେ ଗଲେ ।
କେବୁ ସବାଲରେ ଏହାକୁ ପଚାର ଗଲା କି
ଯଶମିବ୍ୟକ୍ତି ପାଗକୁ ପାଲକ ଦେଖିବା ନା
ପାଲକ ପାଗକୁ ଯଶମିକୁ ଦେଖି ଥିବା ବୃଦ୍ଧିର
କାର୍ଯ୍ୟ । ଉହିରେ ସେ ଉଡ଼ିର ଦେଲ ଦି
ଉଦୟ ବନ୍ଦୁ ମାନ । ଏ ମୁହା ମଧ୍ୟ ଜେଗସ-
ବାଲରେ ବିଶ୍ଵବ ଅବୁବନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥିଲା ।

ତା ଗ୍ରିଜନରେ କିମ୍ବିଶ ଓ ବାଳକୁଷମଙ୍ଗ-
ଳର ଯୋବାନବନୀ ହେଲା । ଏମାନେ ଗ୍ରାମ-
ଠାରୁ ବାକାଛକ ସଙ୍ଗେ ଅସିବାର ଓ ନିଲା
ବେହେସ ସଙ୍ଗେ ରେଣ୍ଡ ହେବା ସମୟଠାରୁ
ତାକୁରଙ୍ଗାନାରେ ବାକାଛକର ରହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସବୁକଥା ଉପର ଲେଖା ପ୍ରାୟ କହିଲେ ।
କେବଳବାଲରେ କିମ୍ବିଶ ବହିଲା କି ସେ ଏକା
ଆପଣା ଗ୍ରାମରୁ କଟକରୁ ଅଧିକାର ଏକା କୁରା
କରି ରହିଥିଲା କୌଣସି ଗୁହା କି କନେଷୁକଳ

ଭାବୀ ସଙ୍ଗେ ଜ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବାଳକୃଷ୍ଣ ଉପରେ
ଜେଇସବାଲ ହେବାରେ ସେ କହିଲା କି ନିମ୍ନ
ମିଶ ଭାବାର ଭାର ଫୁଲ ଫୁଲ । ପୁଣେ ଏବଂ
ଭାବୀ ଗ୍ରାମର ଅନ୍ୟ ଶିଖାଜାନେ ସଙ୍ଗ ହୋଇ
କଟକକୁ ଆସିଲେ । ନିମ୍ନମିଶ ଓ ସେ (ବାଳକୃଷ୍ଣ)
ଏକା ଦସାରେ ରହୁ ଏକା ରେଣ୍ଡାଇରେ ଗାଉ-
ଥିଲେ ଓ ଧେବ ଶିଖାରେ ନାରୀପୃଷ୍ଠ ମହାନ୍ତି
ଓ ଦରଗଜ ସିଂହ ବନ୍ଦକୁଳମାନେ ଥିଲେ
ହାତପାତାଳରେ ଥଳବେଳେ ନିମ୍ନମିଶ ଆପେ
ମହାପ୍ରାଦି ମନ୍ଦରରୁ ବିଶିଥାଣ ଖାଇଥିବାର
କହିଥିଲା । ବାଲକୃଷ୍ଣ କହିଲା ସେ ହିମା ନିମ୍ନମିଶ
ମହାପ୍ରାଦି ବିଶିବାକୁ ଯାଇ ଜ ଥିଲା । ପଚିତ
ଜାପୁକ ନାମରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବା ବିଶି-
ଥିଲା । ଏ ପଚିତ ଗୁହା କୁତା ଆଉ ଜଣେ
ଅଟେ ଭାବାର ଘର ଧେହ ଗ୍ରାମରେ । ଗର୍ବ
ପାଞ୍ଚ ପରି ଧେହ ଗ୍ରାମରେ ଥିବାର ବାଲ-
କୃଷ୍ଣ କହିଲା । ଏ ପଚିତ ଆରଦିନ ସକାଳେ
ତାକୁରଖାଜାରେ ଆସି ମିଳିଲା । ଏହି ନୂଆ
ପଚିତ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ପଚିତ ଧେହ ବାଲକୃଷ୍ଣ ଉପ-
ରେ ଅନେକ ସବାଲ ହେଲା ଓ ଭାବା ଶୁଣି-
ବାକ ବଡ଼ କୌଚିକ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ଶତ କୋଟିର ଉପରେ କାରିଥିଲା
ମହାନ୍ତି ଓ ଦର୍ଶକ ହିଁନ୍ତି କଳିଷ୍ଠେବଲମାନଙ୍କର
ଯୋବାନବନୀ ହେଲା । କାରିଥିଲା ସିଂହ ବି-
ହିଲ କି ରାତ ସଂ ୧୦ ଘାତାରୁ ପୂର୍ବ ଦଶା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ବିଚ ଥିଲ । ମନ୍ଦର ସିଂହଦ୍ଵାର
ଠାରେ ଆହାର ଓ ଦର୍ଶକ ବିଂଦର ବିଚ
ନିଶ ଅଛି । ଏଗାରଦଶା ସମୟରେ ସେ
ଦୁଇଁ ପେଠାରେ ଛାଡ଼ା ହୋଇ କଥାବାର୍ତ୍ତ
କରୁଥିଲେ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ବାପଲେ ମାଲେ
ବୋଲି ଡକାପାତ୍ର ବାବାଜା କହିବିତଣାକା ପା
ଶରେ ପଡ଼ଗଲୁ ସେମାନେ ଥାଇଁ ଯାଇ ସଗର
ବାରେ ସେ କହିଲୁ ‘ମୋରେ ପାଣି ଦେଲେ
ମୁଁ କହୁବ ।’ ଅଧିଶ୍ଵାସାବ ପାଣି ଖୋଜିଲେ
ଦୋକାନ ପଡ଼ି ଯାଇଥିବାରୁ ପାଣି ମିଳିଲା ନାହିଁ
ତହିଁ କଳିଷ୍ଠେବଲ ଦୁଇଁ ବାବାଚର ପୁରୁ
ତେଣା ଧର ଥାନାଆତକୁ ଚଲଇ କେଉଁଗଲେ
ରଥଗଡ଼ାଠାରେ ବାବାଜା ପଞ୍ଚଶିଲ ମାଳା ଓ ପା
ତତକୁ ତାବିବାରେ ସେମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତ
ବାରକାରୁ ତେଣି ପତି ଦୌଡ଼ି ଆହିଲେ
ତହିଁତାରୁ ମାଳା ଦେହେଗୁ ଜିତ୍ୟାଦିଙ୍କର
କହୁବାମତେ ପୁଲିଶ ହେଉ କଳିଷ୍ଠେବଲ
ସବୁ ଲାଜୁଷ୍ଠେବର ଆସି ପାଲବରେ ଯେ

ଗଲେ ନାଶ୍ୟଣ ମରାନ୍ତି ସେହିଠାରୁ ରହିଲ
ଓ ଦର୍ଶନ ସିଂହ ବାବାଜିକୁ ଥାନାରେ ଶୁଭ
ଶକ୍ତିକୁ ନଅର ପଦିର ଦେବାକୁ ଅବିଲା ।
ନାଶ୍ୟଣ ସିଂହ କେବଳବାଲରେ ବଡ଼ ବଢ଼ି-
ବଢ଼ିର ଗଲା । ସମୟ ବିଷୟରେ କେତେ
କଥଣ କହିଲା କିଛି ଯିର ରହିଲ ନାହିଁ
ତାହା କହୁବା ଅନୁସାରେ ପ୍ରାୟ ଏକଦଶାବାଳ
ଏକଟି ଦକ୍ଷରେ ବାରଟା ବାହୁଦୂରା । ପ୍ରଥମେ
ବକସିଜାଳା ଘନରେ ବାର ବାଜିଲା ତହୁଁ
ଅଧେଶାରେ ନଅର ଘନରେ ବାର ବାଜ
ମୁଣି କେତେବେଳେ ଜେଲଗାନା ଘନରେ
ବାର ବାଜିଲା ପୁଅର ଘନମାନ ଏହିପର ଥିଲ
ପରେ ହୋଇ ବାଜୁଆଏ । ଏ ୧୦ ଶା ସମୟରେ
ଗ୍ରାମ ନଅରପ୍ତାର ବାରନାରେ ବଚେଶ
ହେଉଥିବାର ଓ ସେଠାରେ ମାଳା ବେହେଗ
ଓଗେର କାହାରକୁ ଦେଖି ନ ଥିବାର ମଧ୍ୟ
କହିଲା ନାଶ୍ୟଣ ସିଂହ କହିଲା ବାବାଜା ଥରେ
ବାପଲେ ମାଥାଲେ କହିଥିଲା ରଥଗଢା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଥିବ କିଛି କହ ନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଦର୍ଶକ ସିଂହ
କହିଲା କି ନହିବତଙ୍ଗାଜାତାରୁ ରଥଗଢା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନୁଷ୍ଠାନେ ବାପଲେ ମାଥାଲେ କହ

ତା ୨୯ ଜରେ ପ୍ରଥମେ ଗିରିଧାରୀ ଲାଲ ଦାସ
ହେଉ କନେଷୁବଳର ଯୋବାନ ବନ୍ଦୀ ଦେଲା
ସେ କହିଲା କି ତା ୨୯ ରିଜ ଫ୍ରେକ୍‌ବୁଏର୍ ସକିମା
ସମୟରେ ବାବାଜିଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ଚାରିତଣ
ଓ ରହାଙ୍କ ଚିତ୍ତରଥି ଓ ଆର ଲଶେ କବର
ସହିତ ଥାନାଦ୍ୱାରଠାରେ ଦେଖି ଥିଲା ବାବାଜି
କଥାବାର୍ତ୍ତା ହର ନଅର ଦଗରୁ ଗଲେ । ସେହି
ବସ ଏ ୧୦୫ ଶା ସମୟରେ ସେ କିନ୍ତୁ କୁ ଉଠି
ଆନା ବାରନାରେ ବସିଥିଲା ମାଳାବେହେରୁ
ଆସି ବାବାଜି କଥା କହିବାରୁ ସେ କନେଷୁବଳ
ସଙ୍ଗେ ଦେଇ ରଥଗରାପଦାରୁ ଯାଇ ବାବାଜି
ଓ ସଙ୍ଗରେବଙ୍କୁ ଏହି କନେଷୁବଳଙ୍କୁ ଦେଖିଲା ।
ଦୟାସଙ୍ଗର ଜାଲ ବାବାଜିଙ୍କ ହାଲ ଦେଖି
କୃପାଦିନ୍ତୁ ସବ୍ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତବାର
ପଠାଇଲା । କୃପାଦିନ୍ତୁ ଆସି ବାବାଜିଙ୍କୁ ତଥା-
ରକ ବର ଖଣ୍ଡେ ଘାଲବ ଆଶାର ବାବାଜିଙ୍କୁ
ଆନାକୁ ଦେଲା ଗଲା । ସେଠାରେ ବାବାଜିର
ଛକହାର କିଅଗଲ ବହୁ ସେ (ଗିରିଧାରୀ)
ବାବାଜିଙ୍କୁ ସେହି ପାଇବିରେ ଜୀବପାଇଳକୁ
ଦେଲା ଗଲା । ସଙ୍ଗରେ କୃପାଦିନ୍ତୁ ବାବାଜିଙ୍କ
ସଙ୍ଗୀ ଗରୁତଣ ଏହି କନେଷୁବଳମାନେ ଥିଲେ

କୃତସିନ୍ହ ତାକୁରଙ୍କୁ ବପାରୁ ତାହିଥି ବାବା-
କୁ ତାହାକୁ ତବିଶାରେ ରଖି ଦେଲେ ।
ତେଣୁବାଳରେ ଗିରିଧାରୀ କହିଲା ବି ପ୍ରଥମ
ଇତିଲୁଗ ରିପୋର୍ଟ ଅପଣା ହାତରେ ଲେଖୁ-
ଥିଲା । ଉକ୍ତ ରିପୋର୍ଟ ଅବସ୍ଥାନ୍ତ ବାବାଙ୍କ ମୟୁଖ-
ରେ ବାବାଙ୍କ ପାଳବ ସହି ଥାକାଣ୍ଟରେ
ଥିବା ସମୟରେ ଲେଖୁଥିଲା । ସେ ରିପୋର୍ଟରେ
ମାଳା ବେହେରାଇ ଯେ କଥା ଲେଖାଥିଲା
ତାହା ସେ (ଗିରିଧାରୀ) ଅପଣା ମନରୁ ଲେଖି
ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବେ ମାଳାବେହେର ଯାହା
ବହୁଥିଲା ତାହାକୁ ମନେ ରଖି ଲେଖିଥିଲା ଥାର
ବାବାଙ୍କର କଥା ଯାହା ଲେଗାଥିଲା ତାହା
ବାବାଙ୍କ ଇତିହାର ଦେବା ଏମୟରେ ବାବାଜଙ୍ଗ
କଥା ଶୁଣି କୃପାନ୍ତିନ୍ଦ୍ର ଯେନନ୍ତ ବରାଇ ଦେଉ-
ଥିଲା ସେହିପରି ସେ (ଗିରିଧାରୀ) ଲେଖୁଥିଲା ।

ଏଥିଭାବୁ କୃପାସିନ୍ଦ୍ରାସ ସବୁ ରହିଷ୍ଟେବୁ-
ତୁର ଯୋବାକବଢ଼ି ହେଲା ଏଗୁରା ଗିରିଆଶର
ତାବଜ୍ଞମଜେ ବାବାଜଙ୍କ କବିତାରୁ ଅଧିବାଠାରୁ
ହାସପାତାଳରେ ବାବାହଙ୍କୁ ପଦ୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳା-
ତାକୁରଙ୍କ ଜମା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ
ଉପରେ ଯେମନ୍ତ ଲେଖାଅଛି ସେହିଅର କ-
ହିଲା । କେବୁ ସବାଲରେ କହିଲା ଯେ ସେ
ବାବାହଙ୍କୁ ବେଳ ଧାକାରୁ ଆସି ଉଜ୍ଜ୍ଵାର
କେବା ସମୟରେ ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତରର ରଫୋର୍
ବେତେତୁର ଲେଖା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଥିଲା
ତହଁ ଜଳକୁ ଗିରିଆଘ ଲାଲ ବାବାଜଙ୍କ ଇଚ୍ଛା-
ରାର ଲେଖିଲା । ସେ (କୃପାସିନ୍ଦ୍ର) ପରିବୁ
ଆଏ ବାବାଙ୍ଗ ଯାହା ଦିତର ଦେଇଥାଏ
ଗିରିଆଘ ଗାହା ଶୁଣି ଲେଖିଥାଏ ସେ ନିଜେ
ଗିରିଆରକୁ ବଜାଇ ଦେଇ ଜାହାଁ । ଯେଉଁଦିନ
ତାକୁରଙ୍ଗାନ୍ତରେ ଅସମିମାଜଙ୍କ ବାବାଙ୍ଗ ମାଙ୍ଗ-

ଶ୍ରେଷ୍ଠକୁ ଚିହ୍ନାଇ ଦେଇ ସେ ଦିନ ସକାଳ
ବେଳେ ସେ ଜ ହୀଣ ଗୃଜାକୁର ରହିଲୁ
ସେଠାକୁ ଯୋଗ ଯାଇଥିଲୁ ସେମାଜଙ୍ଗୁ ବା ବାଜା
କିଂକ ସମ୍ମାନରେ ତୁଡ଼ା ବରଦେବରେ ବାବାଜ
ତହିଁରୁ ଧରିଛାନ୍ତି ଚିହ୍ନାଇ ବାଜା ଜ ହୀଣ
ମଧ୍ୟରେ ବେହି ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନେ
ଫେରିଗଲେ । ମାତ୍ରେହି ସାହେବ ଯୋବାତ୍ମା
ବନୀ ଧାରମରେ କମ୍ପା ବାଦା କାଗଜରେ
ବାବାକୁର ଇଚ୍ଛାର ଲେଖିଥିଲେ ଜାହା ସେ
ଠିକ ବର କହ ପାଇଲା ନାହିଁ ।

ଏଥିରେ ଗମନାତ୍ମକ ଉପରେ ଯୋଗାନିବନ୍ଧନ ହେଲା । ଏ ଶୁଣି କଥା କଥାରର
ନିର୍ମାଣ ଦେଖି ଯେଉଁ ପ୍ରାଚୀନରେ ସେବନ୍ତ ଘୋଟା
ହେବାର ବାବାଜୀ ତିହାର ଦେଇଥିଲେ ସେବନ୍ତ
ଅଦ୍ୟାତ୍ମରେ ତିହାର ଦେଲା ଓ ଆସିବା
ତିହୋଟ ହେବା ଦିନ ମାଛଧ୍ୟେଟଙ୍କ ମାଷାଳକୁ
ଅଠଜଣ ହତୁ ଓ କି ୨ ଟଙ୍କା ଦାତା ଦେବ
ଯାଇଥିବା ଓ ଜପ୍ତମାତ୍ରରୁ କି * ଶକୁ ବାବାଜୀ
ତିହାର ଦେଇଥିବାର ବହନା । ତେବେବାଳ
ରେ କହିଲୁ ବି ବାବାଜୀ ତିହାର ଦେବା ସମ-
ଧିରେ ହଲିଥିବା କରିଥିଲେ ବି କାହିଁ ସେବାଥା
ଜାହାନ୍ତି କିମ୍ବା କାହିଁ । ଯେଉଁ ଅଶମିକୁ
ବାବାଜୀ ତିହାର ଦେଇଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦ୍ୟା-
ତରେ ଉପରୁତ୍ତ ଥିବା ଅଶମିନାନଙ୍କ ମାତ୍ରରୁ
ବାହି ତିହାର ଦେଲା । ଏବୁବା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ
ଏବଂ ଅଶମିକ ତିହୋଟ ବିଷୟରେ ଅନେକ
ତେବେବାଳ ବୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ବୋତୁବ
କିମ୍ବା କଥା ବାବାର କି ଥିଲା ।

ଏ ଉତ୍ତାରୁ କବିଧାର୍ଥରଙ୍ଗୁ ସିଂହର ଯୋ-
ବାନବଳୀ ହେଲା । ଏ ଶୁଦ୍ଧା କେବଳ ବସ୍ତାବିଦ୍ୟା
ଗଳରେ ଛାଡ଼ିବାର ପାମନାରେ ବିବିହାର

ମାଳ କଷ୍ଟା ଓ ଧୂଳମିଶ୍ରିତ ହୋଇ ସନ୍ତୁଥିବାର
ଦେଖି ଭଲହେବଳ ସାକ୍ଷାତରେ ଜାହାକ
ଉଠାଇ ଅଣି ଥାଳାରେ ଦେବାର କହିଲ ଓ
ଦେଖି ମାଳ ଅବାଳରେ ଦେଖି ଚହିଲ ।
କେବଳବାଲରେ ଏ ଗୁହା ବୁଝିଲ କି ରହିବାର
ସକାଳେ ଜାରୀଯାର ବାବକପଦିକୁ ନଅରହିବାକୁ
ବାହାର କିବିତରେ ଖୁବା ଗୋଟାଏ ହୋଠା
ରହିବକୁ ଯିବାର ଦେଖିଥିଲ ବିନ୍ଦୁ ମାଛଷ୍ଟେଟଙ୍କ
କହେଇରେ ଯୋବାକବଢା ଦେବା ଦେଲେ
ସେ କଥା କହି ନ ଥିଲ ଏହି ଜାରୀଯାର ବାବକ-
ପଦିକୁ ବନ୍ଦରରେ ଦେଖିଥିଲ କି କାହିଁ ମନେ
ନାହିଁ ।

ଏହି ଦିନ ଶେଷ କରେଇରେ କାରୁ ନସିଶମ
ଯୋଧାଳ ଛେଟିବ ତୁରୁବକର ଯୋବାନବକା
ହେଲା । ଏ ତାରୁର ବହୁଲେ ଯେ ଶବ୍ଦାସ
ବାବାଙ୍ଗ ଦେହରେ ମାତ୍ରର ଚନ୍ଦ ଥିଲା । ଦେହ
ଶ୍ଵାସରେ ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଗଣ୍ଠରୁ
ରକ୍ତ ଓ ଶୋଳ ବାହାରୁଥିଲା । ନାତୀ ଦୂରଳ
ଥିଲା ଓ ବଢ଼ି ଦୂରି ପାଇଥିଲା । ସେ (ତାରୁର)
ତଥା ଗୁରୁଥର ଜୀବିତ ଦେବାରେ ସକାଳ ଦେ-
ଲିକୁ ଦ୍ଵାରା ଭଲ ହୋଇଥିଲା । ପଞ୍ଚତ କୁତ୍ତା
ଅରି ଉନ୍ନତିଶ ସଙ୍ଗୀ ବାବାକୁ ସଜରେ ତା-
ତୁରଣ୍ଣାକାରୁ ଥସି ହେବା ଚରୁଥିଲେ । ଉତ୍ତି-
ଦିଗାରୁ ପ୍ରତିଧନ ଅନେକ ଲୋକ ମୋଟାଲୁରୁ
ବାବାକିନ୍ତ ବିଦଃକୁ ସିବା ଅନିବା ଚରୁଥିଲେ ।
ବାବାକୁ ତାରୁର ପଗନବାରେ ସେ ସେହି ବା-
ଧରେ ହଂଶେଷରେ ବହୁଥିଲ ଯେ ଶତା
ବାହାର ଏପରି କାହିଁ ଦେଇଅବହି ।

ଦେଇ କି ଅନ୍ତିମାର୍ଗୀ ଏ ଦନ୍ତ ଏ ଗୁହା ର-
ପରେ କେବୁବାର ହୋଇଥାଇଲା ନାହିଁ ।

ମନ୍ଦିର ମଳିପତ୍ର ଦେଖ

କୁଳ ଧ୍ୟାନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଘ ୧୩ ଗ

ସ ୧୪ ଖ୍ୟା

ତା ୨ ଦିନ ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସବ୍ ଟଙ୍ଗ ମଧ୍ୟାହ୍ନ । ମୁ । ଟେଲି ବ ୨୨ ଜ ସବ୍ ଟଙ୍ଗ ସାଲ ଶତବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦିଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟମଧ୍ୟାହ୍ନ ଜାକମାସୁଲ୍ ଟେଙ୍କା

ପୃଷ୍ଠା ମହାରାଜାଙ୍କ ମୋଳଦିମାର ବିବରଣୀ
ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଥିବାରୁ
ଏସପ୍ରାଦରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ଅଧିକ
ମୋଲେଶିବାରୁ ପାଇଲୁ ନାହିଁ । ମହାରାଜାଙ୍କ ମୋ-
ଲେଶିବାରୁ ପାଇଲୁ ନାହିଁ । ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମଜରେ ତାହା
କରିବା ଏହି ସପ୍ରାଦରେ ଗୋପ ହେବ ଓ ଜଳ-
କରିବାକୁ ନିଷ୍ଠା ଆଗାମୀ ସପ୍ରାଦରେ ଜଣା-
ଯାହେବକୁ ନିଷ୍ଠା ଆଗାମୀ ସପ୍ରାଦରେ ଜଣା-
ଯାଇବାକୁ ନାହିଁ । ତାହା ଅବଗତ ହେବାର୍ଥ୍ୟକୁ ପାଠକ
ମାନେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବରଣୀ ପାଠକର ମତାମତ
ପ୍ରିରକରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଔମ୍ଭେମାନେ
ପ୍ରଥମରୁ କହିଥାଏ ଯେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ
ବିବରଣୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଇ ।

ଆଜି ଗଢ଼ିଲର କଥା ଦିନକୁଦିନ ଅଚିନ୍ୟ
ହେଲା ବି ସଦର ବି ମୋଟାଫଲ ସବୁଠାରେ
ବଜାର ଜେଜ ହେଉଥାଏ ଓ ଆଗାମି ବିଦ୍ୟାକ
ଫାର୍ମଲ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରସ୍ତା ହେବାର କୌ-
ଣ୍ୟକାରୀ ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ଲୋକଙ୍କର
ଶବ୍ଦିକଣଙ୍କ ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ଏଥିବେଳେ
ବଜାର ବିଦ୍ୟାକାର କଣା ଯାଏ । ଏଥିବେଳେ
ଯେମନ୍ତ ଜରୁ ଓ ଗ୍ରାମୀ ଅଧିକ ହେଉଥାଏ
ତେମନ୍ତ ଜଳକୁ ବାଖୁ ଅଛି । ଜଳର
ଅୟକାଂଗ ଦୂର ଓ ପୋକାର ଶୁଣିଗଲାଣି
ଲୁହୁରଙ୍ଗୁ କୁଥୁ ଉତ୍ତାଳିବାର ଅବତାର ନାହିଁ ।
ଏଥିରେ ବିପରିଗମ ଦୂରମାପ ଲୋକେ ବଞ୍ଚିବେ
ବଜାରଟିଲ କୋଥ ହେଉଥାଏ । ଏପରି ଗୁହ-
ମୟରେ ପୁଣି ଲୋକଙ୍କୁ ଶାକୁର ବନୋବସ୍ତୁ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ରାମରେ ଅନୁକଷ୍ଟ ହେବୁ ଏବର୍ଷ ଉକ୍ତ
ଶାକୁ ରହିଛି ହୋଇ ଅଛି ଉଡ଼ିଶାପ୍ରତି ଗର୍ଭୀ-
ମେଘୀ ଏଥର ବିରାଗ କାହିଁବ କରୁ କାହାନ୍ତି
ବୁଝା ଯାଇ ନାହିଁ । ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମଜରେ ତାହା
କରିବା ନାହିଁ ।

ଏସପ୍ରାଦରେ ଭାଇଶେଷର ଅବଶ୍ରାନ୍ତ
କରେ ଯେ ସମୟ ତାରିଖବାଦ ଥିଅଛି ତହିଁରୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରାୟ ଯୁଦ୍ଧ ନ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନର ଗୋଲଯୋଗ ଯାନ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।
ବୁଝିଯୀ ଓ ଇଂଲଣ୍ଡ ସଙ୍ଗରେ ସନ୍ଧର ନିୟମ
ଯେବେ ଯୁଦ୍ଘ ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ଓ ଏକପ୍ରକା-
ରରେ ତହିଁର ଅଯୋଜନ ହେବ ଅଛି ।
ଭାରତବର୍ଷୀୟ ମନ୍ଦିର ଲର୍ତ୍ତ ଘାଲିଷବଦ୍ୟ ଯୁଦ୍ଘ
ଇଲାକାକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପଦରେ
ହାର୍ଜୀଶାହେବ ନିୟମ୍କୁ ହୋଇ ଲର୍ତ୍ତଶ୍ଵେତଳ-
ଦ୍ଵାରା ଉପାଧି ଓ ମାନ୍ୟ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ତେଣେ
ବୁଝିଯୀ ସେମାନେ କିଛାବନୀ କରୁ ଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ଭୁବ୍ନେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଆଜିଥରେ ସୁନ୍ଦର କରିବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର କଥା ହୁଅଛି । ଗାନ୍ଧିଷ୍ମନାନ
କନ୍ଧୁଶ୍ଵରିନୋପଲ୍ସର ଶାସନବର୍ତ୍ତା ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଭୁବ୍ନେଶ୍ୱର ସେନା ଯେଉଁ କିଛାମାନ ଶୁଣି
ଥିବ ଥିଲେ ତାହା ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପୁନରସାର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେଣି । ଏଥିରେ କୋଥ ହୁଅଥାଇ
ଯେ ଇଂରାଜିଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବାରୁ ଭୁବ୍ନେଶ୍ୱର
ଅଜିଥରେ ଅପରାଧ ଚରଣକୁ ବୁଝିଯୀ କରୁବା
ଅଜିଥରେ ଅପରାଧ ଚରଣକୁ ବୁଝିଯୀ କରୁବା

ରେ ଅନ୍ଧ ଧାରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ।
ଏସମୟ ବ୍ୟାପାର ତାରତାକ ସବାଦରୁ ଜଣା
ସାଏ ମାତ୍ର ନିଷ୍ଠା ଠିକବୋଲି କୁହା ଯାଇ ନ
ପାରେ । ଆଉ ଅନୁଦିନରେ ପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥା
ଜଣା ପଡ଼ିବ ।

ଓଡ଼ିଶା ମେଡିକଲସ୍କୁଲ ।

ଗର ମୋମବାର ଏ ନଗରରୁ ମେଡିକଲସ୍କୁଲ-
(ତିବ୍ୟା ବିଦ୍ୟାଳୟ)ର ଶ୍ରଦ୍ଧାନ୍ତେ ବାର୍ଷିକ
ପାରିଜୋଷିତ ବିଭାଗ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କେତେ-
ବଳ ହାସପାତାଳାରୀରେ ସବୁ ହୋଇଥିଲା ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାନ୍ତେ ବନିଶନର ରେବନ୍ଦ୍ରା ସାହେବ ସା-
ପରିବ ଅବଜ ପ୍ରହର କରିଥିଲେ । ସବୁରେ
ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାନ୍ତେ ସହଜ ଏ ନଗ-
ରର କେତେବଳି ଇଂରାଜି ଦେଖାଯୀ ଭାବୁ-
ଲୋକ ଉପରୁତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସବାଳ ଦାର୍ଶା
ସମୟରେ ସବର ବାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ କର୍ତ୍ତ୍ତମ୍ଭୁତ୍ତ
ଶ୍ରଦ୍ଧାନ୍ତେ ତାଙ୍କୁର କ୍ଷିତିର୍ଥ ସାହେବ ବାର୍ଷିକ ବି-
ଜ୍ଞାପନ ପାଠ କଲେ । ତହିଁରୁ ଜଣାଗଲ ଯେ
ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଦ୍ୱାରା ବାର୍ଷିକ ଅର୍ଥବେଶନ
ସବୁ ଟଙ୍କା ସାଲ କା ୨୦ ରଙ୍ଗ ମାର୍ଜରେ ଗେଷ
ହେଲା । ଶ୍ରଦ୍ଧାନ୍ତେ ଦୂର ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ । ଦ୍ୱାରା ବାର୍ଷିକ ଅର୍ଥବେଶନ
କିମ୍ବରେ କାହିଁ ଲୋକଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ଅର୍ଥବେଶନ
କିମ୍ବରେ କାହିଁ ଲୋକଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ

ବର୍ତ୍ତନେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଙ୍କ
ଦୁଇ ଓ ଦୂରଜଣ ସ୍ଥାନାୟ ବୃଦ୍ଧ ପାଇଥିଲେ
ଅବଶେଷ କ ୧୦ ଟଙ୍କା ବିନାବେଳନରେ ଘରୁସ୍-
ଲେ । ଶୁଦ୍ଧମାନେ ସାଥୀରଣ୍ୟପେ ମନୋଯୋଗ
ଧୂର୍ବଳ ଶିକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତନେ ଏବଂ ସତର୍ହି ଦେଖା—
ଇଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ଉଲଲିପ୍ରତି ଶୁଦ୍ଧ-
କର ଅସ୍ଵକ ପ୍ରଣାମ ବର୍ତ୍ତନେ ଯଥା—

ଆନନ୍ଦଲଲ ବୋଷ, ଫଙ୍କାର ନାୟକ, ଲାଲ
ବେହାରୁଳ ସୟ, ଶେଷମୋହନ ଚନ୍ଦ ।

ଏ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ଅନ୍ତର ଜଣଗଲୁ ଯେ
ତେସ୍ମୀ ସର୍ଜନ କେଳିବଲ ତାଙ୍କୁ ବୋବର୍ତ୍ତ
ସାହେବ, କେଳ ସମ୍ମର ଉନ୍ଧେବକୁ ତାଙ୍କୁ ର
ଲେଥରୁଙ୍କ ସାହେବ ଏବଂ ସାରଟର୍ଗ୍ରେ କମିଶନର
ଡାକ୍ତର ହାବୀ ସାହେବ ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏ
ବିଦ୍ୟାଲୟ ସର୍ଜନଙ୍କ ଏବଂ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ
କର ସମ୍ମର ହୋଇଥିଲେ । ବିଦ୍ୟାଲୟ ପାଇ-
ରେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ବିଧା ଅବଧୁ ରହିଥାଏ ଓ
ତହିଁରେ ଛ ୧୦ ଟଙ୍କା ଶୁଦ୍ଧ ବିଧା କର ରହିଥିଲେ
ଏ ବାଲକମାନେ ସବ୍ଦା ଅପ୍ରେଜନ କରିବାର
ସୁଯୋଗ ପାଇବାରୁ ଅନ୍ୟ ବାଲକଙ୍କଠାରୁ ଉ-
କ୍ରିଙ୍କ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବାର୍ଷିକ ପାରତୋଷିକ
ଦାନ ସକାରେ ମଧ୍ୟ ରହିରୁ ମହାରାଜା ଟୁୠ୦୦
ଟଙ୍କା ଏବଂ ଗ୍ର୍ୟ ନିମାଇଚରଣ ବୋଷ ବାହାରୁ
ଗୋଟିଏ ପବେଠବେସ ଦାନ କରିଥିଲେ ଏପରି
ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଉତ୍ସୁଳେକଙ୍କଠାରୁ ଟୁୠ୦୦ଟଙ୍କା
ସମ୍ମରଣ ହୋଇଥିଲା । ଏପରି ମଧ୍ୟ ରହିରୁ ନ-
ହାବାଜା ଯେଉଁ ଏକବିଜାର ଟଙ୍କା ଦାନ କର
ଅଛନ୍ତି ତାହା ବିଲଗରୁ ପଠି ଯାଇଥାଏ ଯେ
ତହିଁରେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରୟୋଜନାମୟ କେତେକ
କ୍ରିବ୍ୟ ବିଧା ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଉ-
ତ୍ୱଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ କେତେକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହି
ବିଜ୍ଞାପନରେ ଲେଖାଅଛି ସାକାଶବିରୁ ତହିଁର
ହେଲେଖ କରିବାରୁ ଶାନ୍ତ ରହିଲୁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ର. ୧୦ହେଲ ଉତ୍ତାରୁ ଗ୍ରାମକୁ କମ୍ପେ-
ଶକର ସାହେବ ସଙ୍କ୍ଷେପରେ ଆଗାମୋବିଦ ବନ୍ଦ-
ରଣ କର ଗେଠିଏ କ୍ଷେତ୍ର ବିହୁଭାଗୀର କେନରଳ
ହାସପାଲ ଓ ଜହ ଉତ୍ତାରେ ମେଡିକଲ ମ୍ୟୁଲ
ଯେ ପ୍ରକାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲ ଭାବୀ ବର୍ଣ୍ଣନା
କଲେ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଲୟର କାର୍ଯ୍ୟ ସୂଚନାବୁପେ
ଶୁଳ୍କବାର ଦେଖି ପାଇବ ଫିନ୍ଡ୍ୟାର୍ଡ ଏବଂ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟୁର ଅଛି ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କଲେ
ଓ ବହୁଲେ ଯେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ବଜାଲାର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ଉଚ୍ଚମ୍ଭାନ ହେଉ ମାତ୍ର

କୌଣସି ଅଂଶରେ ପଣ୍ଡାର ଫଳ ମନ ହେବ
ନାହିଁ । ଶୁଦ୍ଧର ଭବିଷ୍ୟତ କଷ୍ଟପୂରେ ଚେ
କରିଲେ ଯେ ଯଦ୍ୟପି କି କଞ୍ଚାଳକ ପ୍ରକାଶ
ଆହାଜର କୌଣସି ଦେଖ ନାହିଁ ତଥାରେ
ଆହାଜ ବିବେତନାରେ ଓଡ଼ିଗାର ଚିହ୍ନାଳମୟ
ମାନଙ୍କରେ ଏଦେଶୀଯୁନ୍ନେକିଛୁ ନୟକୁ କରିବ
କିହିତ ଅହର କେ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉତ୍ତମାନେ
ଯେ ଗେଜା ଲଭ କଲେ ଫିନଗଃ ସରକାର
କର୍ମମାନ ପାଇ ପାଇବେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶେଷ ହେଲାରୁ ସବୁ ଉଚ୍ଚ ହେଲା
ଆମ୍ବେମାନେ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉଦ୍‌ଦିତ ଦେଖି
ଅଭ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରିଯ ହୋଇଥାଏ ଓ ତହିଁପାଇ
ଏଥର ଝାପନକର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀପୁରୁ ରେବନଥାରାହେବ
ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦିତକର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀପୁରୁ ତାକୁର ଶ୍ରୀଶ୍ରୀରୂପ
ପାହେବଙ୍କୁ ଅଧିକ୍ୟ ଧର୍ମବାଦ ଦେଉଥାଏ
ରେବନଥା ପାହେବଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦିତ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ମଧ୍ୟରେ ଏହିଠି ସମ୍ମାନସୁରର ହୋଇଥାଏ ଓ
ଜାହା ଯେ କେବଳ ତାକୁର ଶ୍ରୀଶ୍ରୀରୂପପାହେବଙ୍କ
ଅଧିକବାୟୁ ଓ ଯତ୍ନର ଫଳ ଅପର ଏହା
ସମ୍ମାନାଧାରଣରେ ବିଦିତ ଅଛି ।

ଅମୂଳନଙ୍କର ଯାଜପୁରସ୍ତ୍ର ସନ୍ଦିଦ୍ଧାତା
ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାରୁଣକାଳ ଭିପ୍ର
ସ୍ଥିତ ଦେଖି ଲୋକମାନେ ନିଭାନ୍ତ କାରର
ଅଛନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟ ମାନମାସରେ ଶନ ଚଳନହୁଏ
ଦୁର୍ବିଷ୍ଵର ଆଶକ୍ତା ହୋଇଥାଏ ଓ ଗୁରୁତର
ଦର କମଣିଶ ଭାଗୀ ହେଉଥାଏ । ଏ ଯାଜପୁର
ସହରରେ ଟକ୍କାକୁ ମୋଟ ଗୁରୁତ ସେ ୧୦ ର
ଓ ସବୁ ସେ ମାତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥାଏ କଣିକିଆ-
ମାନେ ବିଶେଷ କଣ୍ଠରେ ଦିନପାଇ କରୁଥାଇନ୍ତି
ସଦର ସହରମାନଙ୍କରେ ଭାଗୀ ଅଖକରେ
ଗୁରୁତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥାଏ କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟସଲରେ
ଲୋକମାନେ ଧାନ ଗୁରୁତ ଖରିବ କରିବାକୁ ନ
ପାଇ ସମୟେଁ ଅନାହାରରେ କାଳ କଟାଇ
ଅଛନ୍ତି ଏବର୍ଷ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଶଷ୍ଟ୍ୟ ଫୁଲ୍ଲି
ହୋଇଥିଲେହେଁ ବିଦେଶକୁ ରପ୍ତାନ କଣିକିଆ-
କର କାଳ ହେଲା ଏପରି କଟିନ ସମୟରେ
ଗବ୍ରିମେଞ୍ଜ ଲାଇସେନ୍ସ ଟାକ୍କ କାଶ କରୁଥୁ-
ବାରୁ ଲୋକମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଭାବ ଅଛନ୍ତି ।
ଦ୍ୱାରା, ଲୋଭତାରେଗର ପ୍ରାଦୁର୍ବାବ କମଣଃ
ଦୂରି ହେଉଥାଏ । ଏ ନଗରବାସୀ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର
ଗୋଟିଏ ଗାରି ଏକ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରପରିକାର ବାହୁମା
ପ୍ରସବ କରୁଥିଲା, ତଳ୍ଟ ବାହୁରର ଦୂରଗୋଡ଼ା

ମୁଣ୍ଡ ଦୂରଗୋଟି ଲଙ୍କୁଳ ଓ ଛାଗୋଟା ଗୋଳ
ଥିଲା । ପ୍ରସବମାତ୍ରେ ମୁଢି ହୋଇଅଛି । ଏବର୍ଷ
ଆମଫ୍ରେଲ ଏ ଭରତରେ ମୋଟେ ଦେଖା ନାହିଁ
ବିର୍ତ୍ତମାନ ଅସହ୍ୟ ଗ୍ରାସ୍ତ ଆରମ୍ଭ ତଥାଇଥିବାର
ଦେଖି ନାନାହିଁ ସେଇ ଜ୍ଞାତ ହେବାର ବୟ
ହେଉଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଗର ସୋମବାର ଅମୃତାନନ୍ଦ ନନ୍ଦନ
କମିଶୁର ଶ୍ରୀକୃତ୍ତ ସ୍ଥିଥାଦେବ କାର୍ଯ୍ୟଭାର
ପ୍ରତିଧା କଲେ । ଶ୍ରୀକୃତ୍ତ ରେବନ୍ଧୁଷାଦେବ
ଗରକାନ୍ତ ଏଠାରୁ ଯାହା କଲେ । ଆଉ ଯେ
ଏ ପ୍ରଦେଶକୁ କମିଶୁର ହୋଇ ଅସିବାର
ସମ୍ବାଦନା ନାହିଁ ହୃଠାରୁ ଫେର ଅସିଲେ ସଦ-
ରରେ ରହିବେ ।

ପୁଣ ସାଜାକ ମୋକଦମା ରେସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶ୍ରୀମତ୍ର ଏକଟିଂ ଜଳ ତିକନ୍ତ ସାହେବ ଏଠା
ଆତିସନ୍ତର ଜଳ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ମାକଣ୍ଠଳ ସାହେବ ଅଦ୍ୟ ଏଠାରେ
ପହଞ୍ଚ ଜଙ୍ଗ କର୍ମର ଗର ନେବାର କଥାଅଛି ।

ଗନ୍ଧ ଦୋକପୁଣ୍ଡିମା ସତ୍ତରେ ଏ ନଗରରେ
ଅକୁଣ୍ଡି ହୋଇ ସମ୍ବଲ ଉର୍ଦ୍ଦୁରାତ୍ମା ହେବଳ
ଗନ୍ଧ ଶୁଭୁବାର ଅପରାହ୍ନ ବାଳରେ ବଚାସ
ସହିତ କଷାହ ହୁଣ୍ଡି ଦେଲା । ଏଥିରେ କହିମାଦ
ଗ୍ରିଷ୍ମ ନିବାରଣ ହୋଇ ନାହିଁ ।

କେଉଁଠର ମହାରଜା ଏବଷ୍ଟୁଦ ହେଲା
ଏ ନଗରରୁ ଥିବାରୁ ଶାୟଳ ରେବନ୍ସା
ସାହେବଙ୍କଠାରୁ ବଦ୍ୟ ନେବା ଏବ ଘର
ସଜାନ୍ତର ମୋକଦମା ଦେଖିବା ଏହାକର
ଆଗମନର ଚାରଣ କୋର କଥିବ ହୁଅଇ ।

ବନ୍ଦ କାନ୍ଦୁ ଏଇ ମାତ୍ରେ କଟବରୁ ମରିଚ-
ପୀପ ଏହି ମାନ୍ଦୁକ ପ୍ରଦେଶକୁ ଏକଳଷ ଗଲିଯା
ଦିକ୍କର ଟଙ୍କାର ଧାନ ବିଭିନ୍ନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଗଣ୍ୟ ବସ୍ତାମା ହୋଇ ଥିଲା ।

ଗନ୍ଧାର ତା ୫୮ ରଜଠାରୁ ସିମ୍ବ ଦିବାର
ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ମେହି ରହିରେ ମହା
ମାନ୍ୟ ବଦ୍ରୀର କେନ୍ଦ୍ରର ସାହେବ ଏକ
ଭାବକ ସମ୍ରକ୍ଷଣାଧାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କେ ଯାହା
ବଲେ । ଏହି ମାର ମୟରେ ଲେପନକାଳରବ୍ରତୀର
ଦାର୍ଶନିକୁ ସିବେ ଦୋଷ ଶୁଣା ଯାଇ ଅଛି
ସୁରମ୍ଭୁ ଏଥର ବଳିତା ଦିନିକାଳ ସବାରେ
ନିଷ୍ଠା ହେଲା । ମାର କଥାକ ଦୁଆରୀ ଯେ ଉଦ୍‌

ରେ ଅରଦିନ ସକାଳକୁ ତାହାର ନାତ ଚଲ
ଏବଂ ଗଣ୍ଠର ଅନେକ କୁଣଳ ହୋଇ ଥିଲା ।
କୁଣଳକୁ ଘୋଟଣା କଲ କୋଇ ଥିଲା ତଥୁଁ
ଉଦ୍‌ବାର ଅର ପାଞ୍ଜଖଣ୍ଡ ସୋଲ ବାହାରିଲା ଓ
କୁଣଳ ଦେବାରେ ଫେର ପରସ୍ପାର ହୋଇଗଲା
ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରତିଦିନ ଦୂର ଚନ୍ଦିଥର ଲେଖାଏ
ହେଉ ଥିଲା ତହିଁରେ କହି କଷ୍ଟ ନ ଥିଲା ।
ଘୋଡ଼ା ଯା ସବୁ ରଙ୍ଗ ଦିଶୁଥିଲା । ପଢ଼କୁ ମନ
ହେଲ ତେ ଦୂର ଏକଦିନ ଛଜ୍ଜା କୃତ ହେଉ-
ଥିଲା । ସେ କୃତ ଏ ଦେବର ସାଥୀରଣ କୃତ
ପ୍ରାୟ ଥିଲା । ପଢ଼କୁ ଧନ୍ୟବାଦର ବାଜ ଜନ
ଦେବାରୁ ତହିଁର ଦୂରଦିନ ମଞ୍ଚରେ ଜାହାର
ମୁରୁ ହେଲା । ଏ ବାଜ ସାମାଜିକ କାରାଗାରୁ
ହିଅର ଏ ପୁଣ୍ୟ ଘୋଡ଼ାଯାହାର ଗଣ୍ଠର ଦୂର-
ଦେବାର ଦୂର ଦୂର ଏ ବାଜ ତାତ ଦେବାର
ଜଣାଯାଏ । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ବୟସ ଅଧିକ ଥିଲା
ଜାହାର କୋଷ ବୁଢ଼ି ହୋଇ ଥିଲା ଏବଂ ଧୂରୁ-
ଷାଙ୍କ ମନ୍ଦ ବିକଳ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାଣ ହୋଇଥିଲା
ପୁରୁଷଙ୍କ ଧୂରୁଷର କାର୍ଯ୍ୟ ବରହାକୁ ଅନ୍ଧମ
ହୋଇ ଥିଲା । ମଳହାରରେ ଘୋଲ ପୂର୍ବ-
ଦେବା ଓ ସେହି ସୋଲର ଉପରଭାଗ ଜରଣସ୍ଥୀ
ଥିବାରୁ ଜାହା ଉତ୍ତରକୁ ଯିବାବେଳେ ମଳହାର
ବାଟ କୁଣିତିବାରୁ ପାତା ଅଧିକ ହୋଇ ଥିଲା ।
ମଳହାର ମଳକଣ୍ଠକ ଗେଗରେ କଣ ସିବାର
ବିଧାନ ଅଛା । ତହିଁରେ ଅନେକଦୂର କଣ୍ଠାୟାଏ
କିନ୍ତୁ ସେପକାର କାହିଁଦେବା ସାମାଜିକ ନୁହଇ
ଯେତେ ଘୋଲ ବାବାଜିହେଠରୁ ବାହାର ଥିଲା
ଜାହା ଅନାୟାସରେ ଏବ ଲେବର ଫେରୁରେ
ରହ ପାରେ ତହିଁରେ ପ୍ରାଣ ବଂଗୟ ହେବ
କାହିଁ । ସୋଲରେ ତେଲ ଅଥବା ତବି
ଲିଙ୍ଗର ଦେଲେ ସହଜରେ ମଳହାରବାଟେ
କୁଣିତ ତହିଁରେ ପାତା ହେବ ନାହିଁ ।
ଘୋଲ ଯେତେବେଳେ ବାବାଚି ଦେବରୁ ବାହା-
ରୁ ଥିଲା ତେଜେବେଳେ ବାହାର ଫେରୁରେ
ମଳ ବରି ଦେଲେ ସେ ଯେମନ୍ତ କୁଣାର
ଆଏ ସେହିପରି କୁଣାର ଥିଲା । ବାବାଜା
ପ୍ରତିଦିନ ଦୂର ଓ ସଜ ସାଗ ଆନନ୍ଦିଲା । ବାବା-
ଜାକ ମୁରୁ ଉଦ୍‌ବାର ଜାହାକ ଦେବ ତାକୁର
ଜାନାରେ ତାର ହୋଇ ଜାହାରକ ହୋଇଥିଲା ।
ଜାହାରକ ସମୟରେ ମହନ୍ତ ନାହେୟଣ ଦାର
ଉପରୁକ ଥିଲେ ବାକୁ ଉପରାନ୍ତ ବିଦ୍ୟାଗର
ଅସି ନ ଥିଲେ । ମହନ୍ତ ନାହେୟଣଦାର ମୂର୍ଦାର
ଦେବ ଦେବା ପ୍ରାମରେ ବସିବା ଓ ଜାହା

ଦେଖିବାକୁ ଦୂଶା କରନ୍ତି ନାହିଁ ତାଙ୍କର
ବିଗେଷ କୁଣ୍ଡପାର ନାହିଁ ସେ ଗେଡ଼ିରେ
ମୋଳା ପିନ୍ଧି ଇତ୍ୟାଦି ।

ଏଥେ ଉତ୍ତାରୁ ପୁଣ୍ୟ ସିଦ୍ଧିଲବର୍ଜନ ତାତ୍କାଳି
ବି, ଏମ, ଶୁଷ୍ଟିଙ୍କର ଯୋବାଜନକା ହେଲା ।
ଗୁପ୍ତ ମହାଶୟୁ ମୃତ୍ୟୁକିର ଅବସ୍ଥା ଯେତୁମୁଁ
ଦେଖିଥିଲେ ତାହା ଲେଖି ପଠାଇ ଥିଲେ ତେ
ଚର୍ଦ୍ଦାର ତଥାରକ ରିପୋର୍ଟ ଯାହା କରିଥିଲେ
ଯେ ସମସ୍ତ ଜୀବିକ ବଳେ ଓ ବହିଲେ କି
ବାବାଜ ଯେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଥସିଥିଲୁ ଜହାଂରୁ
ବିଶ୍ଵବା ଅଧେଷ୍ମା ମରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅନୁକ
ତଣା ପଢ଼ୁଥିଲା । ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ଧନୁଞ୍ଜାଳ
ବାଜ କିଣ୍ଡିଯୁ କର ଥିଲେ ଜହାଂରେ ତାହାଙ୍କର
ନିଶ୍ଚାସ କନ ହୋଇ ପ୍ରାଣ ବାହାର ଯାଇଥିଲା ।
କେମ୍ପଣ୍ଡିତଙ୍କରେ କହିଲେ କି ଏହି ଏକ
ପକାର ପାତା ସତତରୁପେ ଅଛିନ୍ତି
ଶୁଭୁତର ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସବୁମିଳି ସାନ୍ଦାଳକ
ହୋଇ ଥିଲା ଯେତେପରିବାର ଯହଣା ବାବାଙ୍କରୁ
ଦିଆ ଯାଇ ଥିଲା ତହାଂ ମଧ୍ୟରେ ଘୋଡା ଯା
ଅଜ୍ୟନ୍ତି ଶୁଭୁତର ଥିଲା । ଏହିପରି ଆଜ
ବେଳେ କହିଲେ ସମସ୍ତ ମନେ ପଢ଼ି ନାହିଁ ।

ଏହିଦଳ ଅସମିନ୍ଦ୍ର କାଳରେ ଆଶମିନାନଙ୍କ-
ଠାରୁ ଜବାବ କିଆଗଲୁ ଅର୍ଧାଚି ସେମାନେ
ମାକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ ସେଉଁ
ଜବାବ ଦେଇଥୁଳେ ଭାବା ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ
ଦିଆଗଲ ଓ ଠିକ ଥକାର କହିବାରୁ ଭାବା
ଲେଖି କିଆଗଲା । ଏହି ପ୍ରକାରରେ ମନ୍ଦେଇ
ପଛର ମୋକଦମା ଶେଷ ହେଲା ଓ ଏହାନ
ଶେଷ ହୋଇ ଅନିଥିକାରୁ ଏହଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ସୁବିତ ଭାଲୀ ।

ଗୋମକାର ଦିନ ପ୍ରଥମ ବଢ଼େଇରେ
ମାଜ୍ୟବିର ଲବାନ୍ସ ପାହେବ ବାରଷୁର ଆହା-
ମିଳ ପଞ୍ଚବୁ ବକ୍ତୁଗା ବଲେ । ଏହାଙ୍କ ବକ୍ତୁଗା
ଶୁଣିବା ସବାରେ ଅନେକ ଉତ୍ସବେଳେ ବଳେ-
ରିକୁ ଆସିଥିଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଛଂକତ ରତ୍ନ-
ଲେବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଲେବ୍ରତ ବିଜନ ପାହେବ
ଓ ମବ୍ରତ ବାଲ୍ପ ସାହେବ ଉପରୁତ ଖଲେ ।
ବକ୍ତୁତାଟ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଦାର୍ଢ ଓ ଉତ୍ସବେ ଯ ଏହିଶାଖା
ବାଲ ଲାଗିଥିଲା । ପାହେବ ଯେଇଁ ଘରେ
ବକ୍ତୁଗା ବଲେ ଜାହା ଶୁଣିବାକୁ ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରାଚି-
କର ହୋଇଥିଲା ଓ ଅନେକ ଶୁଣି ବୋଲାଇ
ଓ ଉତ୍ସବୁ ସୁତ୍ରମାଳ ସେ ଦେଖାଇଥିଲେ ।
ଏତେ ଉତ୍ସବକୁମାର ଯିଶ୍ଵର ବିକରଣ ଦେବା

ଅମୁମାଜଳ ପକ୍ଷରେ ଦୃଶ୍ୟାମ ବ୍ୟାପାର ଅତ୍ୟଳ
ଓ ଦୂର୍ବଳ କଷ୍ଟଧୂ ସେ କଲୁଗାଟି ଲେଉଛି କେ-
ବାର କୌଣସି ଉପାୟ ହୋଇନ ଥିଲ ତାହା
ହୋଇଥିଲେ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା ଅବ୍ୟ
ପ୍ରାନ୍ତ ରୋକେ ପାଠ କର ନକ୍ଷା ତୁପୁ କରିଲେ
ନିଷାଗ୍ରା ବେମନ୍ତ ନିଷାକଗର ମୋର ଶ୍ରେଣୀ
ଗାରେ <ହାଜର ବିପରୀ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏକ
ଏହାଙ୍କର ପ୍ରଦତ୍ତର ଉପକାର ଥିଲ ଏବମ୍ୟ
ପ୍ରଥମେ ବ୍ରତୀବା କର ଚାରି ବାହେବଳ ଶ୍ରେଣୀ
ବିଷୟକ ସ୍ତ୍ରୀକରୁ ଏକବିଗ ପାଠର
ସିରକୁ ସମର୍ଥ କଲେ । ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ନିଷାମନାକ
ରକ୍ଷା କରିବା ପକ୍ଷରେ ନିଷାକା ବେମନ୍ତ
ତୁଳିବୁଥେ ଯକ୍ଷିବାକୁ ଓ ହିନ୍ଦୁମନଙ୍କ ନିଷାକରେ
ତାହାଙ୍କର ବେମନ୍ତ ସମ୍ମାନ ଅଛି ତାହା ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଜାହାନ୍ତରେ । ଜାହାନ୍ତରୁ ମୋହଦ୍-
ମାର ବିବରଣ ନିଷାକରେ ପ୍ରବେଶ କର ପ୍ରଥମେ
ମୁକ୍ତେର ପକ୍ଷରୁ ଅଗର ହୋଇଥିବା ସାକ୍ଷାତ୍
ପ୍ରମାଣର ଆଜଳତନା କଲେ ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରମାଣ
କେବଳ ମୃତ ବିଦୁଦାସ ବାବାଙ୍କର ମୋହଦ୍-
ମାର ଆତ୍ମା । ସେ ତଥାର ମାଜଫ୍ତୁତୁ
ବାହେବଳଠାରେ ଯୋବାନବନୀ ଦେଇଥିଲେ ।
ଏହିଥରୁ ଯୋବାନବନୀରେ ଯେବେ ଅମେଳ
ଅଛି ସେହିମୟକୁ ଲକ୍ଷ କର କରିଲେ ଯେ
ବିଦୁଦାସ ପ୍ରଥମେ ଯାହା କରିଥିଲ ସଜ୍ଜି
କରି କିମ୍ବା କିପରିତ ହେବେ କଥା କହିଅଛି ଓ
କରେ କଥା ଫେର ବଦଳ କରିଅଛି ଯେମନ୍ତ
ମୋହଦ୍ମାକୁ ନିମଶ୍ଶ ସଜ୍ଜାର କଟିନ କର
ଯିବା ତାହାର ଅତ୍ୟାୟ ଥିଲ । ମୁହୂବାଜରେ
ତାହାଠାରୁ ଯେଉଁ ଯୋବାନବନୀ ବିଆୟାର
କରି କହିରେ କେବଳ ପୂର୍ବର ଯୋବାନ-
ମିକୁ ପଂଖୋଧକ କରିବା କହି ଆଜ କହି
କି ନାହିଁ । ଏହାକ ସବାପେ ଯୋବାନବନୀ
କରିଲ ଆଜଳକ ନ ଥିଲ । ସେ ପ୍ରଥମେ
ହିଥର ସଜ୍ଜା କରେ ତାହାକୁ ଲଜଳା କରି
ତ ମାରିଲେ ଓ ତାହା ମୁହରେ ମୁହ ଦେଲେ
ହିତାରୁ କରିଲ ବିଜମାନେ ତାହାକୁ
ଜଳା କଲେ ଓ ଜଣେ ଦୀତତାହା ମୁହରେ
ଯା ଦେଲ । କାହା ପାଶରେ କିତା ହୋଇ-
ଗି ଓ ତାହାକୁ ଲେବନ୍ଦାନେ ମାରିପାର
ଯୁଦ୍ଧାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ କହିଥିଲ ତ । ୧୦ ଏ

ଏହି କାଳରେ ପରିଷାର ସହିତ କାଳରେ କାଳରେ କାଳରେ କାଳରେ

ଅଛିରକୁ ଉତ୍ତଳନୟପିକା । ରା ଶ ରଖ ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ ୧୯୭୮ ମସିଦା ।

(ଅନ୍ତିମ ଉତ୍ତର)

ପରେ କହିଲୁ ଜୀ ୧୦। ୧୩ ଶାହାକୁ ଧରି
ଥାତା ଦେଲେ । ସମୟ ଆଗମିମାନଙ୍କୁ ଧରି
ଦେବା ସବାପେ ଏପରି କହିଥିଲା । ସୁଧା ବଜା
ଛାତଙ୍କ ପଣେ ମିଶି ଏବନ୍ତିକୁ ପାତା ଦେବାର
ଅଳ୍ପକୁ ଅସମ୍ବକ ବୋଲି ସେ ଅନେକ ସୁଲି-
ପ୍ତାର ଦେଖାଇଲେ । ବ୍ୟାଜା ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତର ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଓ ବୈରଗୀ ମଧ୍ୟ ହନ୍ତୁମିଳିନ୍ଦାରେ ମାନ୍ୟମାନ୍
ବନ୍ଧୁ ଜାହାକୁ ରତା ଥାତା ଦେବାର ଅହୋଇ
ଅସମ୍ବକ ସୁତି ଏମନ୍ତ ବଠିନହନ୍ତୁ ଶାତଙ୍କଙ୍କରେ
ମିଶି ମାରପିଟ କରିବା ଅନ୍ତର ଅସମ୍ବକ । ହାତ
କିମ୍ବା ବିଶ୍ଵା ଅଗଣାକୁ ଅଧିଳେ ଜାହା ଅପବିଷ
ହେବ ଏବ ରତରକୁ ହାତ ଓ ବିଶ୍ଵା ନେଇ
ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଘୃଣାର
ଶିଷ୍ୟ ଓ ଜାହା କହାଚି ସମ୍ବକ ହୋଇ ନ
ଥାରେ । ଶିକ୍ଷୋଟ ବିଷୟରେ ବାରଷ୍ଟରାହେବ
ଅଛେବ ସୁନ୍ଦର ସୁଲିମାନ ଦେଖାଇଲେ । ସେ
କହୁଲେ କି ଏବେ ଅନନ୍ତର ସର କେବଳ
ଗୋଟାଏ ମରାଇର ଅଳୁଆ ଥିଲ ଜହିରେ ସେ
ବନ୍ଧୁକୁ ଯୋଗ୍ୟିବା ମାଦରେ ମାରପିଟ ହେଲ
ଓ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମାରପିଟ କଲେ ଓ
କହୁଯାଇବୁ ପୂର୍ବରୁ ସେ ତକ୍କ ନ ଥିଲ ।
ହଠାତ୍ ଦିପକ ପଞ୍ଜି ଏ ଅକସ୍ମାରେ ହେ
ଯେ ସମୟ ଅପର୍ଯୁମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତିହି-
ଥିବ ଏହା କିଶ୍ଚାମ କରିବା ବଜ ବଠିନ ଅଟଇ
ହାଥାରଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଜାହା ହୋଇ ନ ଥାରେ ।
ସେ କେବଳ ସମସ୍ତଙ୍କ ଚିହ୍ନ ଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହେ
କେଉଁ ବନ୍ଧୁ କି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି ଜାହା ସୁବି
ଶିଶ୍ୱ କର କରିଥାଇ । ଏକବନ୍ଧୁ ପିଠିରେ
ପ୍ରହାର ବର ଜାହାକୁ ଛିପର ଦେଖିଲୁ ଯେ
ଶିଶ୍ୱକାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲା ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଘୋଲ
ପୂର୍ବଲୀଲ ଜାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଅଛି ବିନ୍ଦୁ
ଯେପୁଣ୍ୟଲେ ଜାହାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି କି
ଜାହାର ଅଗ୍ରକୋଷ ନେଇ ପରି ବଜ ଥିଲ
ସେ କୁଳେ ସମ୍ବକ ହୁଅର ଯେ ଜାହାକୁ ଚିକ
କର ପକାଇଲେ ଅଗ୍ରକୋଷ ମଳଦ୍ୱାରକୁ ଗେଥ
କରିବ ସୁତରୁ ମୁହମାତ ନ ପକାଇଲେ ଘୋଲ
ଅସିଲବାକୁ ସୁଦର୍ଶା ନ ଥିଲ କେବେ ଯେଉଁ-

ବେଳେ ସୋଲ ପୂର୍ବମନ୍ଦିର ଜାହାକୁ ସେ ବିପରି
ଚିହ୍ନିଲ ? ପୁଲିସ୍ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ହାସ-
ପାଗାଳକୁ ଘେରିଗଲେ ଜାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ
ଜ ଏ ଶାଖାମେକୁ ବାହୁଦେଲା । ବିପରି ଜା-
ହାଙ୍କ ପାତ୍ର ସମୟରେ ମନେ ରତ୍ନଥିଲ ଓ
ବିଲକ୍ଷଣ ବା ଭାବ ଦେଖି ଜାହାଙ୍କ ଚିହ୍ନିଲ
ଜାହା ବହୁ ମୃତ୍ୟୁକୁ କହ ନାହିଁ । ବେଳି ବି-
ବ ଜାମ ଏଇବି କହୁଥିଲ ଅଥବା ସେହି ବୁଢ଼ା
ଓ ସେହି ନୂଜିଯା କହୁଥିଲ ଇନଖେକ୍କିରଳ
ଯୋବାନବନ୍ଦରୁ ଏଇବି କଣ ଯାଏ । ଏପରି
ତିହୋଟକୁ ସନ୍ଦୋଷକଳନକ ବୋଲିଯାଉ ନ-
ପାରେ ଓ ଏଥୁପରେ କର୍ତ୍ତର କର କର୍ମ
କରିବା ବଜ କଠିନ ବନ୍ଧାପାର । ମୃତ୍ୟୁ ବାଳର
ଯୋବାନବନ୍ଦରୁ ମାତ୍ରବର କର ଯେତିବା ମଧ୍ୟ
ସବୁ ସମୟରେ ବିବ୍ରତ ହୁହଇ । ମୃତ୍ୟୁ ବା-
ଳରେ ପରକାଳ ଉପରେ ଲୋକର ଦୃଷ୍ଟି ରହଇ
ଏଣୁ ସତ୍ୟ ବୋଲିବାର ଅଣା ହୁଆଇ । କିନ୍ତୁ
ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଓ ପଞ୍ଚାବର ଏହି
ମନ୍ଦିରମାରେ ଦେଖା ଅଛି ଯେ ଏହି କଣ
ମରିବାବେଳେ ଦାଉ ସାଥ୍ୟବା ଇଚ୍ଛାରେ ଅପଣା
ଗନ୍ଧମାନଙ୍କ ଦୋଷରେ ପବାଲଗଲ । ଏହି
ସମସ୍ତ କାରଣରୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରମାଣକୁ ଦିଗ୍ବୀଷ
ଯୋଗ୍ୟ ଥିବାର ବୋଧ ହେବା ଅରମ୍ଭକ ଓ
ଏଇବି ଭାବ ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରମାଣ ଥାଇ ବିହୁ ନାହିଁ ।
ଅନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟରେ ଗୋପିଷିଂହ ଓ ବାବାକୁ-
ଳର ଗ୍ରହଣ ଭକ୍ତ । ଏମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ
ବାରଷ୍ୟର ସାହେବ କହିଲେ ଯେ ଗୋପିଷିଂହ
ପ୍ରକୃତରେ ଧେରଇ ହୋଇଥିଲେ ପୁନାଜିତୋତ୍ୱ
ବାବାଜିଙ୍କ ବିକଟକୁ ବାହୁଦିନ ଗଲ ଓ ସେ ବି-
ବୁଦ୍ଧ ଭଗବାନପୁର ମଠ ବାବାଜିଙ୍କ ତାତିବାକୁ
ବହୁଲେ ଓ ବିରୁଧେ ଅବା ଜାହା ଜାଣିଲେ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ । ଯେବେ ପ୍ରକୃତରେ
ଗୋପିଷିଂହ ଯାଇଥାଏ ଭେବେ ପୁନାଜିତୋ-
ତୋତ୍ୱ ସିବାର ପ୍ରଧୋଜନ କି ଥିଲ ଏହି ସେଇ
କିନ୍ତୁ ଏକ କଗର ମଧ୍ୟରେ ପୁଲିସ୍ ଥାନା କି-
ଟକ୍କରେ କାହାରକୁ ପାତ୍ର ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା
କରଇ ସେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶି ରୂପେ ଚିହ୍ନିତ
ହୁଏଥାଏ ଚପରିଷିକୁ ପଠାଇ କାହାକୁ ତକାଇ

ଅଣିବା ଏକ ଜାହା ସଙ୍ଗେ ଚରକ୍ଷଣ ମୋତ
ଆସିବାକୁ ଦେବା ଏକ ସେମାନଙ୍କୁ ପିଣ୍ଡାରେ
ବିଶାର ରତ୍ନବା ଅବମୃକ । ଆଜୁ ବୁଦ୍ଧିର ମୋକ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏମନ୍ତ ବରବ ନାହିଁ । ଗୁହା ରଙ୍ଗାର
ଅପରଥ ବରବାକୁ ବିବ ବିବ ଏବଂ ବାବାଙ୍ଗ
ମଧ୍ୟ କାହିଁବ ଗୁହା ସଙ୍ଗେ ବର ଆଣିବେ ? ଏ
ଗୁହାମାନେ ଯେବେ ଆସିଥିଲେ ଭେବେ ସିଂହ-
ଦୀରଠାରେ ବଦଳ ନ ଥିଲୁ । ସେଠାରେ
ଥିଲେ କରେଣ୍ଟ ହେବାର ଦେଖିଥାନ୍ତେ ଓ
କରେଇ ଯେ ବାସୁଦରେ ହୋଇଥିଲ ଜାହା
ସେହି ଛଳିବାର ବନ୍ଦୁବଳ କହିଅଛି । ପୁଲିଷ
ବର୍ଣ୍ଣଣୀ ଗୁହାମାନେ ଏ ମୋଦିଦମାକୁ ଗଢ଼ି-
ଅଛନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣର କର୍ତ୍ତା-
ଯାଇ ନ ପାରେ । ପୁଲିଷ ମୋଦିଦମା ଗଢ଼ିବା-
ରେ ଯେମନ୍ତ ଉପର ଜାହା ବାହାରିବୁ ଅଛି-
ଦିଇ ନାହିଁ । ସୁଧାଂ ଲେଞ୍ଚୁକ୍ଷଣ ବବର୍ଣ୍ଣର ଗତ
ବର୍ଣ୍ଣ ବିଜ୍ଞାପନ ଦୃସ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥୋତ୍ତମ
ନିନାବରାଥକୁ । ପୁଲିଷର ଗଢ଼ି ମୋଦିଦମାର
ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ବାହାର କରିବା ଅପେକ୍ଷା
ମୋଦିଦମା ପଢ଼ିବା ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଅଧିକାର
ପୂରକ୍ଷଣ ବନ୍ଦୁବଳ ଓ ହେଉ ବନ୍ଦୁବଳ
ଓ ସବୁ ଉନ୍ନାଶେକ୍ଷଣୀମାନେ ଯେପରିବାର
ଅବଜନ ଯୋବାନବନୀ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଜହିରୁ
ପୁଲିଷର ବିଦ୍ୟା ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି । ପହେ
ପୁଲିଷଦ୍ୱାରା କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିମନ ହୁଅଇ ଏଥିପାଇ
ଜଣେ ବିପୋତ ଜାହାଙ୍କ ସରରେ ଆସିଅଛନ୍ତି
ନୋହାଲେ ବିପୋତ ଅବିର ଅନ୍ୟ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରଯୋଜନ ଦୃଷ୍ଟି ହେଉ ନାହିଁ । ପୁଲିଷର
ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଖ ଦେଇ
ତାକୁରକ ଯୋବାନବନୀର ଉଦ୍ଦେଶ ବର
ବହିଲେ ଏହାଦ୍ୱାର ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ
ଯେ ଜାହାକୁ ସାନ୍ଦାରକ ପାତା ଦିଆ ଯାଇଥିଲ
ଓ ଯେବେ କି ଜାହାର ମୂରୁ ହୋଇଅଛି
ଭେବେ ଉକ୍ତ ମୂରୁ ସେହି ପାତା ହେବୁରୁ
ନିଶ୍ଚୟ ଦୃଚ୍ଛିଅଛି ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ।
ଏ ଉତ୍ତାକୁ ଏ ମୋଦିଦମାର ଆଇହାପିତିର
ବିଷୟର ଅନେକ ଉତ୍ସବର୍କ ବର ବହିଲେ
ଯେ ଏ ଅପରଥ ଧା ୩୦୦ ର ମଧ୍ୟରେ ଆସ
ନାହିଁ । ପୁଲିଷର ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତାର ରିପୋର୍ଟରୁ

ଧ୍ୟାନକର୍ତ୍ତଙ୍କ ଉଚ୍ଛବିଗର୍ହ କର ଦେଖାଇଲେ
ଯେ ଉଚ୍ଛବିଗର୍ହ ପାଦ ଅବସ୍ଥା ପଞ୍ଜେ ମିଶ୍ର ନାହିଁ
ଏବଂ ବୁନ୍ଦିଲାର ପରି ଅବସ୍ଥା ପଞ୍ଜେ ମିଶ୍ର ନାହିଁ
ହୋଇଥିବାରୁ ଉଚ୍ଛବିଗର୍ହ ଅବସ୍ଥା ପଦ୍ଧତି
କହାଇଲେ । ବାନ୍ଦିମାନେ ରଜାଙ୍କ ଅଗଣ୍ୟ
ଯିବା ଓ ସେଠିରେ ବାବଜୀ ମୁହଁରେ ବିଶ୍ଵା
ଦେବ ଅବୀ ଅନ୍ତରୁ ଉଚ୍ଛବିଗର୍ହ ପ୍ରମାଣ ନ
ଥିବାର ଆଉ ଏବଂ ଦେବ ଏହି ଦେଖାଇଲେ
କି ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଛବିଗର୍ହ ବାବଜୀଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନା ମଜେ କଳ ଦେଲେ ବାବଜୀ ଉଚ୍ଛବିଗର୍ହ
ଶାହ ତାହା ପାନକଲେ ମୁହଁରେ ବିଶ୍ଵା ଲାଗି
ଥିଲେ କବାଜ ତାହା ବରନ୍ଦେ ନାହିଁ ପ୍ରଥମେ
ମୁହଁ ଧୋଇଥାନେ । ଏହିରୁପେ ଅନେକ ବିଚାର
ସ୍ଥାନ ସ୍ଥିତିପାଇଁ ମୁହଁରେ ବୁନ୍ଦିଲା ବିଶ୍ଵାସ
ଯୋଗ୍ୟ ନ ଥିବାର ଦେଖାଇ ବାରଷ୍ଟରିଶାହେବ
ବହିଲେ କି ବାବଜୀଙ୍କର ଏଗର ବୁନ୍ଦିଲା କିଏ
ବଜା ତ ହି ଦେଖାଇବା ମୁହଁରଙ୍କର ଦେଖାଇବା
କୁହିର ପଞ୍ଜାଗ ପ୍ରକାରରେ ଏହା ହୋଇଥାରେ ।
ବଜାଙ୍କର ଗରୁ ଯେବେ ବାବଜୀ ଥିଲେ ତେବେ
ବଜାଙ୍କର ଉଚ୍ଛବିଗର୍ହ ବୌଧେତିଆରେ ତାହାରୁ
ଦୃଶ୍ୟ ଦେଇଥିବେ । ରଜାଙ୍କ ନାଥରକୁ ବିନା
ଅନୁମତିରେ ପଥି ଅହିଥିଲେ ବଜାଙ୍କର ଗୁରୁ-
ବିନାନେ ତାହାଙ୍କ ଅଞ୍ଜଳିରେ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଇଥିବେ । ଯେଉଁଠାରେ ରଜାଙ୍କର ଅଗାତିର
ପକର ଅହିନ୍ତି ଉଚ୍ଛବିଗର୍ହ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବଜା କଟିଲା ଅପର ମନ୍ଦିରରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ
ଗୁରୁବିନାନେ ଅଛିନ୍ତି ବେମାନେ ଦଶ ଦେଇ
ଥିଲେ ଅଧିମୂଳ ହେବ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟ ଭାବର
ରଜାଙ୍କ ଜାମ ଲାଗାଇ ଦେବା ମଧ୍ୟ ଅଧିମୂଳ
ନୁହେ ଓ ଅନ୍ୟନେବଳ୍କୁ ରଜାଙ୍କ ବୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିର
କର ରଜାଙ୍କ ଜାମ କହିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନୁହେ ।
ଏହିପରି ଅନେକ ଅନୁମତି ହୋଇ ଯାଏଇ ।
କଥର ହୋଇଥାଏ ଆଶମାନକି ତାହା ଦେଖାଇଲେ
ନ ପାରନ୍ତି । ବେମାନେ କେବଳ ଅପର
ଶର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ପ୍ରମାଣ କର ପାରନ୍ତି । ଏହିଷ୍ଵରେ
ରଜାଙ୍କର ଉତ୍ତମ ପ୍ରମାଣ ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁବିନାନ୍ତର
ଓ ଅନୁମାନଙ୍କ ସୁବାର ଅପର । ଏହି
ମାନେ ରଜାଙ୍କ ନାନ୍ଦରେ ଉପରୁତ୍ତର ଥାରୁ ପୁରବିନ୍ଦ
ରଜାଙ୍କର ସମୟରେ କି କରିଥିଲେ ଏମାନଙ୍କ
କିମ୍ବା ଆଉ ବେହି କରିବକୁ ସମ୍ମତ ନୁହେ ।
ଅଭୟକ ଏହିପରି ରେକାରି ଯୋବାନବନ୍ଦୀ
ଦେଖାଇରୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଅଶମିନାନେ ମଧ୍ୟ ଯେ

ଯେଉଁଠାରେ ସେବିଲୁ ଥିଲୁ ସେଠାର ଲୋ-
କପ୍ତର ଆପଣା ନିର୍ଦ୍ଦେଖିବା ପ୍ରମାଣ କରିବେ।

ଏହିବୁପେ ବାରିକୁର ଥାହେବ ବକ୍ତ୍ତା
ଶେଷ କର ସେହିଦଳ ଲାଗିବା ଏ ବୁନ୍ଦାର
ଯୋଗାନବଳୀ କରିଲେ । ସେମାନେ ସଜାନ୍ତି
ସିଂହଦ୍ୟାର ପାଇଁ ବାରିନାରେ ଶୁଣ ଏ ୧୯ ଶା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରେଶ କରୁଥିବାର ବହିଲେ ।
ଏହାଙ୍କ କଥରେ ଏହିବ ପ୍ରରେତ୍ତ ହେଲା ଯେ
କରେଶକୁ ଅସେଥିବାଚି , ଏ ଘୋଲ ଏହା
ସଜରେ ଯିବାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଓ ଅଗ୍ର
ଜଣ କହିଲା କି ସେମାନେ ଏବସାନ୍ତା ଅନ୍ତରେ
ଆଗ୍ରଯିଛି ଦୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଏହା କୁତାଇ-
ଲିଲିଦାର କହିଲେ କରେଶରେ କଷି ଭୋଗର
ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଜାହାଙ୍ଗ ମୋହରର
କହିଲ କି ଉତ୍ସବିଲିଦାର କରେଶରୁ ଯାଇ
ଦୋକାନରେ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ କଲେ ।

ମଜଳବାର ଦିନ ସକାଳର ଦେବାନ
ପୁରୁଷଥଣ୍ଡା ଖଟଣି ଓ ମହାସୁଅରଙ୍ଗ ଯୋଦାନ-
ବନୀ ହେଲା । ଏମାନେ ସନ୍ଧାନାରୁ ସତ
ସତ ଶତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକାଳର କିଛିଦରିର
କଥା କହିଲେ କାହାରୁ ଗଢା ମାରିପୁ ବର-
ବାର ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଗୋଲି ସାନ୍ତ ଦେଇଁ
କେବଳ ଖଟଣି କେବୁପକାରରେ ବାଣ୍ଡର କଥା
ବିହି ଜାଣ୍ଟ ନ ସୁବାର କହିଲା । ବାବୁ କୁଳନନ୍ଦି
ଆମ୍ବାର୍ଯ୍ୟ ସାନ୍ତ ଦେଇଁ ଯେ କୌଣସି ହିନ୍ଦୁଘର
ବି ଅଗଣାରୁ ହାତ ଗଲେ ମାରୁ ଯିବା । ତେ-
ବଳ ପାଇଗାନା ବାଟରେ ପାଇଗାନାରୁ ହାତ
ଯାଏ ।

କ ୨ ମୂର ଅଗାମୀ ବ୍ୟମଚନ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିଆର
ପୋଷଣପୁର ବିଷୟ ଉଦ୍‌ବାବଦ କରିବାରୁ ଯାଇ
ଅଠେଥାତାରୁ ଏ ୧ ଶାପର୍ଦ୍ୟନ୍ତିର ଲାଭରେ
ଅଳୁପ୍ରସ୍ତର ଖବାର ଦୃଢ଼ଭାଗ ସାଷ ଦେଲେ ।
୧୬ ଏଥମାରୁ ଏକଜ୍ଞାନ ସାଷରୁ ପ୍ରକାଶ
ଦେଲେ ଯେ କ ୩ ମୂର ଅଗାମୀ ଚିତ୍ରାଯିତ୍ବ
ଏ ୧ ଶାପାରୁ ଏ ୧ ଶାପର୍ଦ୍ୟନ୍ତିର ନଥର
ହୁବରେ ପହିର ଦେଉଥିଲା ।

ନେ ମୁର ଅପାଣୀ ଉପରେ ଏହିତାରେ
କାଳ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିବାର ଦୂରତତ ସାକ୍ଷି
ଦେଇଲା ।

ଦୁଃଖବାର ଦିନ କି * ମୂର ଅଗାମୀ ହାତ୍ର
ଦୁଃଖବାର ବିଷାରେ ଜାହା ସଙ୍ଗେ ସମରେ
ଯାଉଥିବାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ।

ନେତ୍ର ମୁଦ୍ରା ଆହାମୀ ହେଠଳ ଅଭିନ୍ନ

ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ଏବବ୍ୟକ୍ତି କଥାରେ ପତ୍ରଥିବାର
ବାକ୍ ଦେଲୁ ।

ନ ୨ ମୂର ଆଗାମୀ ସେ ସମୟରେ ମୋଟ-
ମନ୍ଦରେ ଅଗଣୀ ଗୁଣଜମିର ଧାନ ମଳାଇ କୁପ-
ଚେତ୍ତଥିବାର ଦ୍ୱାରା କଣ ବାଷପ ଦେଲ ।

ନ ଟ ମୁର ଆଶାମୀ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମଠରେ
ଏହି ଏ ଟ ଶ୍ଵାରୀରୁ ଏ ଏ ଶ୍ଵା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜ
ଦେଖାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରସ୍ଥିତାର ପାଞ୍ଚ ଦେଲା ।
ଏ ଦୂରବାସୀ ଆଶାମୀର ସଫାଇ କଲେ ମାତ୍ର
ଏକବ୍ୟକ୍ତି କହିଲା ବି ମୁଁ ସେ ମଠର ପୂଜା-
ଥାରୀ । ଅଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେହ ନୁହେ ଓ ଦେଖା-
ରେ ସମ୍ମାନ ଥାଏ ।

ନ ୧୫ ମୂର ହାତ ଅଗମିଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ
ଜଣେ ହାତ ସାଥ୍ୟ ଦେଲୁ ଯେ ଜାହାର ହୁଆର
ସ୍ଵର୍ଗମଳା ଉପରସ୍ତରେ ଏ ମୋକଦମା ଉଦୟ
ହେବା ଦକ୍ଷ ଅର୍ଥକୁ ଘରକାର ବସନ୍ତରେ ଜାହା
ଏରେ ଜାରିବାର ଥିଲା । ଅନେକ ହାତ ନିମନ୍ତ୍ତର
ହୋଇ ଅସିଥିଲେ ଅଗମିନିଙ୍କେ ସେହନ
ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରୁ ପ୍ରାୟ ସକାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହା
ଏରତାରେ ସ୍ଥିଲେ । ଏମାନେ ପୁଣ୍ୟକାଳ
ପକ୍ଷର ନୃତ୍ୟ । ନ ୧୦ ମୂର ଅଗମି ପୂର୍ବେ
ଜାରି ଥିଲା ମା ୧୯ ସ ହେବ ଜାରି ନାହିଁ ।
ନ ୧୫ ମୂର ଅଗମି ପୁଅ ହେଲୁଥ ଅପେକ୍ଷରେ
ଗବାଘ ବରେ ବାପ ପୁଅ ପଢ଼େ ସେ କର୍ମ
ବରନ୍ତି ।

ଏହକୁସେ ସନ୍ଧାରସୁହାମାନଙ୍କ ଯୋବାଇ-
ବନୀ ଗେଷ ହେଲାଗୁ ମାନ୍ଦିବର ଉବାନ୍ତ
ମାହେତ ବାରଞ୍ଜର ଏବସାୟ ପର୍ଦ୍ଦିନ୍ତ ବର୍ତ୍ତିବା
କରି ଅସମିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅପରିଧ ପ୍ରମାଣ
କରିବାର ସୁର୍ତ୍ତିମାନ ଦର୍ଶାଇଲେ । ଯେ
ବହଳେ ଯେ ସନ୍ଧାରସୁହାମାନ ଯୋବାଇବନ୍ଦା
ସନ୍ଧୋକିଳନବ ହୋଇଥାଏଛି ଓ ଯଦ୍ୟପି ବାହାର,
ବଥାରେ ଅକ୍ଷ ଅମେଳ ଲକ୍ଷତ ହୁଅର ଜାହା
ସାମାଜିକ ଥୁବାରୁ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେ । ଅସମିମାନେ
ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ସଂରେ ଥିବାର
ବହନ୍ତି ଜାହା ସେ ପ୍ରମାଣ କରିଥାଏ ଓ ମୁଦେଇ
ଅପରିଧ ରହିର ବିପରିତ କିଛି ପ୍ରମାଣ ଜାହିଁ ଓ
କୌଣସିବୁସେ ମୁଦେଇପରି, ଦିର୍ଘତ ହୋଇ

କାହିଁ ଯେ ଦେମାନ୍ତ ଭବୁ ସହର ଏକା
ମୟବେ ନଥର ନଥରେ ଥିଲେ । ଯେବେ
ଦେମାନ୍ତ ହେଠାରେ ଆନ୍ତି ଭେବେ ଅବଶ୍ୟ
କୁହେଇପକ୍ଷରୁ ଡାହା ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଚଞ୍ଚା
ଦ୍ୱାରାନ୍ତା । ଅବାନିମାନ୍ତ ହେଠାରେ କୁ

ନ ଥିବାର ପାଞ୍ଚାଳ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୩-
ପ୍ରମାଣେ ଗୁରୁକର କର ନୁହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ
ପୁଲିଷ ଜାହାଂକ ଧରି ଅଗିଲ ପ୍ରକାଶ କାହିଁ ।
ଗୁରୁ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ହିନ୍ଦୁ ଅଟ୍ଟନ୍ତ ଆଜିକାଲିବା ରଙ୍ଗ
ରୁକ୍ଷପତ୍ର ବାହୁଙ୍କ ପର ସବ୍ୟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।
ହାତଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ନେଶିବା ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଅଷମ୍ବକ କଥା
ଏହିପରି ସୁର୍ତ୍ତିମାନ ଦେଖାଇ ପରିଶେଷରେ
କହୁଲେ କି କେହି ? ମୋଅସଲ ହାବିମ ଅଛି
ପ୍ରମାଣରେ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଅଗାମିକୁ କହନ୍ତି
ଅଧିଲ କର ଏପରି କରିବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଜ୍ୟାୟ
ଅଟ୍ଟଇ । ସମସ୍ତ ହାବିମଙ୍କର ଉଚିତ କି କିମ୍ବର
କରିବା ବେଳେ ମନେ ବରିବେ ଯେମନ୍ତ ତା-
ହାଜି ଉପରେ ଅର କେହି କିମ୍ବର ବରିବାକୁ
ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ମନେ କର ଉତ୍ସମ କିମ୍ବରପୁଣ୍ୟକ
ଦଣ୍ଡ ସେବେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଭବିବାର ଉଚିତ
ଯେ ଗୁଜାଙ୍କ ପର କଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସହଜରେ
ଦଣ୍ଡ ଦିଅ ଯାଇ କି ପାଇର ଯେମନ୍ତ କି କଣେ
ଥାମାନ୍ୟ ଲୋକ ଓ କଣେ କିମ୍ବ ପାହେବଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଗେଦ ସେହିପରି ଗୁରୁ ଓ ଅଜ୍ୟ
ଲୋକରେ ପ୍ରଗେଦ ଅଛି । ପ୍ରତିର ପ୍ରମାଣ
କିନା ଦଣ୍ଡ ଦିଅ ଯାଇ କି ପାଇ ।

ଗୁରୁବାବ ଦିନ ଶ୍ରମ୍ଭକୁ ଗ୍ରେବସ୍ ପାହେବ
ମାନ୍ୟବର ଉଚାଳସ୍ ପାହେବଙ୍କ ବକ୍ତୃଭାବ
ଉଦ୍‌ବ୍ଲେଟେ । ପାହେବଙ୍କର ବକ୍ତୃଭାବ ବର-
ଭାବ ଶମଳା ଜାହିଁ ସୁତ୍ତରଂ ଭାବା ଶୁଣିବାକୁ

ବଜ ପ୍ରୀତିକର ହୋଇ ନ ଥିଲା । ସେ
କହୁଲେ ଯେ ମୂଦେଇ ପକ୍ଷରୁ ମୋଦିମା
ଉତ୍ତମରୁଷେ ପ୍ରମାଣ ଦୋଇଅଛି ଓ ଗୁହାଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଯଦ୍ୟପି ବେଳେବ କଥା ଅମେଳ
ହୋଇଅଛି ଉଦ୍‌ବ୍ୟାଗ ସେମାନଙ୍କ ପାଥାରଣ ସତ୍ୟ-
ବଥାର ବ୍ୟଧିନିମ ହେଉ କାହିଁ । ମୃଜବନ୍ଧକ୍ରିୟ
ପାତା ଦେବାରେ ଗୁରୁଦୟା ଲଗିଥିଲା ଓ
ମସାଲର ଆଳୁଆ ଥିଲା ସୁରଷ୍ଟ ସେ ଆସିମା-
ନକ୍ଷୁ ଚଢ଼ି ଅଛି ଅଉ ସେ ବୈଶିଶ ଥିଲା
ଅଭେଦ ମିଛ ବହିବାର ଲୋକ ନୁହେ ।
ତାହାର ଜ ଏ ତ୍ରୁ ଯୋବାନବନୀରେ ବିଶେଷ
ଅମେଳ କିଛି ନାହିଁ । ହତ୍ଯାକାନେ ପ୍ରେସକାରିକୁ
ତୁରିବାର ଓ ପାତା ଦେବାର ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ ଇତି-
ହାସରୁ ପାଥ୍ୟମାଦ । ସଫାଇ ଗୁହାଙ୍କର ଯୋବା-
ନବନୀ ଦ୍ଵାରା ସଜ୍ଜିତକବ ନୁହେ । ସେମାନଙ୍କ
କଥାରେ ଯେତେ ଯେତେ ଅମେଳ ଥିଲା ତାହା
ସବୁ ପାହେବ ଥର ଦେଖାଇ ସେମାନଙ୍କ
ସତ୍ୟତା ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ କଲେ । ଗୁହାଙ୍କୁ ଲୋକେ
ଯେମନ୍ତ ମାନନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପାଷ
ଦେବା କିନ୍ତୁ ନହେ ତିନ୍ଦୋଠ ବିଷୟରେ
ବୌଣସି ତୁମ୍ଭୁ ହୋଇ ନ ଥିବାର ସେ ବହୁଲେ ।
ପୁନାଙ୍ଗଲୋଟା ବାବାକିଲୁ ତାବ ଧଠାଇବାର
ଏହି ହେବୁ ସେ ଅନୁମାନ କଲେ ଯେ ତଥାଗ
ପ୍ରକ୍ରିୟା କଥା ଗୋପନ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ହୋଇ
ଥିଲା । ଅରକ ଘାଁର ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଦ୍ଵାରା

ଗୁରୁ କଥା କହୁଲେ ଓ ନଅର ବାରନାରେ
ସେହିନ କତେବୀ ହେଉ ନ ଥିବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ବଲେ । ଏହାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚର୍ଜରେ ପ୍ରାୟ ଯୁଦ୍ଧ
ଲକ୍ଷ୍ମୀକାଳ ଅଭିବାହିତ ହେଲା ।

ଉର୍ବୟୁପକ୍ଷର ଉର୍ବକର୍ତ୍ତର ମେଘ ହେଲାଗୁ
ଜଳ ସାହେବ ଅସେବର ମାନଙ୍କର ମର ପର-
ରଲେ ଉତ୍ତରେ ବାହୁ ବାଲୀମୋହନ ଯୋଗାର
ପ୍ରଥମରେ ଓ ବାହୁ ବେହାସାଲାଲ ପଣ୍ଡିତ ଉତ୍ତର
ଉତ୍ତର ମର ଦେଲେ ଯେ ଅସମିମାନେ
ସମସ୍ତେ କିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ଏହାଙ୍କ ବଚୁଷରେ ପ୍ରମାଣ
ତୃତୀୟ ନୁହଇ ଏକ ବାବାଛକୁ ଏପରାର ଧୀତା
ଦେଇ ମାର ପକାଇବାର ପ୍ରମୁଖ ବାରଣ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଜଳ ସାହେବଙ୍କର
ପ୍ରମୁଖ ଉତ୍ତରରେ ଏମାନେ ବହିଲେ ଯେ
ଧୀତା ହେବା ବିଷ୍ୟରେ ତାକୁରଙ୍ଗ ଯୋବାନ୍
ବନୀ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଅଠଇ ମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ
କଥର ମଞ୍ଚକୁ ସିବାର ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ
ନୁହଇ ।

ଏ ଉଭାରୁ ମୋକଦମା ମୂଳତଥି ରହିଲା
ଜଜ ସାହେବ କହିଲେ ସେ ଏ ଶୁଭତଥି
ମୋକଦମାର ଗ୍ରୂ ଲେଖିବାକୁ ହମ୍ମୁ ଲୁବିବ
ଅଭିଏବ ସେ ଗବିବାର ଅଥବା ସୋନବାର
ଗ୍ରୂ ଲେଖି ଥଣି ଅଦାଲତଙ୍କ ଅଛି ଶୁଧାର
ଦେବେ ।

ମୂଲପତ୍ର ଦେଖ ।

ବ୍ୟାପକ ମନେ ଚିତ୍ର

ସାପୁଦ୍ଧିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧିପତ୍ରିକା

୪ ୧୩ ଗ

୪ ୧୩ ଜୟ

୦ ୧୩ ହର ମାହ ଅପ୍ରେଲ ସତ ଥାର୍ଗ ମହିଦା । ମୁ । ଦେଶାଖ ଦ ୮ ନ ସତ ଥାର୍ଗ ସାଳ ଏତବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ୟୁ
ବର୍ଷାକ୍ରୋମ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ୍ୟୁ
ମଧ୍ୟସଲ୍ୟାର ଡାକମାସୁଲ ଟ୍ୟୁ

ସମ୍ବୁଦ୍ଧିପତ୍ର ସମ୍ବୁଦ୍ଧି

ଦୂରନ୍ତରେ

ଅମ୍ବେମାନେ ଦୂରନ୍ତରେ ଉପରେ ଏଥାର କାଳେ ଏଥର
ଗଣ୍ଡିଏ ଆଇନ ଏକ ବୈଠକରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ
ଗଣ୍ଡିଯୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାପଦିତର ଜାର ବରଥବାର
ଲେନ୍ଦ୍ରିଥିଲୁ । ଏ ଆଇନଟି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କପକ୍ଷରେ
ସାମାଜିକ ଅପରାଧ ବିନ୍ତୁ ଫୁଲ ମହାରଜାଙ୍କ
ମୋଦମା ଦେଇ ସମ୍ବୁଦ୍ଧିପତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବାରୁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅପଣା ଦୃଷ୍ଟିର ବିଦ୍ୟା ବହିବାରୁ
ଅବକାଶ ପାଇ ନ ଥିଲୁ ସମ୍ଭାବ ପାଠକମାନଙ୍କୁ
ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଜଣାଇଥିଲୁ । ପାଠକମାନେ
ମହୋମୋଗର୍ଭକ ଏହାକୁ ପାଠ କରି ଦେଖିଲୁ
ଯେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଅତି ବସ୍ତୁ ବହିବାର ଅଣ
ଅଛି କି ନାହିଁ ।

ଏଥାଇନର ନାମ ‘ଦେଶୀୟଭାଷାରେ ପ୍ରକରିତ
ହୃଦୟମସ୍ତର ଉତ୍ସନ୍ଧାନକ କରିବା’ ଅପରାଧ ।

ଏହାର ହେଉବାଦରେ ଲେଖାଇଛି ଯେ
ଜୀବତରେ ଦେଶୀୟଭାଷାରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ
ପ୍ରକରିତ କେତେ ବାଗକରେ ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲା
ଏମନ୍ତ ବିଦ୍ୟା ଲେଖା ହେଉଥାଇ ଯେ ତଥାର
ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟକ ପର ଅହର୍ତ୍ତ ଓ ରିନ୍
ଜାଲ୍ୟ ମୋର ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟାଜାର ହେବାର
ସମ୍ବୁଦ୍ଧି ନେବା ସକାଗେ ବ୍ୟବସାର
ଏକ ଯେବେରୁ ଉତ୍ତର କାଗଜମସ୍ତରୁ ଅଧିକିତ
ଓ ଅବୋଧ ଲେବମାନେ ପାଠ କରିଲୁ ବି

ସାହାଜ ଉପରେ ଉତ୍ତର କାଗଜର ବିଦ୍ୟା ବିଳ
ପାରିବାର ସମ୍ବୁଦ୍ଧିକା ଅଭିବକ୍ଷଣ ସାଥୀରଣ ଗାନ୍ଧି
ରକ୍ଷା, ଏବଂ ପ୍ରକାଙ୍କର ହର ସକାଗେ ଉତ୍ତର
ସମସ୍ତ ବାଗଜ ଓ ଶପା ଉପରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ
କର୍ମଚାରୀ ଉତ୍ତର ଶାବଦର କ୍ଷମତା ବିଧାନ
ବରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଏଥିରେ ଅଭିନାଶ ହେଲା ।
ଆଇନର ମୁଦ୍ରିତ ଉଦେଶ୍ୟ ଜଳଲିଙ୍ଗର ଅନ୍ୟାୟ
ବାର୍ଯ୍ୟମାନ ବିବାରଣ କରିବା ଯଥା—

(ବ) ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟକପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ
ଅଭିନ୍ତି ଜାଗ ହେବାର ଅଥବା ଭାରତବର୍ଷରେ
ଥିବା ରହି ଜାଲ୍ୟ ବା ଧର୍ମବଲମ୍ବନ ମଧ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟା ଜାଗ ହେବାର ସମ୍ବୁଦ୍ଧିକା ଅଛି ଏମନ୍ତ
ବିଷ୍ଣୁ ମୁଦ୍ରିତ, ଗୋଦକ ବା ଅନ୍ୟପ୍ରକାର
ରହେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ନ ଦେବା ।

(ଶ) ବୌଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉତ୍ସ ଦେଖାଇବା
କିମ୍ବା ଜାକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ଓ ଜାହାର ଜାହାକୁ
ଅନ୍ୟ ବୌଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବିଷ୍ଣୁ ମୂଳ୍ୟବାନ୍ଦୁବ୍ୟବ
ବା ଉତ୍ସୋତ ଦେବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବା ସକାଗେ
ବ୍ୟବସାର ହେବାକୁ ନ ଦେବା ଅଥବା ବୌଦ୍ଧ
ବ୍ୟବସା କରିବାକୁ ବୌଦ୍ଧି କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ
କରିବା ଅଥବା ବୌଦ୍ଧ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମରୁ ବିରତ
ରହିବା ହେବାଗେ ଉତ୍ତର କର୍ମଚାରୀ ଅନ୍ୟ
କରିବାକୁ ଅନ୍ତବାରିବା ସକାଗେ ବ୍ୟବସାର
ହେବାକୁ ନ ଦେବା ।

ଏବୁ ନିବାରଣ କରିବାର ଜଳଲିଙ୍ଗର
କିମ୍ବମାନ ହୋଇଥାଇ ଯଥା—

କିମ୍ବା ମାଜକ୍ଷେତ୍ର ଅଥବା ପ୍ରଧାନନଗରର
ପୁରୀ କମିଶର ସ୍ଥାନରେ ଗାନ୍ଧିମେଣ୍ଟକ ମଞ୍ଜୁଲୀ
କେଇ ଅପଣା ଏଲାକା ମଧ୍ୟରେ ଶପା ହେଉଥିବା
ବୌଦ୍ଧ ସମ୍ବୁଦ୍ଧିପତ୍ର ଉପାବାର ଅଥବା
ପ୍ରକରିତାର ମୂଳିକା ଭଲବାର କରିବାରିବେ
ସେ ଉତ୍ତର ମୁଦ୍ରିତ ନିରାଳୀକା ଦେବେ
ଦେଶାନେ ଉତ୍ସନ୍ଧାନ ତାରିଖାରୁ ଏବବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ସେପ୍ରବାର କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟା ଶପା ପାରିବେ
ନାହିଁ । ଉତ୍ତର ମୂଳିକା ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ତର ଲିଙ୍ଗର
ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଅମାନର ନେଇଥାଇବେ ।

ବୌଦ୍ଧ ସମ୍ବୁଦ୍ଧିପତ୍ରରେ (ମୁଲିକା ଦେଇ
ଆଉ ଅଥବା ନ ଥାଇ) ଉତ୍ତରପକାର କିମ୍ବା
ବିଦ୍ୟା ଲେଖାଗଲେ ସ୍ଥାନରେ ଗାନ୍ଧିମେଣ୍ଟ ସରବାର
ଗତେଚରେ ଗୋଷଣା ଦେଇ ଉତ୍ତର ସମ୍ବୁଦ୍ଧିପତ୍ର
କରିବା ଅନ୍ତରେ କରିବା ଯଥା କରିବାର କିମ୍ବା
ବ୍ୟବସା କରିବା କିମ୍ବା ଯଥା କରିବାର କିମ୍ବା
ରହିବାର କିମ୍ବା ଯଥା କରିବାର କିମ୍ବା
ନାହିଁ । ଏହା କିମ୍ବା କରିବାର କିମ୍ବା
କରିବାର କିମ୍ବା ଯଥା କରିବାର କିମ୍ବା
ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟପୁଣି ସମ୍ବୁଦ୍ଧିପତ୍ର ଅଥବାରକିପ୍ରତି
ଟଙ୍କା ଅମାନର କରିବା ଓ ଜାହା ଯଥା କରିବା
କରିବାର କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ବାସ ପାରେ ଏଥିରେ
ବିଧାନ ହୋଇଥାଇ କି ଯଥିପି ପରିବାର
ଅଥବା ସରବାରରୁ ବିସ୍ତର ହୋଇଥାଇ
ବିଶେଷ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ସଂବାଦ ପଥ

ପ୍ରକାଶ ହେବା ପୁଣ୍ୟ ଜନ୍ମର ଚିଠି କାଗଜ
ମାଞ୍ଚଲ ଦରିବ ଓ ଉତ୍ତର କର୍ମରୂପ ଯାହା ଏ-
ଷେଖ ଦରିବେ ତାହା ଶୁଣିବ ନାହିଁ ତେବେ
ଉଧର ଲିଖିବ ଦାସ୍ତଖୁ ସେ ବନ୍ଧୁ ପାଇନ୍
ଅର୍ଥାତ୍ ଯାମିନୀ ଜଳକ ସମୟରେ ତାହା ବଲେ
ତାହାଠାରୁ ଅମାନଙ୍ଗ କପ୍ତାନିବ ନାହିଁ । ଏ
ପଛେ ତାହା ବଲେ ଯଦ୍ୟପି ମାଛଫୁଁଝାହେବ
ନକୁର ଦରିବେ ତେବେ ଅଭିନନ୍ଦ ହେବ
ନାହିଁ ।

ପୁନର୍ଥ ବୌଦ୍ଧର ସୁମ୍ବବ ସୁମ୍ବିକା ଅଥବା
ଅଳ୍ପ ଛପା ବାଗଜରେ ଭବତକର୍ଷରେ କୋ-
ଶ୍ଵର ଦେଶୀୟ ଭାଷାରେ ଛପା ହେଲେ ଏବଂ
କିଛିରେ ଉପର ଲକ୍ଷଣ ନିଷିଦ୍ଧ ବିଷୟମାନ
ଥିଲେ ସେ ସମସ୍ତ ସୁମ୍ବବ ଏବଂ ଯେଉଁ ପ୍ରେସ
. ଲକ୍ଷଣରେ ଜାହା ହାଥା ହୋଇଥିବ ସେ ସମସ୍ତ
କୋରକ କରିବାକାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କୁ କମଳା
କିମ୍ବା ଯାଇ ଅଛି ।

ମନ୍ଦ ବୁଝିବାର ସମ୍ଭାବ ଲେଖିବାରେ ଅଛି
ଶ୍ରପାକାର ବଚର ଏବଂ ପ୍ରକାର ଯୁଦ୍ଧା ଅଛି
ଲେଖିବାର ଦୋଷରେ ଶ୍ରପାକାରର ସମ୍ଭାବାଣ
ହେବ ବିନ୍ତୁ ଲେଖିବାର କେବୁ ବିନ୍ତୁ ପରିଚିତ
ନାହିଁ । ସବକାରଙ୍କ ଗନ୍ଧରୁ ଜଣେ କର୍ମଗୁରୁ
କିମ୍ବାକୁ ହେବେ ସେ ଶଠାଦେଶୀ ନ କେବେ
ପରିଚା ଶ୍ରୀ ହୋଇ ବାହାରିବ ନାହିଁ ଏଥରେ
ଅନେକ କିଳମ୍ ଓ ଅସୁଧା ହୋଇପାରେ
ଧୂଣି ଭାଗାଙ୍କ ତୁମରୁ ଯେବେ ବିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରୀ
କଥା ପରିଚାରେ ରହୁଥିବ ତେବେ ଭାବା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କର ଅନ୍ତରୀଦିତ ବାବ୍ୟବୋଲ
ପ୍ରକାଶ ହେବ । ଏପରି କର୍ମମାନ ଏକାଙ୍କୁ
ଦେଖାଗଲ ! ଏଥରେ ଆମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବର
ନିବାହ ହେବୁ ବିନ୍ତୁ ହୁଏ କର ପାରୁ ନାହିଁ ।
ଶ୍ରପାକାର ବିବ କରେ ବିନ୍ତୁ ନ ହେଲେ
ଏ ଆଇନର ଦାଉରୁ ବିଷା ପାଇବା ବଠିନ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଏକେବାଳ ଦେଶୀୟ ଭାଷାର
ଉଦ୍‌ଦିତ ଚେଷ୍ଟାରେ ନାନାପ୍ରକାର ଉତ୍ସାହ ଜନକ
ଉପାୟମାନ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ବିନ୍ତୁ ପୁରବର
ବାର୍ଯ୍ୟ ଏକ କିନର ବ୍ୟକ୍ଷାତ୍ମକ ନଷ୍ଟ ହେବାର
ଉପରିମ ହୋଇ ଅଛି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ଏ
ପ୍ରକାର ହାତ୍ତେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାର ନାହିଁ ?

୨ ପୁଣ୍ୟ ମହାରଜାଙ୍କର ମୋକହମା ।

ଗତସ୍ଥାନରେ ଅମ୍ବିମାଜେ ଅସେବନକ
ବସୁଧୀନ୍ଦ୍ରିୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୃତ୍ତାନ୍ତ ପାଠସମାଜକୁ
ଜୀବାଜୀବନ୍ତି । କଳ ସାହେବ ଶବ୍ଦବାର କିମ୍ବା
ଶୋମବାର ବସୁ ଦେବାକୁ ବହୁଥିଲେ । ଅଜ୍ଞା-
ପର ଶୁଣାଗଲ ସେ ମନ୍ଦିରବାର କଳ କୁନ୍ତି
ହେବ ଏଥୁଣୀର ଅନେକେ ସେହିଦଙ୍କ କରେଇବୁ
ଯିବାର ସ୍ଵର୍ଗ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଗତ ଶୋମବାର
ଦୟା ଶା ସମୟରେ ଶ୍ରାସକୁ କଳ ସାହେବ
କରେଇବୁ ଅସମ୍ଭବ ଜୀବାଗଲ ସେ ସେହିଦଙ୍କ
ଆଜି ହେବ । କଳ ସାହେବଙ୍କ ପରେ ମାତ୍ର
କେବେ ଅବସାନରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ
କେ କିମ୍ବେ ଯୁଦ୍ଧ ଲଜ୍ଜାଖେତ୍ରର ଓ ଯୋଗ୍ୟ ଜଳ
ବନ୍ଦତ୍ତବଳ କରେଇରେ ଅବସି ଜମା ହେଲେ ।
ଭାବା ଦେଖି ଅସାଧର କେତେ କୌକ ନାମ
ଜମା ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । କଳ ସାହେବ ବସୁ
ଦେବାରେ ଗରିଦଙ୍କ କିଳମୁଁ ଦରବାରେ ସମ୍ପ୍ରେ
ମନ୍ଦ ସମ୍ପଦ ଶୁଣିବାକୁ ଏକପ୍ରଚାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥିଲେ ଓ ବନ୍ଦତ୍ତବଳମାଜେ ସେବାଳରେ
ଠିକ ଯମଦୂର ପ୍ରାଘ୍ୟ ଦିଶିଲେ । ଅସାମିମାଜ୍ଞାନି

ବରେଇରେ ବନ୍ଧୁବନ୍ଦମାନେ ଥାକର ବର
ଦେବାରୁ କଳ ସାହେବ ପୂର୍ବପର ଆଉ ବଜାକୁ
ଚୋଜ୍ଞ ନ ଦେଇ କୃତ୍ତା କର ରହିଲେ ଜଣ୍ଠ
ସମସ୍ତବର ଦିଶ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ହେଲା ଯେ ଅରୁ
ସଜାକର ବିସ୍ତାର ନାହିଁ । ଏହା ଗୁରୁ କଳ
ସାହେବ ମିଶନ ଭାଗରେ ଅସେ ବପିଲେ ଏବଂ
ସବର୍ତ୍ତନେଟ କଳ ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବମାନେ
ମିଶନର ଏକପାର୍ଶ୍ଵରେ ବପି ରହିଲେ । କଳ
ଧରେ ଅସମିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା କଣର
ଜାମ ଥର ଅଧାଳତର ଅଜ୍ଞା ଶଶାର ଦେଲେ ଓ
ସେବସ୍ତାବର ଜାହା ଡେଇୟାକଣାରେ ସେମାନଙ୍କ
ବୁଝାଇ ଦେଲେ । କୃତ୍ତା ଦିବ୍ୟବିଜ୍ଞପ୍ତ ଦେବ ତୁ
ଜାହାଙ୍କ ଗୁରୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୁରୁତଣ ଅର୍ଥାତ୍
ସୁବଜଳ ଉପାଧ୍ୟା ଜମାଦାର ଗୋପୀ ବରୁତର
ଗୋପାଳଦାର ହାପନେଟ ଏବଂ ଜାପିଣ୍ଠ
ବାନପତ୍ର ପୁରେହୁଜ ଏପରି ପାଞ୍ଚକଣଙ୍କ
ଉପରେ ଯାନ୍ତିବନ୍ଧ ଧ୍ୟାନଦ୍ଵରବାପର ଆଜ୍ଞା
ଦେଲା ଓ ଅନ୍ୟ ପାଞ୍ଚକଣଙ୍କ ଜଳ୍ପ ଦିଆଗଲା ।
ଯେଉଁମାନେ ଗଲାସ ପାଇଲେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଜରୁଶାକୁ ଅନ୍ତର କର ଦେଇ ଦଶ ମାରୁଥିବା
ଆସମିମାନଙ୍କୁ ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ସ୍ଵପ୍ନ
ଦୁଲିପାଖ ବାଗୁଗାରକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ ।
କୃତ୍ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟଦିତ ପ୍ରାୟ ପାଇବିରେ ବିଶାର
ଦେଇ ଗଲେ ।

ଆଗମିନାହେ ଅନୁଭବ ଦ୍ଵାରା ବାରଷ୍ଟୁର
ଓ ଉଦ୍‌ବୃକ୍ଷ ଦିଲ୍ଲିବା ସାମାଜିକ ଜ୍ଞାନ ସାହେବ
ଅପଣା ଦୟକୁ ମେଳ ଉପରେ ଉତ୍ତର ଦେଇ
ମିଳିଲାରୁ ଶେଖାଇ ଗଲେ । ବସୁଟି ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ଶର୍ଵ ଜୀବ ଶୂନ୍ୟତାର କାଗଜର ମରପି-
ଠିରେ ଲେଖା ଅଛି ସୁରବ୍ୟ ପାଦା ଗାଠ କର-
ଯାକୁ ବିକମ୍ପ ହେବ କୋର ତତ ସାହେବ
ମେଳ ଉପରେ ରତ୍ନ ଗଲେ । ବସୁଟି ଯେମନ୍ତ
ଶର୍ଵ ଜେମନ୍ତ ମୁରଚକ ହୋଇଥାଏ । ତତ
ପାହେବ ଆପଣା ମଇ ସମର୍ଥନ କରିବା ସହାଯେ
ଏହେବ ସ୍ଵର୍ଗି ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏହାକୁ
ବାରଷ୍ଟୁର ଓ ଅବାଧ କରିବାପାଇଁ ଅନେକ
ମହୀୟାର କରାଇଛନ୍ତି । ଅମ୍ବିନାହେ ସ୍ଵାଜା-
ବରୁ ଏତେବତ୍ ଲ୍ୟାର ଅବିହାଲ ଅନବାଦ
ଦେଇ କଟୁର ସଂଶେଷ ଦିବରଣ ହୌରୁଙ୍ଗ
ଠିକ୍ ତୃପ୍ତି କିମିତି କେଇଅଛୁ ଯଥା—

ଏ ମୋହଦିମାରେ ଘର୍ଷଣା ଓ ତାଙ୍କାଙ୍କ ସକଳମାତ୍ରେ ଦୋଷୀ ଥିବାରୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇ ମୋହଦିମାଙ୍କ ଅଟେ । ଜାହାନ୍ତର

ଭାଲୁପିକା ।

ଅକିଶ୍ୟ କରିବାର କାରଣ ନାହିଁ କାରଣ ସେ
ଯାହା କହୁଥି ଅଜ୍ଞ ପ୍ରମାଣଗୁରୁ ତିର୍ଥ
ପୋଷକଜୀ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଜାହାର ପୃଥିବୀ
ଯୋବାନବନ୍ଦରେ ଯାହା ଅମେଳ ଅଛି ଜାହା
ଉଚ୍ଚ ଲୋକର ଧୂବସ୍ତ୍ରା ବିବେଚନରେ
ଆଶ୍ରମ୍ୟ ନୁହଇ । ନାନାପ୍ରକାର ପୀତା ପାଇ
ଯାହାର ପ୍ରାଣ ଛୁପଇ ବରୁଥିଲୁ ଜାହାର
କଥାରେ ସାମାନ୍ୟ ଅମେଳ ଘରବାର ବିଚିତ୍ର
କି ? ଜାହାର ସ୍ତଳ ବିବରଣରେ ଅମେଳ ଜ୍ଞାନି
ଓ ଅଜ୍ଞ ପ୍ରମାଣଗୁରୁ ଜାହା ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ
ଅଛି । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥବିଧା ନିମିତ୍ତ ତଙ୍କ ସାହେବ
ଜାହାର ଲଜ୍ଜବାରକୁ ତିରିଗରରେ ବିରକ୍ତ
କରିଥିବା ଯଥା, ପ୍ରଥମ—ପୀଡ଼ାର ସତ୍ୟତା;
ଦୂଷ୍ୟ—ପୀଡ଼ାରଶ୍ଵାନ; କୃଷ୍ଣ—ପୀଡ଼ାଦାତା ।
ଜାତ୍ରରେ ଯୋବାନବନ୍ଦିଦ୍ୱାରା ପୀତାର ସତ୍ୟତା
ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଜହିରୁ ଏହା ମନ୍ତ୍ର
ପ୍ରକାଶ ଯେ ଶୈଶବ ପୀତା କେବୁ ଅପେ
ଅପଣାକ ଦେଇ ନ ପାରେ ।

ପାତାର ଶ୍ରାନ୍ତ ଶିଶୁଦ୍ଵାଷ କହିବା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ରେ ଗୃହାଙ୍କ କଥର ଆଜିର । ଶୋଧିପିଛି
କାହାକୁ ତାକ ଅଣିବାର କହିଅଛି ଓ ଜାହାର
ନୂରଜଣ ଶିଥ ନଥରରୁକରି ସିବାର ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି । କପଦିଯା ଗଲାରୁ ଜାହାର ଗଲାରମାଳ
ଦେଖିବାର, ପାଦୀ ଯାଉଥିଲୁ ଏକ ମନ୍ଦରର
ବିହଦ୍ୟାର ପାଗରେ ଦୁଇଜଣ କନ୍ଦକୁବଳ
ଜାହାକୁ ଦେଖି ସେଠାରୁ ଧରିଥିଲି ନଥର
ପଞ୍ଚମରେ ପବାଇବାର ଓ ସେଠାରେ ଗୃହଜଣ
ଶିଥଙ୍କୁ ନଥର କାରକାରୁ ଥାଇଅସି ବାବା-
କୁଳ ରୈଣିବାର ଦେଖି ଅଛନ୍ତି । ବ.ବାଜ
ନଥରକୁ ସିବାଦଳେ ଯେବେ ସେମାନେ
ନଥରକୁ ସିବାଦଳେ ତେବେ ଜାହାର ତାକ
ସଙ୍ଗରେ କି ଥିଲେ ତେବେ ଜାହାର ତାକ
ସୁଣନ୍ତେ କପର ଦୋଷ ଅସିଲେ ଏକ ଜାତର
ମଧ୍ୟ ସେହି ରୁଦ୍ଧରେ ଉକ୍ତ ଶିଥମାଳଙ୍କୁ ଦେଖି
ଥିବାର କହ ଅଛି । ଏମାନଙ୍କ ସାଷରେ
ସବ୍ଧି କି ଦେଖେବ ଶାମାନ୍ୟ କଷ୍ଟଧୂରେ
ଅମେଳ ଅଛି ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ସକାରେ ସେମାନ-
ଙ୍କର ସାଧାରଣ ସବଧାର ପ୍ରତି ଦୋଷ ହୋଇନ
ପାରେ । ଦେଖାଯୁ ଗୃହାଙ୍କାରୁ ଠିକ ସକ୍ଷୀ
ନିଲକାର ପୁଷ୍ପାଳ ଓ କିରାର ଗମ୍ଭୀରେ ଥାବି
ମର ଏମନ୍ତ ଦେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ଯେ
ଗୁହାମାହେ ଲିର୍ମଳ କଣ କହ ଅଛନ୍ତି କି ନା
ମାତ୍ର ଏତିବ ଦେଖିବାର ଉଚିତ ଯେ ଚନ୍ଦୁଦୀ-
ଗର ଘରା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜାହାକର କଥା ବିଶ୍ଵାସ

ଯୋଗ୍ୟ କି ନା । ଏଠାରେ ସେପର ବିଶ୍ୱାସ
କରିବାର କାରଣ ଅଛି । ଗୋଗିହିଂକ ନିଜେ
କରିବାରରେ ପତନଦିବୋଲି ସାବଧାନ ପୂର୍ବକ
ଯୋବାନବନୀ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ନାଶ୍ୟତ୍ତା ମା-
ହାନ୍ତି କନନ୍ତୁକଲ ମୁଦ୍ରାଙ୍କର ଅକ୍ଷିଧାର ହୋଇ
ବିବାର ଅନୁମାନ ହୁଅର । ସୁରବୀଂ ନଅର
ମଧ୍ୟରେ ଏ ଅପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥିବାର ସ୍ଥିର
ହେଲୁ ।

ଯେଉଁ ମାନେ ଅପରିଧ କରି ଅଛିନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ
ମନ୍ଦରେ ବଜା ଯେ ପ୍ରଧାନ ଏ ବିଷୟରେ
ସନ୍ଦେହ ହୋଇ ନ ଥାରେ । ଗୁଡ଼ଙ୍କ ନାମ
ବାବାଙ୍କ ପ୍ରଥମରୁ କହୁଥିଲୁ ଅଥବା ଶକ୍ତି
ସଙ୍ଗେ ବୋଣିବି କଣେଷ ଗନ୍ଧୀଜୀ ଥିବାର କହ
ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ବଥାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ସେ ପୂର୍ବେ ଥରେ ବୃଣ୍ଣିଙ୍କ ନଥରକୁ ଯାଇ ଥିଲା
ଓ ଶକ୍ତି ଆଗେମାନ ସବାଗେ କହି ହୁକୁମ
ଦେଇ ଥିଲା । ଏହି ବଥାରୁ ବେଳେ ଜଳଲୋକ
ଶକ୍ତି ପାଇରେ ବଚାଇ କହିଥିବ ଓ ଶକ୍ତି
ଅଛି ବ୍ୟୟସର ଲୋକ ସୁତମଂ ଉଚ୍ଚିରେ ରାଗା
ଦ୍ଵାରା ହୋଇ ଜାହାଙ୍କ ଗାସିଦେବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର
କରି ବାବାଙ୍କଙ୍କ ନଥର ମନ୍ଦରକୁ ଉଚାର ଥିଲା
ଏପରି ଗାସିଦେଇ ଅବୁଲି । ବିଶ ରାଗାନ୍ତର
ହୋଇ ଥିବାରୁ ସେ ସ୍ବର୍ବଦତଃ ଅଧିନା ବାଷାତ
ରେ ଜାହାଙ୍କ ପାତା ଦେବାର ସ୍ଥିରକର ଥିଲେ
ସୁତମଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାହାଙ୍କ ସମ୍ମନରେ
ହୋଇ ଥିଲା । ସ୍ଵଧୂମ ଦେଖିବାର ଜଙ୍ଗ ନ ଥିଲେ
ନଥରକୁ ନ ଥାରି ଅନ୍ୟକୁନରେ ପାତା
ଦେବାର୍ଗର ରଜରଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଥିଲେ
ସଥେଷ୍ଟ ହୋଇ ଥାନ୍ତା । ଅଭିବଦ ଶକ୍ତା ଯେ
ସେଠାରେ ଥିଲେ ଏ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଏବି ନଥର ମନ୍ଦରେ ଅନ୍ୟ ଦେବ ରାଜାକାର
ଦେଶଥାର ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାର ଅଧିମ୍ବନ । ଯେପ୍ରତି
ବାର ଗାସି ଦିଦ୍ୟା ଯାଇ ଥିଲା ଜାହା ଅକ୍ଷ
ସମୟର କାର୍ଯ୍ୟ ହୁବେ । ଉଚ୍ଚିରେ ବାପୁବିନେ
ତିବି ଗର ପଣ୍ଠା ଲୁଗିଥିଲା ସୁତି ଉଭ୍ୟମ ଥିଲୁଛି
ତ ହେଲେ ସେପରି ପାତା ଦେବାର ଅଧିମ୍ବନ
ସୁତମଂ ପାତା ଦୀପଚକ୍ର ଚକ୍ରିବାର ସବାର
ପ୍ରକାର ସୁଯୋଗ ଥିଲା ଅବଶ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ପାତା
ପାପୁକଙ୍କୁ ଦେଖି ଚକ୍ର ଥିବ । ତେବେ ଚକ୍ରି
ଲୟରେ ପ୍ରଥମେ ଉପସ୍ଥିତ କର ଥିବା ଜ ୧୫
ମନ୍ଦରୁ ଗର ଜଣଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ ଉଭ୍ୟମର୍ତ୍ତି
ବାବାଙ୍କ ଚକ୍ରିଥିଲା ଶେଷର ଜ ୧୫ ଶ ମନ୍ଦର
ଜ ୧ ଶଙ୍କୁ ସେପରି ଚକ୍ରୋଟ କରି ନ ଥିଲା

ପ୍ରଥମଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଧାର କର ଛାଡ଼ା
କର ଦେବାରେ ବାବାଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚରଣ
କର ବିନ୍ଦର, ପିନ୍ଧି ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଶେଷଲିଖିତ
ଜ ୧୯ ଶବ୍ଦରୁ ଜଣୀ କର ଭାବା ନିକଟକୁ
ଆଗୀର ହେବାରେ ଭାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କହାକୁ ହି
ଓ କାହାକୁ ନା କହିଲା ସୁଭର୍ଣ୍ଣ ଏ ଶିଥୋଟି
ଜେତେ ସମ୍ବୋଧନକ ନୁହଇ ଏହି ସନ୍ଦେହ-
ରେ ଶେଷଲିଖିତ ଆସିମାକେ ଲାଗୁ ପାଇ-
ଲେ । ସଫାଇଗୁବା କାହାରକୁ କଳ ପାହେବ
ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହାନ୍ତି । ଏହିପରି ଅସମିଲି
ଦୋଷ ପ୍ରମାଣ କଲେ କିନ୍ତୁ ରଜା ବାବାଙ୍କରୁ
ପାସ୍ତି ଦେଇ ପ୍ରତିବି ବାଠରେ ବାହାର କର
ଦେଇଥିବାରୁ ବାରଷ୍ଟର କହିଥିଲେ ଯେ ଏଥିରୁ
ରଜାଙ୍କର ବାବାଙ୍କରୁ ପ୍ରାଣରୁ ମାରିବାର ଇହା
ପ୍ରଭାଗ ହେଉ ନାହିଁ । ଏହି ସକ୍ରିୟ କଳ
ପାହେବ ପ୍ରବଳ ଜ୍ଞାନ କଲେ ଏଥିରୀର ଧାରୀର
ଦିନ କି ଦେଇ ଯାବାନ୍ତିବଳ କାମବାସର ଦିଗ
ଦେଲେ ।

ଅମ୍ବେମାଳେ କଳ ସାହେଜ ବିରବର
ଭଲମନ ବହୁବାର ମାନସ ରମ୍ଭ ନାହିଁ ସୁଣି
ବାଇଶୋର୍ଟରେ ଅପିଲ ହେବାର ଥବାରୁ
ବହୁବାର ଉଚିତ ନୃତ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଏକଥା ଆମେ—
ମାନେ ଅବଶ୍ୟ କହିବୁ ଯେ ଏ ଅଞ୍ଜଳି ଶୁଣି
ଏ ନଗରର ଅବାଳବୁଦ୍ଧବିଜା ସମସ୍ତେ
ଯୟୁଗେଜାସ୍ତ ସନ୍ଧାପିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ
ସମୁଦ୍ରାୟ ଓଡ଼ିଶାର ଏହିଭବ ଜଣାୟାଏ ।
ଏବଜଣ ସକାଗେ ଶ୍ରେଷ୍ଠବଜ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ
ଏପରି ଦୂଃଖୀଙ୍କ ହେବାର ବେବେହେ ଦେଖା
ଯାଇ ନାହିଁ । କିମେଣାୟମାନେ ଲୋକଙ୍କର
ଏପକାର ବ୍ୟବ ଦେଖି ଅର୍ଥପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବାନ୍ତି
ଦେଇ ଆମୂଳଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ତହିଁ ରେ
କିତବ କହି ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବଂଶର ପ୍ରବଳ
ପ୍ରତାପ ଏହ ସମୟରେ ସମୁଦ୍ରାୟ ଓଡ଼ିଶା
ବାହିକ ଗୋଦାବିଶାତାରୁ ଶିବେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରାଜ୍ୟ ଖଣ୍ଡରେ ବିବଜ୍ଞାନ କେତେ ଗୁରୁତ୍ବରୁ
ମୁକ୍ତମଣି ହୋଇଥିଲେ ଏହ ଯେଉଁ ବଂଶର
ଅସାଧାରଣ କାର୍ତ୍ତି ଅବୟବ କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
ରହୁଥିଲୁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲୋକର ପୂଜ୍ୟ
ଓ ପ୍ରଶଂସାର ପାଦ ହୋଇଥାଏ ସେହି ବିଜର
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିବିଦ୍ୟ ଆଜି ସାମାଜିକ ଲୋକ ପର
ଆବଜ୍ଞାବଜନ ବାରୁଦବି ହେଲେ ଏମନ୍ତ ବଠିନ
ତୁଦୟର ଲୋକ କିଏ ଅଛି ଯେ ଏହା ଦେଖି
ଜାହାର ମନ ବିଚଳିତ ନ ହେବ ଜାହାରର

ଦୂରଦସ୍ତା ଭାବିଲେ କାହାର ନୟନରୁ ଅଗ୍ର-
ପତନ କି ହେବ ଆପଣାର ଦଳ କି ସ୍ମୃଦର
ଆଜିନାମୁସାରେ ଦଶ ହେଲେ କି ମହାରେ
ଜେହ ଜାତ ହୁଅଇ ନାହିଁ ନା ସହାନୁଭୁବ ପ୍ରତି
ପଳାଏ । ଗତ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଯେ ଭାବାକର
ଗଜାଥିଲେ ସେହି ବଂଶର ଲୋକ ପ୍ରତି ତେଣୁ-
ଛର ଅବସ୍ଥ ଏକାତ୍ମର ରକ୍ତି ଓ ସେହି ରହି-
ଅଛି ଏହା ଦେଖି ଶଶ୍ଵତ୍ ବୋଲି ଯାଇ ପାରେ
ଯେ ଏମାନଙ୍କର ଗଜ ରକ୍ତି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ
ଓ ଏମନ୍ତ ପ୍ରତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହାଙ୍କର ଶାସନା-
ଧୀନରେ ରହସ୍ୟହିନ୍ତି ଭାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ପାଦ
ଦେବେ ସନ୍ଦେଶ ଜାହିଁ । କାରଣ ଯେଉଁ ପ୍ରତା-
ମାନେ ବହୁ ବାଲର ଗଜକୁ ସୁଣା ଅମାନ୍ୟ
କରୁ କାହାକୁ ସେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ
ବାଜାକର ଶାସନରେ ଥାଇ ତହିଁ ଅଧିକ ସୁଖ
ଅଭିନନ୍ଦନା ଗେଗ ବରୁଆରିନ୍ତି ଭାବାଙ୍କୁ ଅଧିକ
ରକ୍ତି ଓ ପ୍ରେମ କରିବେ ଏହା ବୋଲିବାର
ବାହୁଦିଳ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ପାଇଁ କୁଦାର ଜୀମୁଣ୍ଡ ନାହିଁ ଏଣ୍ଟିଲ୍ ଧାତୁର୍ବଳ
କଳ କୁଣ୍ଡିରୁ ଫେର ଅସି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଗ୍ରହଣ
କଲେ ଓ କୃଦ୍ଵିଷ୍ଟିବାର ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ବ ଭବନସ୍
ସାହେବ ଏଠାରୁ ଯାଥା କଲେ ।

ଅଚିବାଲି ଏ ନଗରରେ ଶୈର ଉପ୍ର କଣ
ହୋଇଥାଳ ଓ ଲୋକେ ସ୍ଵରାବଳଃ ପୁଲିପର
ଦୋଷ ଦେଉଥାଳନ୍ତି । ପୁଲିପର ଅଧିକ ସାବ-
ଆଜ ହେବାର ଅବଶ୍ୟ ଉଚିତ କିନ୍ତୁ କିନିକିର
କାହିଁ ଗ୍ରହ କି ହେଲେ ଶୈର ନମଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି
ହେବ । ହାତିମମାନେ ଏକଥାର ବିଚାର
କରନ୍ତି ।

ଏପରାହରେ ବିହୁର କଳ ବୃଦ୍ଧି ଓ ଧନ
ଦିଗ୍ବିଶ୍ୱାସ ଦେବାରୁ ପ୍ରାଣୁ ଦିନ ଉତ୍ସା ଥାଏ ।

ଦିନରେ ଏକ ସଂଗ୍ରାମପଥରେ ଲେଖାଥିବା
ଯେ ତର ଉପରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବହିବାରୁ ଉନ୍ନ-
ତିବର କୃତିଜ୍ଞବିଜ୍ଞର ଅନ୍ଧକ ଉପରେ ଥିଲାମା ।

ବମ୍ବେଇର ଏକଣ୍ଡର ସଂବାଦପତ୍ରରୁ ହନ୍ତୁ
ପ୍ରେସ୍ ଅଟ ଅବଶତ ହୋଇ ଅଛିଲୁ କି ସୁରତ
କମରରେ ଲାଇଷେନ୍ସ ଟାକ୍ ଦେଇ ରଖି ଗୋଲ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଛି । ଅଛିଲେ ଦେଇ ମିଛ-
ଦିପିଲ ପିଆମାରେ ଟାକ୍ ବନ୍ଦୋବସ

ବାକ୍ତ ଫାରମନାନ ବାଣିବାକୁ ଅରମ୍ଭ କର-
ବାକୁ ନଗରବାସିମାନେ ଫାରମ କର ନେଇ
ଦଳଦଳ ହୋଇ ପିଯୁଷାକୁ ମାରପିପୁ ବର
ବାହାର କର ଦେଲେ । ପିଯୁଷାମାନେ ଅସ୍ତ୍ର
ବଂସ ହୋଇ ପୁଲିଶର ସାହାଯ୍ୟ ନେଲେ ।
ପୁଲିଶ ଲୋକଙ୍କୁ ଏପ୍ରକାର ଅଭିଭବୁତ କର୍ମରୁ
କ୍ଷାନ୍ତ ହେବାକୁ ଉପଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ
ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ' ଜୀବନେକୁ ଠାକୁ ଦେବାକୁ
ଅମୂଳନକ୍ତର କ୍ଷମତା ନାହିଁ ରୂପେମାନେ
ଛଣକୁ ଧର ନେଲେ ଅମ୍ବେ ସମସ୍ତେ ତେଳ-
ଜାନକୁ ଯାଇ ସରବାରକର ଗର୍ଜରେ ଦିନ-
ପାତ ବରରୁ । ବିଶ୍ଵର ହୃଦର ଅନେକ ଲୋକ
ସରେ ବୋଲିପ ପଚାଇ ପତିଷ୍ଠା ଓ ବିଶଳ
ପଳାଇ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେମନ୍ତ ବି ଜାହାଜ
ଉପରେ ଫାରମ ଜାଣ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।
କଲେକ୍ଟର ଘାହେବ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡୁଳ ଅଞ୍ଚଳ
ପ୍ରାଣି ଅଶାରେ ରହି କୋଣସି କଠିନ ଉପାୟ
ଅବଲମ୍ବନ କର ନାହାନ୍ତି ।

ତୀଳଦେଶର ଉତ୍ତର ସଗରେ ଫ୍ରିମାଲେ
ଛି ବର୍ଷ ହେଲା ମରୁତ ହେବାରୁ ୨୫,୦୦୦,୦୦୦
ମୋକର ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଉପ୍ଯାଜକ ଦର୍ଦ୍ଦଗା ଉପରୁ
ହୋଇଥାଏ କି ଅର୍ଥର୍ଥ ଏଣିକି ପୁଅକାର
କାନା ଦିଗରେ କେବଳ ମରୁତର ସଂକାଦ
ଶୁଣାଯାଏ ।

ଶାରମସ୍ଥବ୍ଲକଟିପ୍ଳା ଅବଗତ ହୋଇ
ଅଛିନ୍ତି ଯେ ଉଦ୍‌ବେଶରେ ସୁବି ହେଲେ
ସେଠାରୁ କେତେ ପଳକନ୍ତୁଦେଶୀୟ ହେଲା
ଯେତି ଧିବାର ପ୍ରସାଦ ଉଣ୍ଡିପ୍ଳା ଅଫିସରେ
ହୋଇଥାଏ । ଉଣ୍ଡିପ୍ଳା ବୈନିଷ୍ଟପାତ୍ର ଏଥରେ
ମରି ଲାଗି । କିନ୍ତୁ ହେବକ ବିଜଗର ସର୍ବ-
ମାନେ ଏଥର ଅନୁଭୂତିରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଲହୋରରେ ଏକ ଗାଁ ସବୁ ହୋଇ
ଥିବାର ସଂକାଳ ହିନ୍ଦୁଶ୍ରେଣୀ ଅଟ ପାଇ ଅଛିନ୍ତି
ସମ୍ବିଧମାନେ ଏକମର ହୋଇ ନୁଭଜ କାଣ୍ଡ
ହୋଇଥିବା ଠାକୁର ଏକ ଦେଶୀୟ ସଂକାଦପରି
ପର୍ଯ୍ୟାଣୀୟ ଆଇନ ବିବୃଦ୍ଧିରେ ଅପରି ବରଂ
ଅଛିନ୍ତି । ସମୟ ବୁଝଇବାର ମର ଏ ପୁଣ୍ୟ
କିଷ୍ଯୁରେ ଏକ ପ୍ରଚାର କଲାଯାଏ ।

ଦିକ୍ଷିଣର ଏବଂ ଦ୍ୟାନ୍ତି ସୁମଧୁର ସଂକାଳ-
ପଥରେ ଲେଖିଥାଇ ଯେ ଶତ୍ୟ ଲେବ କର୍ମ
ନ ପାଇ ବନ୍ଧୁ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ପାଞ୍ଚଟାର ଜଣ୍ଠିଏ
କର୍ମ ଜାଲ ହେଲେ ଦରଶସ୍ତ୍ରକାରୀଙ୍କର ଉତ୍ତର
ସୀମା ରହୁ ନାହିଁ । ଗଜ ଉଦ୍‌ଧର ବର୍ଣ୍ଣରେ

ଏମନ୍ତ ପୁଷ୍ପମୟ ଦେଖା ଯାଇ କାହିଁ ଓ ରହି
ଫରଲ ଉପରେ ସାହା ଅବା ଉଚିତ ଥିଲା ତାହା
ନାଗ ହୋଇଥାଏଛି । ଏଣେ ଜଳବନ୍ଧୁ ଦିନକୁ ଦିନ
ଅତିଶ୍ୟ ହେଉଥାଏ ।

ଗୋଟରେ ଜାଦ୍ୟ ଗର୍ବ୍ୟ ଅପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର
ହୃଦୀ ସମ୍ମାନକା ଏଥ ପାଇଁ ସୁରୂଶା ଗର୍ବ୍ୟ
ଦେବରେ ଜମା ଆହୁ ଚହୁଁର ଅନୁସମାଜ
ଲବିଅଛି ।

ମୋଳିନରେ ଝାଙ୍ଗକ ଓ ଦେଗାୟ ବେବମାନେ ମିଶି ଏକ ମଞ୍ଚ କରି ମିଛଲିଷିପଲ ଟାକ୍ସ ଦୂରି ହେବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପତ୍ତି କରି ଅଛନ୍ତି ।

କଳପାଇସନ୍ତରୁ ଏବ ବିହୁ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍-
ଅଟକୁ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି ସେଠାର ବଚେରମାନ
ରିସ୍ଟ୍ ହୋଇ ଯାଇଥାଇ । ପ୍ରଥମେ ଦେବାକ
ଡେଣ୍ଟି ବନିଶନରୁଙ୍କ ବଚେଲାରେ ଅଗ୍ନି
ଲୁଗିବାର ଅରମ୍ଭ ହୋଇ କମରାଃ ମୁଲସଧ
କଳ କମିଶନର ଓ ରେଟ୍ରାଇବ୍ ବଚେରମାନ
ଶ୍ରାବ କରିଗଲା କିନର କାହିଁ ବି ସମ୍ବାଦ୍ୟ ତଥି-
କନର ପୁଷ୍ପକ ବାଗଜପ୍ତ ସମସ୍ତ ପୋତ
ଯାଇଥାଇ । ବିଦ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇ ଦେଲ ଅବସ୍ଥ
ଧର ପଡ଼ କାହିଁ । ମବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦେଉଁ କିବେ-
ତନାରେ ସଦର ବଚେରମାନ ବାହୁ ଦାରେ
ବରିବାକୁ ଆଜମର ଦେଇଥିଲେ ?

କିମ୍ବେ ଶାରମରରେ ଥାଠ କଲୁଁ ଯେ ଗରି
ମାସରେ ଏବ ଦିନ ଅଯୋଜାର କମିଶୁର କଣେ
ଅପରଧୀ ପକ୍ଷରେ ଫାରିର ଅଛି ଦେବାକାଳରେ
ଆଖାନୀ ଅପଶା ଗୋତ୍ରୁ ପଟେ ଯୋଗା ବାହା-
ର ବର ଅଭିନ୍ଦନ କୋଷ ଓ ଉତ୍ତାପ ଅକଷ୍ମାରେ
ଯଥୀ ସାଧ୍ୟ କଲପନାକ କମିଶୁରଙ୍କ ଉପରରୁ
ଫୋପାଇଲୁ କମ୍ବେକିମେ ତାହାକ ମୁଣ୍ଡରେ କ
ବାହି ବାମ ତେଣାରେ ବାଚିଲ । ସୁଲିଲ ତଳ-
ଶଶାକ ତାହାକୁ ଥର ଦୂରକାଳ ପକ୍ଷାଥାତେ
ବାନ୍ଧିମେଲେ । କିନ୍ତୁ କମିଶୁର ପାହେବ ତାହାକୁ
ମାର ନାହିଁ ଦୋର ସୁଲିପକୁ ତାବିକର କରୁଲେ
ଏହାକୁ ବାକିର ଆଖାନିକୁ ଯୋଗା ପିନ୍ଧିବାକୁ
ଦେବାର ଦଳ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଗଜ ବୁଥକାର ମାଳ୍ୟଦିର ଉତ୍ତନ ସାହେବ
ପାଞ୍ଜଳିଃ ଧଳାଗଲୁ ଯାଶ ବନ୍ଦିଥିବେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ-
ବାଲରେ ବର୍ଜିତର ଏକଶ୍ରଦ୍ଧାର ଅନୁଭବ
ଦୋଷଧାରୀ ।